408

408.

யாப்பருங்கலக் காரிகை

மூலமும்-உரையும்

...ர்விலாச அச்சுக்கூடம்

சென்னை.

P31,E71
N34
78153

ஸ்ரீ

பரமபதி துணை.

அமுதசாகரர் இயற்றிய

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலமும்,

குணசாகரர் இயற்றிய உரையும்

இது,

சென்னைப் பச்சையப்பன் உயர்தரப் பாடசாலை

தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று,

அவராலெழுதப்பெற்ற

குறிப்புரையோடும், அநுபந்தத்தோடும்

சென்னை

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தது.

ரிஜிஸ்தர் செய்தது.

விலை] 1934. [ரூபா 1½.

அ. இரங்கசாமி முதலியார் ஸன்ஸ்
பூமகள்விலாசம் பிரஸ்
24, தாண்டவராயப்பிள்ளைத் தெரு, சென்னை.

முகவுரை

"யாப்பருங்கலக்காரிகை" என்பது யாப்பருங்கலம் + காரிகை எனப் பிரிக்கப்படும்.

இவற்றுள், யாப்பருங்கலம் என்பது யாப்பு, அருமை, கலம் என்று மூன்று சொல் இரண்டு சந்தியாலாகிய சொற்றொடர்.

யாப்பு-விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்; இதில் யா-பகுதி. ப்-சந்தி பு-விகுதி. கட்டுதல் என்பது அதன்பொருள்; அது தொழிலாகு பெயராய்க் கட்டுதலாலாகிய செய்யுளை யுணர்த்தியது. அது காரியவாகுபெயராய் அதனை யுணர்த்தும் இலக்கணத்தை யுணர்த்தியது. இங்ஙனமாதலின் அஃது இருமடியாகுபெயர். அருமை-சிறப்பு, மேன்மை. கலம்-கப்பல்.

இச் சொற்றொடரிலுள்ள சந்திகள் இரண்டனுண் முன்னது யாப்புக்கு அருங்கலம் என விரிதலின் நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. பின்னது அருமையாகிய கலம் போல்வது என விரிதலின் பண்புத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இவ்வாறாகிய யாப்பருங்கலம் என்பது யாப்பை யுணர்த்தும் ஓர் நூலுக்குக் காரணக்குறியாயிற்று. என்னெனின், அந்நூல் யாப்பிலக்கணத்தின் பரப்பைக்கடத்தற்கு நீரின் பரப்பைக் கடத்தற்குதவுங் கலம்போல்வதா யிருத்தலினென்பது. யாப்பிலக்கணத்தின் பரப்பைக் கடத்தலாவது விரிந்துள்ள யாப்பிலக்கண வகைகளை எளிதினுணர்தல். கலம்-ஆபரணம் எனக் கொண்டு அதற்கேற்பப் பொருள் கூறுவாரு முண்டு.

இங்ஙனமாகிய யாப்பருங்கலம் என்பது ஒரு சொன்னீர்மைத்தாய் நிற்ப, அதனோடு காரிகை என்பது சேர்ந்து இரண்டு சொல் ஒரு சந்தியாலாகிய சொற்றொடராயிற்று. அது விரிக்கப்படும்போது யாப்பருங் கலத்திற்கு அங்கமாகச் செய்யப்பட்ட காரிகை என விரிதலின் நான்காம் வேற்றுமை உருபும்பயனு முடன்றொக்கதொகை. இதிற் காரிகை என்பது கருவியாகு பெயராய் இந்நூலை யுணர்த்தியது. சினையாகு பெயரெனினுமாம். காரிகை-கட்டளைக்கலித்துறை.

இதிற் காரிகை என்பதற்குப் பெண் எனவும் பொருளுண்மையின் இதற்குத் தொழிலின் வளப்பத்தினையுடைய மேன்மையாகிய ஆபரணத்தையணிந்த பெண் என ஒருவாறு சொன்னயங்கொண்டொரு பொருள் கூறுதலுமாம்.

இந்நூலின் ஆசிரியர் **அமுதசாகரர்** என்பது "கந்தமடிவில்" என்னும் இந்நூலின் முதற்காரிகையினடியில் எழுதப்பெற்றுள்ள உரை நடைப் பாயிரத்தால் நன்கு விளங்குகின்றது.

இவரது காலம் இன்னதென நன்ருய்ப் புலப்படவில்லை; ஆயினும், சற்றேறக்குறைய ஆயிரவருடங்களுக்கு மேற்பட்டிருக்கலாமெனச் சிலர் கருதுகின்றனர்.

இவர் "கந்தமடிவில்" என்னு முதற்காரிகையில், அருகக்கடவுளுக்கு வணக்கங்கூறி இருத்தலாற் சமணசமயத்தவ ரென்பது தெளிவாம்.

இவருக்கு அவ்வுரைநடைப் பாயிரத்தில் "ஆரியமென்னும் பாரிரும் பௌவத்தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய" எனக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ள விசேஷணத்தால் இவர் வடமொழியினின்றும் ஏதோ ஒரு பெரிய நூலைத் தமிழிற் காரிகையி னுருவமாக மொழிபெயர்த்துப் பாடியிருக்கின்றனரெனத் தோன்றுகின்றது. அன்றியும்,

"யாப்பருங் கலநனி யாப்புற வகுத்தோன்
றனக்குவரம் பாகிய தவத்தொடு புணர்ந்த
குணக்கடற் பெயரோன் கொள்கையின் வழாஅத்
துளக்கறு கேள்வித் துகடீர் காட்சி
அளப்பருங் கடற்பெய ரருந்தவத் தோனே"

என்னும் யாப்பருங்கலச் சிறப்புப் பாயிரத்தானும், அந்நூலின் சீரோத்திலுள்ள,

"விரவியு மருகியு வேறு மொரோவழி
மருவியும் பெருது வழங்குமன் னவையே"

என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் "இந்நூலுடையாரும் 'மாஞ்சீர் கலியுட்புகா' என்னும் புறனடையானும், பிறவாற்ருனும் விளங்கக் கூறினர்" என்றெழுதப் பெற்றிருத்தலானும் யாப்பருங்கலஞ் செய்த ஆசிரியரும் இவரேயெனத் தோன்றுகின்றது.

மேற்காட்டிய அவ்வியாப்பருங்கலச் சிறப்புப்பாயிரத்துள்.

"குணக்கடற் பெயரோன் கொள்கையின் வாழாஅத்
துளக்கறு கேள்வித் துகடீர் காட்சி
அளப்பருங் கடற்பெய ரருந்தவத் தோனே"

என இவரைப்பற்றிக் கூறியிருத்தலானும், அக்குணசாகரரே இந்நூலுக்கு உரையெழுதி யிருத்தலானும் இவ்விரு ஆசிரியர்களுஞ் சம காலத்திருந்தவர்க ளென்பது புலனும்.

இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி மேற்காட்டிய பாயிரத்துள் "குணக் கடற் பெயரோன் கொள்கையின் வழஅ......அளப்பருங் கடற்பெய ரருந்தவத்தோனே" எனக் கூறியிருத்தலும், குணசாகரர் இந்நூலுரையில் "அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அமுதசாகரர்" எனக்கூறியிருத்தலும் இவ்விரு ஆசிரியர்களும் ஒத்த கருத்துடைய நண்பினரென்பதை நன்கு தெரிவிக்கின்றன.

இந்நூலாசிரியர் பண்டைய யாப்பிலக்கணங்களாகிய கரும்புகளைத் தமது மனமாகிய ஆலையிலிட்டு ஆட்டி அந்நூற்களின் சாரமாகிய சாற்றினைக்கொண்டு இந்நூலாகிய கட்டியினை இனிது செய்துதந்தனர். இந்நூலுரையாசிரியர், செய்யுள் வகைகளை நன்குணரவும், செய்யுளியற்றவும் வேட்கையுடைய மாணவர்களாகிய விருந்தினர் பருகிக் களிகொள்ளும்படி அக்கட்டியினைத் தமது உரையாகிய பாலுடன் சேர்த்துத் தந்தனர்.

தமிழ் இலக்கணங்கள் ஐந்தனுள் எழுத்திலக்கணமும், சொல்லிலக்கணமுங் கற்பார் நன்னூலும், அகமும், புறமாயுள்ள பொருளிலக்கணங் கற்பார் முறையே நாற்கவிராஜ நம்பி யகப்பொருளும், புறப்பொருள் வெண்பா மாலையும், அணியிலக்கணங் கற்பார் தண்டியலங்காரமும் பயின்று வருதல்போல யாப்பிலக்கணங் கற்பார் யாப்பருங்கலக் காரிகையே நெடுங்காலமாகப் பயின்று வருகின்றனர்.

இங்ஙனம் யாப்பிலக்கணங் கற்பார் யாவராலும் இதுவே பெரிதும் பாராட்டப் பெற்றுவருவதற்குக் காரணம் இந்நூலின் சூத்திரங்கள் "சில்வகை யெழுத்திற் பலவகைப் பொருளைச் செவ்வனடியிற் செறித்தினிது விளக்கித் திட்பநுட்பஞ் செறிந்து" கற்பார்க்குப் பெரிதும் இன்பம் பயந்து நிற்றலேயாம்.

இங்ஙனம்,

கா. ர. கோ.

விஷய சூசிகை

யாப்பருங்கலக் காரிகையின் இயல்கள்—3

1. உறுப்பியல்
2. செய்யுளியல்
3. ஒழிபியல்

1. உறுப்பியல்

I. எழுத்து
II. அசை
III. a. சீர்
b. பாக்களின் சிறப்புச் சீர்களும், பொதுச்சீர்களும்
IV. தளை
V a அடி
b நாற்பாவிற்குமுரிய அடியின்சிறுமையும், பெருமையும்.
VI. தொடை

I. எழுத்து—13

1. குறில்
2. நெடில்
3. ஆவி (உயிர்)
4. குற்றியலிகரம்
5. குற்றியலுகரம்
6. ஐகாரக்குறுக்கம்
7. ஆய்தம்
8. மெய்
9. உயிர்மெய்
10. வல்லினம்
11. மெல்லினம்
12. இடையினம்
13. அளபெடை
{உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையும்}

II. அசை—2

1. நேரசை
2. நிரையசை

III. சீர்—5

1. இயற்சீர்
2. வெண்சீர்
3. வஞ்சிச்சீர்
4. பொதுச்சீர்
5. அசைச்சீர்

IV. தளை—7

1. நேரொன்றாசிரியத்தளை
2. நிரையொன்றாசிரியத்தளை
3. இயற்சீர்வெண்டளை
4. வெண்சீர்வெண்டளை
5. ஒன்றியவஞ்சித்தளை
6. ஒன்றாதவஞ்சித்தளை
7. கலித்தளை

V. அடி—5.

1. குறளடி
2. சிந்தடி
3. அளவடி
4. நெடிலடி
5. கழிநெடிலடி

VI. தொடை—43

a. மோனைத்தொடை—8

1. அடிமோனைத்தொடை
2. இணைமோனைத்தொடை
3. பொழிப்புமோனைத்தொடை
4. ஒரூஉமோனைத்தொடை
5. கூழைமோனைத்தொடை
6. மேற்கதுவாய்மோனைத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாய்மோனைத்தொடை
8. முற்றுமோனைத்தொடை

b. இயைபுத்தொடை—8

1. அடியியைபுத்தொடை
2. இணையியைபுத்தொடை
3. பொழிப்பியைபுத்தொடை
4. ஒரூஉவியைபுத்தொடை
5. கூழையியைபுத்தொடை
6. மேற்கதுவாயியைபுத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாயியைபுத்தொடை
8. முற்றியைபுத்தொடை

c. எதுகைத்தொடை—8

1. அடியெதுகைத்தொடை
2. இணையெதுகைத்தொடை
3. பொழிப்பெதுகைத்தொடை
4. ஒரூஉவெதுகைத்தொடை
5. கூழையெதுகைத்தொடை
6. மேற்கதுவாயெதுகைத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவாயெதுகைத்தொடை
8. முற்றெதுகைத்தொடை

d. முரண்டொடை—8

1. அடிமுரண்டொடை
2. இணைமுரண்டொடை
3. பொழிப்புமுரண்டொடை
4. ஒரூஉமுரண்டொடை
5. கூழைமுரண்டொடை
6. மேற்கதுவாய் முரண்டொடை
7. கீழ்க்கதுவாய்முரண்டொடை
8. முற்றுமுரண்டொடை

e. அளபெடைத்தொடை—8

1. அடியளபெடைத்தொடை
2. இணையளபெடைத்தொடை
3. பொழிப்பளபெடைத்தொடை
4. ஒரூஉவளபெடைத்தொடை
5. கூழையளபெடைத்தொடை
6. மேற்கதுவா யளபெடைத்தொடை
7. கீழ்க்கதுவா யளபெடைத்தொடை
8. முற்றளபெடைத்தொடை

f-அந்தாதித்தொடை. g-இரட்டைத்தொடை. h-செந்தொடை

2. செய்யுளியல்

I. அவ்வப்பாவிற்குரிய அடி
II. ஓசை
III. பா
VI. பாவினம்
V. மருட்பா

I. அவ்வப்பாவிற்குரிய அடி

1. வெண்பாவிற்குரிய அடி
2. ஆசிரியப்பாவிற்குரிய அடி
3. கலிப்பாவிற்குரிய அடி
4. வஞ்சிப்பாவிற்குரிய அடி

II. ஓசை—4

1. செப்பலோசை
2. அகவலோசை
3. துள்ளலோசை
4. தூங்கலோசை

1. செப்பலோசை

a. ஏந்திசைச் செப்பல்
b. தூங்கிசைச் செப்பல்
c. ஒழுகிசைச்செப்பல்

2. அகவலோசை

a. ஏந்திசையகவல்
b. தூங்கிசையகவல்
c. ஒழுகிசையகவல்

3 துள்ளலோசை

a. ஏந்திசைத்துள்ளல்
b. அகவற்றுள்ளல்
c. பிரிந்திசைத்துள்ளல்

4. தூங்கலோசை

a. ஏந்திசைத்தூங்கல்
b. அகவற்றூங்கல்
c. பிரிந்திசைத்தூங்கல்

III. பா—4

1. வெண்பா
2. ஆசிரியப்பா
3. கலிப்பா
4. வஞ்சிப்பா

1. வெண்பா

a. குறள் வெண்பா
b. நேரிசை வெண்பா
a. இன்னிசை வெண்பா
b. பஃறொடை வெண்பா
e. நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா
f. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

2. ஆசிரியப்பா

a. நேரிசை யாசிரியப்பா
b. இணைக்குற ளாசிரியப்பா
c. நிலைமண்டில வாசிரியப்பா
d. அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா

3. கலிப்பா

a. நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா
b. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
c. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
d. கலிவெண்பா
e. வெண்கலிப்பா
f. தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
g. தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா
h. சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
i. பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
j. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

4. வஞ்சிப்பா

a. குறளடி வஞ்சிப்பா
b. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

IV. பாவினம்

குறள் வெண்பாவின் இனம்—2

1 குறட்டாழிசை
2 வெண் செந்துறை

மற்றைய வெண்பாக்களின் இனம்—3

1 வெண்டாழிசை
2 வெண்டுறை
3 வெளி விருத்தம்

ஆசிரியப்பாவின் இனம்—3

1 ஆசிரியத் தாழிசை
2 ஆசிரியத்துறை
3 ஆசிரியவிருத்தம்

கலிப்பாவின் இனம்—3

1 கலித்தாழிசை
2 கலித்துறை
3 கலி விருத்தம்

வஞ்சிப்பாவின் இனம்—3

1 வஞ்சித்தாழிசை
2 வஞ்சித்துறை
3 வஞ்சி விருத்தம்

V. மருட்பா—4.

1 புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா
2 கைக்கிளை மருட்பா
3 வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா
4 செவியறிவுறூஉ மருட்பா

3. ஒழிபியல்

I. யாப்பிலக்கணத்திற்கே சிறப்பானவை
II. எல்லா நூற்கும் பொதுவானவை

I. யாப்பிலக்கணத்திற்கே சிறப்பானவை

1 எழுத்துக்குப் புறனடை
2 அசைக்குப் புறனடை
3 சீர்க்குப் புறனடை
4 தளைக்குப் புறனடை
5 அடிக்குப் புறனடை
6 வேறுவகையான தொடை விகற்பங்கள்
7 வேறுவகையான எதுகையும், மோனையும்
8 மருட்செந்தொடை
9 தரவு தாழிசைகட்கு அடிவரையறை
10 கூன்
11 விகாரம்
12 வகையுளி
13 வாழ்த்து
14 வசை
15 வனப்பு
16 பொருள்கோள்
17 குறிப்பிசை
18 ஒப்பு
19 வண்ணம்
20 புனைந்துரை
21 அடியின்றி நடப்பன

II. எல்லா நூற்கும் பொதுவானவை

1 மூவகைநூல்
2 நால்வகைப்பயன்
3 எழுவகையாசிரியர் மதவிகற்பம்
4 பத்துவகைக்குற்றம்
5 பத்துவகைக்குணம்
6 பதின்மூன்றுவகையுரை
7 முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்தி
8 அறுவகைக்குற்றம்

a. ஆனந்தக்குற்றம்

1 எழுத்தானந்தம்
2 சொல்லானந்தம்
3 இறப்பவிழிந்த ஆனந்த உவமை
4 இறப்ப உயர்ந்த ஆனந்த உவமை

b. அடுத்துவரலுவமை என்னும் அலங்காரக் குற்றம்

நூற்சூத்திரக் காரிகையின் முதற்குறிப்பு

உறுப்பியல்

		பக்கம்.
1	கந்தமடிவில்	1
2	தேனுர்கமழ்	6
3	சுருக்கமில்	7
4	குறினெடிலாவி	8
5	குறிலே நெடிலே	20
6	ஈரசைநாற்சீர்	23
7	தேமாப்புளிமா	24
8	தண்ணிழல்	26
9	குன்றக்குறவன்	28
10	தண்சீர்தன	32
11	திருமழையுள்ளார்	34
12	குறளிருசீரடி	37
13	நிரைத்தவிருது	38
14	வெள்ளைக் கிரண்டடி	42
15	அறத்தாறிது	44
16	எழுவாயெழுத் தொன்	45
17	அந்தமுதலாத்	48
18	மாவும்புண்	50
19	இருசீர்மிசை	53
20	மோனைவிகற்பம்	55
21	கந்தமுந் தேனுஞ்	58

செய்யுளியல்

22	வெண்பாவகவல்	59
23	வளம்படவெண்பது	65
24	ஈரடிவெண்பா	68
25	ஒன்றும்பலவும்	73
26	நேரிசை யின்னிசை	78
27	அந்தமில்பாதம்	83
28	மூன்றடியானு	86
29	கடையயற்பாத	91
30	தருக்கிய ருழிசை	96
31	தரவொன்று தாழிசை	102
32	அசையடி முன்ன	109
33	தரவே தரவிணை	115
34	அடிவரையின்றி	125
35	குறளடி நான்கின	128
36	பண்பார் புறநிலை	131
37	வெண்பாவளம்பட	136

ஒழிபியல்

38	சீருந் தளையுஞ்	137
39	விட்டிசைத்தல்லான்	144
40	மாஞ்சீர் கலியுட்	147
41	இயற்றளை வெள்ளடி	151
42	அருகிக் கலியோ	155
43	வருக்க நெடிலினம்	159
44	சுருங்கிற்று மூன்றடி	170
45	பொருளோ டடிமுத	171
46	எழுத்துப் பதின்மூன்	204
47	சீரொடு விட்டசை	209

உரைசூத்திரக் காரிகையின் முதற்குறிப்பு

உருவுகண் டெள்ளா	72
வைகலும் வைக	78
நற்கொற்ற வாயி	80
கொண்டன் முழங்கின	86
நேரசையாகு	96
கன்றுகுணில்வா	101
வாணெடுங் கண்பனி	103
நின்று விளங்கு	115
குடநிலைத் தண்செல்வ	124
கொய்தினை யாய்தினை	127
மடப்பிடி பேடை	131
தென்ற லிடையுங்	136

ஸ்ரீ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலமும் உரையும்

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

1 கந்த மடிவில் கடிமலர்ப் பிண்டிக்கண் ணார்நிழற்கீழ்
எந்த மடிக ளிணையடி யேத்தி யெழுத்தசைசீர்
பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன் பல்லவத்தின்
சந்த மடிய வடியான் மருட்டிய தாழ்குழலே. க

என்பது காரிகை. நூலுரைக்குமிடத்து, நூற்பெயரும், காரணமும், ஆக்கியோன் பெயரும், அளவும், பயனும், * உரைத்துரைக்கற்பாற்று. அற்றேல், இந்நூ லென்ன பெயர்த்தோவெனின், † பாளித்திய மென்னும் ‡ பாகத விலக்கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதமும் போலக் காரிகை யாப்பிற்றாய், குணகாங்கிய மென்னுங் கருநாடகச் சந்தமேபோல மகடூஉ முன்னிலைத்தாய், அவையடக்கமு முடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்பே போல உதாரண மெடுத்தோதி, இசைத்தமிழ்ச் செய்யுட்டுறைக் கோவையே போலவும் அருமறை யகத்தட்டக வோத்தின் வருக்கக் கோவையே போலவும் உரூபாவதாரத்திற்கு நீதகச்சுலோகமே போலவும் முதனினைப் புணர்த்திய விலக்கியத்ததாய், வேதத்திற்கு நிருத்தமும், வியாகரணத்திற்குக் காரிகையும், அவிநயர் யாப்பிற்கு நாலடி நாற்பதும் போல யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற்கங்கமாய், அலங்கார முடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால், யாப்பருங்கலக் காரிகை யென்னும் பெயர்த்து.

---

* எடுத்துரைக்கற்பாற்று என்றும் பாடம்.

† பாளித்தியமும், பாகதவிலக்கணமும் என்றும் பாடம்.

‡ பாகதம் என்பது பிராகிருதம் என்பதன் திரிபு.

இந்நூல் யாது காரணமாகச் செய்யப்பட்டதோவெனின், பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ் யாப்பிற் கொண்டிலாத குறியினேரைக் குறிக்கொளுவுதல் காரணமாகவும், தொல் லைப் பனுவற் றுணிபொரு ளுணர்ந்த நல்லவையோரை நகு விப்பது காரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது.

இந்நூல் யாவராற் செய்யப்பட்டதோவெனின்; ஆரிய மென்னும் பாரிரும் பௌவத்தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப் படுத்திய அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அமிர்தசாகரரென் னும் ஆசிரியராற் செய்யப்பட்டது.

இந்நூல் எவ்வளவைத்தோவெனின், இயல் வகையான் மூன்றும், காரிகை வகையா னாற்பத்து நான்கும், கிரந்த வகை யாற் றெண்ணூறு கிரந்தமு மிருபத்தெட்டெழுத்து மெனக் கொள்க. அவற்றுள், ஒரு கிரந்தமாவது ஒற்றொழித்து உயி ரும் உயிர்மெய்யுமாகிய முப்பத்திரண் டெழுத்தாமெனக் கொள்க. அவற்றுள், நேரசை முதலாகிய காரிகை இருபத் தொன்றும், நிரையசை முதலாகிய காரிகை இருபத்து மூன்றுமெனக் கொள்க. நேரசை முதலாகிய காரிகை யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்து நான்கும், நிரையசை முத லாகிய காரிகை யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்தெட்டு மெனக் கொள்க. இவ்விருதிறமுங் கூட்டி யுறழ இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்தெட் டெழுத்தாமெனக் கொள்க. நேரசை முதலாகிய காரிகை யொற்றொழித் தோரடிக் கெழுத்துப் பதினாறும், நிரையசை முதலாகிய காரிகை யொற்றொழித் தோரடிக் கெழுத்துப் பதினேழுமெனக் கொள்க.

என்னை:—

"அடியடி தோறு மைஞ்சீ ராகி
முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாக்

கடையொரு சீரும் விளங்கா யாகி
நேர்பதி னாறே நிரைபதி னேழென்
றோதினர் கலித்துறை யோரடிக் கெழுத்தே," என்றாராகலின்.

இந்நூலாற் பயன் யாதோவெனின், யாப்பாராய்தல் பயன்.

யாப்பாராயவே, பா, தாழிசை, துறை, விருத்தங்களா லாக்கப்பட்ட அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு மவற்றின் மெய்ம்மை யறிந்து, விழுப்பமெய்தி, இம்மை மறுமை வழு வாம னிகழ்வாராதலின், இருமைக்கும் உறுதி பயப்பது யாப் பெனக் கொள்க.

யாப்பெனினும், பாட்டெனினும், தூக்கெனினும், தொடர்பெனினும், செய்யுளெனினு மொக்கும்.

"யாப்பும், பாட்டுந் தூக்குந் தொடர்புஞ் செய்யுளை
நோக்கிற் றெனப * நுணங்கி யோரே," என்றாராகலின்.

இந்நூல் உறுப்பியலும், செய்யுளியலும், ஒழிபியலும் என மூவகைப்படும். அவற்றுள், இவ்விய லென்ன பெயர்த் தோவெனின், எழுத்தும் அசையும் சீரும் தளையும் அடியும் தொடையும் என்னும் ஆறுறுப்பினையு முணர்த்திற்றாதலான் உறுப்பியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள், இத்தலைக் காரிகை என்னுதலிற்றோவெனின், தற்சிறப்புப் பாயிர முணர்த்துத னுதலிற்று.

என்னை:—
"வணக்க மதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச்
சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்,"
"தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளு
மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப் பாகும்," என்றாராகலின்.

* நுணங்கி சினோரே என்றும் பாடம்.

இக்காரிகையின் பொருள்: 'கந்தமடிவில் கடிமலர்ப் பிண்டிக்கண் ணார்நிழற்கீழ் எந்தமடிக ளிணையடி யேத்தி':—கந்தம் என்பது நறு நாற்றம், மடி என்பது கேடு, இல் என்பது இல்லாமை, கடி என்பது மிகுதி, மலர் என்பது பூ, பிண்டி என்பது அசோகு, கண் என்பது இடம், ஆர்தல் என்பது நிறைதல், நிழல் என்பது சாயை, கீழ் என்பது பக்கம், எம்மும் தம்மும் இடைச்சொல், அடிகளாவார் சுவாமிகள், இணை அடி ஏத்தி என்பது துணையான சீர்ப்பாதங்களை வாழ்த்தி என்றவாறு.

'எழுத்தசைசீர், பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன்':—

எழுத்தென்பது உயிரும் உயிர்மெய்யும் அளபெடையும் உட்பட்ட எழுத்துப் பதின்மூன்றினையும், அசை என்பது அவ்வெழுத்துக் கூடின நேரும் நிரையும் ஆகிய அசையிணையினையும், சீர் என்பது அவ்வசை கூடின சீர் முப்பதினையும், பந்தம் என்பது அச்சீர் கூடின தளை எழினையும், அடி என்பது அத் தளை கூடின அடி ஐந்தினையும், தொடை என்பது அவ்வடி கூடின தொடை நாற்பத்து மூன்றினையும், பா என்பது அத் தொடை கூடின பா ஐந்தினையும், இனம் என்பது அப் பாக் கூடிய இன மூன்றினையும், கூறுவன் என்பது இவ்வெட்டினையும் ஆம்படியைச் சொல்லுவன் என்றவாறு.

'பல்லவத்தின் சந்த மடிய வடியான் மருட்டிய தாழ் குழலே':-

பல்லவம் என்பது தளிர், சந்தம் என்பது நிறம், மடிய என்பது கெட என்றவாறு. அடியால் என்பது பாதத்தால் என்றவாறு. மருட்டிய என்பது மயக்கிய என்றவாறு. தாழ் குழல் என்பது தாழ்ந்த குழலினை யுடையாய் என்றவாறு.

பொழிப்புரை

முருகு விரியு மொய்ம்மலரசோகின் கீழிருக்கும் அருகனதடி வணங்கி, எழுத்தும், அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், பாவும், பாவினமுமாமாறுரைப்பன்; தளிர் புரையுஞ் சிறு மெல்லடித் தகைநெடுங் குழற்றையலாய் என்றவாறு.

என்னை:—

"பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப்
பிண்டமாகக் கொண்டுரைப் பதுவே," என்றாராகலின்.

'கந்தமடிவில்...இணையடியேத்தி,' என வணக்கஞ் சொல்லப்பட்டது. 'எழுத்து...இனங் கூறுவன்,' என அதிகாரங் கூறப்பட்டது.

என்னை:—

"வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்து
மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக் கொண்ட
விலக்கண விலக்கிய
மிடுக்க ணின்றி யினிது முடியும்,"

என்பவாகலின், ஈண்டு வணக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

இனி, எழுத்து முதலாகிய எட்டனையும் காரணக்குறியான் வழங்குமாறு.

என்னை:—

"எழுதப் படுதலி னெழுத்தே: அவ்வெழுத்
தசைத்திசை கோடலி னசையே: அசையியைந்து
சீர்கொள நிற்றலிற் சீரே: சீரிரண்டு
தட்டு நிற்றலிற் றளையே: அத்தளை
யடுத்து நடத்தலி னடியே: அடியிரண்டு

* தொடுத்தன் முதலாயின தொடையே: அத்தொடை.
பாவி நடத்தலிற் பாவே: பாவொத்
† தினமா நடத்தலி னினமெனப் படுமே,'' என வரும்.

பந்தமெனினும், தளை யெனினு மொக்கும்.

என்னை:—

"பகுத்தெதிர் நிற்றலிற் பந்தந் தளையென
வகுத்தனர் மாதோ வண்டமி ழோரே,'' என்றாராகலின்,

'பல்லவத்தின் சந்தமடிய வடியான் மருட்டிய தாழ் குழலே,' என்பது மகடூஉ முன்னிலை. ஏகாரம் ஈற்றசை.

அவையடக்கம்

2 தேனார் கமழ்தோங்கன் மீனவன் கேட்பத்தேண் ணீரருவி
கானார் மலயத் தருந்தவன் சொன்னகன் னித்தமிழ்நூல்[க்
யானா நடாத்துகின் றேனேன் றெனக்கே நகைதருமால்
ஆனா வறிவி னவர்கட்கேன் னுங்கோலேன் னுதரவே. க

இ-கை. நூலினது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது பெருந்தன்மையும், தனதுள்ளக்குறையு முணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்க முணர்த்து-ற்று.

இதன்பொருள்: தேனிறைந்த மணங் கமழ்கின்ற வேப்பமாலையைத் தரித்த பாண்டியன் கேட்க, தெளிந்த அருவி நீரையுடைய சந்தனச்சோலை சூழ்ந்த பொதிய மலையிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற அரிய தவத்தினையுடைய முதலாசிரியராகிய அகத்திய முனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட அழிவின்றி நிலைபெற்ற ஸ்ரீதமிழுள், இயற்றமிழின் கூறாகிய யாப்பிலக்கண நூலை, யானும் அவாவினால் எனது புல்லிய நாவைக்

* 'தொடுத்துமன் சேறலிற் றொடையே,' இலக்கண விளக்கம்.
† 'இனமா வழங்கலின் இனமெனப் படுமே,' இலக்கண விளக்கம்.

கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினேன். இஃது அறிவிலியாகிய எனக்கே நகையினை விளைக்குமாயின், குறைவில்லாத அறிவினை யுடையவர்க்கு யாதாகுமோ! எ-று.

ஏ-அசைநிலை. இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. 'யானு நடாத்துகின்றேன்,' என்பதற்கு வேறுபொருள் கூறுவாருமுளர்.

3. சுருக்கமில் கேள்வித் துகடீர் புலவர்முன் யான்மொழிந்த
பருப்பொரு டானும் விழுப்பொரு ளாம்பனி மாலிமயப் [மாய்
பொருப்பகஞ் சேர்ந்தபோல் லாக்கருங்காக்கையும்பொன்னிற
இருக்குமேன் றிவ்வா றுரைக்குமன் றேயிவ் விருநிலமே. ௨

இ-கை. புலவரது சிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்க முணர்த்து-ற்று.

இ-ள். பனி தோய்ந்த நெடிய இமயவரை யிடத்தைச் சேர்ந்த இழிவாகிய கரிய காக்கைப் புள்ளும் பொன்னிறமுற்றிருக்கு மென்று பரந்த இவ்வுலகத்தவர் சொல்வர். இவ்வாறே குற்றந் தீர்ந்த அளவில்லாத நூற் கேள்வியை யுடைய புலவர்க்கு முன் யான் கூறிய சிறப்பில்லாத பிண்டப் பொருளும் சிறந்த நுண்பொருளாம் எ-று.

அன்று, ஓ, ஏ அசைநிலை.

தற்சிறப்புப் பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது

உ று ப் பி ய ல்

* எழுத்து

4. குறிநெடி லாவி குறுகிய மூவுயி ராய்தமெய்யே
மறுவறு மூவின மைதீ ருயிர்மெய் மதிமருட்டும்
சிறுநுதற் பேரமர்க் கட்செய்ய வாயைய நுண்ணிடையாய்
அறிஞ ருரைத்த வளபு மசைக்குறுப் பாவனவே. க

இ-கை. மேலதிகாரம் பாரித்தவெட்டனுள் அசைக் குறுப்பா மெழுத்துகளது பெயர் வேறுபாடுணர்த்து-ற்று.

1. குறில்

இ-ள். குறில் என்பது குற்றெழுத்து:—அ-இ-உ-எ-ஒ எனவிவை.

என்னை:—

† "அ-இ-உ-எ-ஒ வென்னு மப்பா லைந்து
மோரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப," என்றாராகலின்.

2. நெடில்

நெடிலென்பது நெட்டெழுத்து:—ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-ஔ எனவிவை.

என்னை:—

‡ "ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-ஔ வென்னு மப்பா லேழு
மீரள பிசைக்கு நெட்டெழுத் தென்ப," என்றாராகலின்.

3. ஆவி (உயிர்)

ஆவி என்பது உயிரெழுத்து:—அவை அகரமுதல் ஔகார மீறாய்க் கிடந்த பன்னிரண்டெழுத்துமெனக் கொள்க.

---

* 'எழுதப் படுதலி னெழுத்தே.'

† தொ. எ. அ. நூன்மரபு சூ. 3.

‡ ,, ,, ,, ,, 4.

என்னை:—

† "ஔகார விறுவாய்ப்
பன்னீ ரெழுத்து முயிரென மொழிப," என்றாராகலின்.

4. 5. 6. குறுகிய மூவுயிர்

குறுகிய மூவுயிராவன:—குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஐகாரக் குறுக்கமும் எனவிவை. இவை மேலே சொல்லுதும்.

7. ஆய்தம்

ஆய்த மென்பது அஃகேனம். அஃகேனமெனினும், ஆய்தமெனினும், தனிநிலையெனினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினு மொக்கும்.

என்னை:—

"அஃகேன மாய்தந் தனிநிலை புள்ளி
யொற்றிப் பால வைந்து மிதற்கே," ‡ என்றாராகலின்.

வரலாறு:—எஃகு—கஃசு—கஃடு—கஃது—கஃபு—கஃறு எனவரும்.

என்னை:—

§ "குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே," என்றாராகலின்.

8. மெய்

இனி மெய்யாவன:—ககரமுத னகரமீறாய்க் கிடந்த பதினெட்டெழுத்து மெனக்கொள்க.

---

† தொ. எ. நூன்மரபு சூ. 8.

ஏட்டுப் பிரதியில் இதனடியில், 'அகாரமுதல் ஔகார மீறாகக்கிடந்த ஈராறும் உயிர்; எகரம், ஒகரம், புள்ளி பெற்றியலும் என்றார் கவிதயனார்,' என்பது காணப்படுகிறது. இது சூத்திரமாக விருத்தல்வேண்டும்; இதன் சரியான உருவம் புலப்படவில்லை.

‡ ஈண்டு ஏட்டுப்பிரதியில், 'என்றார் மயேச்சுரர்,' என்றிருக்கின்றது. யாப்பருங்கலவிருத்தியில் இச்சூத்திரத்தின்கீழ், 'என்றார் அவிநயனார்,' என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாப்பருங்கலவிருத்திபக்கம் 28.

§ தொ. எ. அ. மொழிமரபு சூ. 5.

என்னை:—

* "னகார விறுவாய்ப்
பதினெண் ணெழுத்து மெய்யென மொழிப," என்றாராகலின்

மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினு மொக்கும்.

என்னை:—

"மெய்யுடம் புறுப்பொற் றிவைதா மொருபொருட்
செய்யு மென்று செப்பினர் புலவர்"
† "மெய்யி னியற்கை புள்ளியொடு நிலையல்"
‡ "எகர வொகரத் தியற்கையு மற்றே"
§ "மெய்யி னியக்கம் அகரமொடு சிவணும்"
$ "மெய்யுயிர் நீங்கிற் றன்னுரு வாகும்," என்றாராகலின்.

ஏகாரம் எண்ணேகாரம்.

என்னை:—

¶ "எண்ணே கார மிடையிட்டுக் கொளினு
மெண்ணுக்குறித் தியலு மென்மனார் புலவர்," என்றாராகலின்.

9. 10. 11. மூவினம்

மூவினமாவன:—வல்லினம் - மெல்லினம் - இடையினம் எனவிவை. வல்லினமாவன:—க ச ட த ப ற. மெல்லினமாவன:-ங ஞ ண ந ம ன. இடையினமாவன:-ய ர ல வ ழ ள.

என்னை:—

‖ "வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற,"

---

* தொ. எ. அ. நூன்மரபு சூ. 9.
† ,, ,, ,, ,, சூ. 15.
‡ ,, ,, ,, ,, சூ. 16.
§ ,, ,, ,, மொழிமரபு சூ. 13.
$,, ,, ,, பு. இ. சூ. 37.
¶ தொ. சொ. அ. இடையியல் சூ. 40.
‖ ,, எ. அ. நூன்மரபு சூ. 19.

* "மெல்லெழுத் தென்ப ஙஞண நமன,"
† "இடையெழுத் தென்ப யரல வழள," என்றூராகலின்.

'மறுவறு மூவினம்,' என்று சிறப்பித்தவதனுல் அவை உயிர்மெய்யாகிய காலத்தும், அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக் கொள்க.

என்னை:—
"விதப்புக் கிளவி வேண்டியது விளக்கும்," என்றூராகலின்.

12. உயிர்மெய்

உயிர்மெய்யாவன:—உயிருமெய்யுங் கூட்டி யுச்சரிக்கப்படா நின்ற பன்னிரு பதினெட் டிருநூற்றெருபத்தா றெழுத்துமெனக் கொள்க. அவையாவன: ககரமுதல் னகரமீறாய்க் கிடந்த பன்னிருபதினெட் டிருநூற் றெருபத்தாறெழுத்துமெனக் கொள்க.

என்னை:—
‡ "உயிரீ ராறே மெய்ம்மூ வாறே
யம்மூ வாறு முயிரொ டுயிர்ப்ப
விருநூற் றெருபத் தாறுயிர் மெய்யே,"

---

* தொ. எ. அ. நூன்மரபு சூ. 20.
† ,, ,, ,, ,, சூ. 21.
ஈண்டு எட்டுப் பிரதியில்,
"வல்லின வெழுத்தே கசட தபற'
'மெல்லின வெழுத்தே ஙஞண நமன'
'இடையின வெழுத்தே யரல வழள' அவிநயம்,"
என்றிருக்கின்றது.

‡ யாப்பருங்கல விருத்தியில் இச்சூத்திரத்தின் பின், 'என்பது பல்காயம்,' எனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தி பக்கம் 22. காரிகையின் எட்டுப் பிரதியில் ஈண்டு,

"ககரமுத னகர மீறாய்
உயிர்மெய் யிருநூற் றெருபத் தாறே,
என்றூர் **காக்கை பாடினியார்**," என்பது காணப்படுகின்றது.

* "புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யு
முருவுரு வாகி யகரமொ டுயிர்த்தலு
மேனை யுயிரோ டுருவுதிரிந் துயிர்த்தலு
மாயீ ரியல வுயிர்த்த லாறே,"

† "மெய்யின் வழிய துயிர்தோன்று நிலையே," என்றாராகலின்.

'மைதீருயிர் மெய்,' என்று சிறப்பித்தவதனால் ஏறிய உயிரினளவே யுயிர்மெய்க்கு மளவெனக் கொள்க.

என்னை:—

"உயிர்மெய்க் களவு முயிரள வென்ப," என்றாராகலின்.

‡ 'மதி மருட்டும்... நுண்ணிடையாய்,' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

என்னை:—

வெண்பா

"இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினு மென்றும்
அடங்காதா ரென்று மடங்கார்—தடங்கண்ணாய்
உப்பொடு நெய்பா றயிர்காயம் பெய்தடினும்
கைப்பறா பேய்ச்சுரையின் காய்,"

நாலடியார் அ. பா. மெய்ம்மை, செ. 6.

எனப் பிறரும், 'தடங்கண்ணாய்,' என்று மகடூஉ முன்னிலை சொன்னாருளரெனக் கொள்க. மதி என்பது ஈண்டுப்

---

* தொ. எ. அ. நூன்மரபு சூ. 17.

† ,, ,, ,, ,, சூ. 18.

‡ எட்டில் இதற்குமுன், "இவற்றுள், எகரம், ஒகரம், ஆய்தம், ழகரம், றகரம், னகரம் தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்தாமெனக் கொள்க.

என்னை:—

'எகர வொகர மாய்தம்
ழகர றகர னகரம்
தமிழ்பிற பொதுவே,"

என்றார் **அகத்தியனார்**," என்பது காணப்படுகின்றது.

பிறை: அஃது, "இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைச்சினை," என்றாற்போலக் கொள்க. அல்லதூஉம் அறிவினை மயக்குஞ் சிறுநுதன் முதலாகிய வுறுப்புகளை யுடையா யென்றுமாம்.

13. அளபெடை

'ஆறிஞருரைத்த அளபும்,' என்பது புலவராற் சொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும் எ-று.

அளபெனினும், அளபெடையெனினும், புலுதமெனினு மொக்கும்.

என்னை:—

"அளபே புலுத மாயிரு பெயரு
மளபெடை யென்ப வறிந்திசி னோரே," என்றாராகலின்.

அவை போக்கிச் சொல்லுதும்.

'அசைக்குறுப்பாவன,' என்பது இப்பதின்மூன்று திறத்தெழுத்து மசைக்குறுப்பா மெழுத்து எ-று.

"குறினெடி லளபெடை யுயிருறுப் புயிர்மெய்
வலிய மெலிய விடைமையோ டாய்தம்
இ-உ-ஐ-யென் மூன்றன் குறுக்கமோ
டப்பதின் மூன்று மசைக்குறுப் பாகும்,"
என்றார் **காக்கை பாடினியாரு** மெனக் கொள்க.

ஏகார மீற்றசை; தேற்றமெனினு மமையும்.

என்னை:—

* "தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே
யீற்றசை யிவ்வைந் தேகாரம்மே," என்றாராகலின்.

இனி, மூவுயிர்க் குறுக்கமும் அளபெடைகளு மாமாறு சொல்லுதும்.

அவற்றுள், குற்றியலுகரம் வருமாறு:—

* தொ. சொ. அ. இடையியல் சூ. 9.

குற்றியலுகரம்

* நெடிற் கீழும், நெடிலொற்றின் கீழும், குறிலிணைக் கீழும், குறிலிணை யொற்றின் கீழும், குறினெடிற் கீழும், குறினெடி லொற்றின் கீழும், குற்றொற்றின் கீழும் என்றிவ் வேழிடத்து ஆறு வல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து உகரம் வந்தால், அது குற்றியலுகர மென்று வழங்கப்படு மெனக் கொள்க.

என்னை:—

‡ "நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென்றிவை
யொற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென்
றேழ்குற் றுகரக் கிடனென மொழிப,"

"எழுவகை யிடத்துங் குற்றிய லுகரம்
வழுவின்றி வரூஉம் வல்லா றூர்ந்தே," § என்றாராகலின்.

வருமாறு: நாகு-காசு-காடு-காது-காபு-காறு என நெடிற்கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து குற்றிய லுகரம் வந்தவாறு.

நாக்கு-காச்சு-காட்டு-காத்து-காப்பு-காற்று என நெடிலொற்றின் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து குற்றிய லுகரம் வந்தவாறு.

வரகு-முரசு-முருடு-மருது-துரபு-கவறு எனக் குறிலிணைக்கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

அரக்கு-பொரிச்சு-தெருட்டு - குருத்து-பொருப்பு-சிரற்று எனக் குறிலிணை யொற்றின் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து குற்றிய லுகரம் வந்தவாறு.

---

* ஈற்றுக்கு அயல் அசையை நோக்கி இங்ஙனம் எழிடம் கொள்ளப்பட்டன வென்றறிக. எவ்வாறெனின், குறில் தனித்தும், ஒற்றடுத்தும், நெடில் தனித்தும், ஒற்றடுத்தும் வரும் நேரசை நான்கும்; குறிலிணைந்தும், ஒற்றடுத்தும், குறில்நெடிலிணைந்தும், ஒற்றடுத்தும் வரும் நிரையசை நான்குமாகிய எட்டினுள், குறில் தனித்து வருதலொழிந்த மற்றை எழு அசைகளும் ஈற்றுக்கு அயலில் வருதலை நோக்கிக்கொள்ளப்பட்டன வென்க.

‡ இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது புலப்படவில்லை.

§ ஈண்டு எட்டுப் பிரதியில், 'என்றார் மயேச்சுரர்,' என்றிருக்கிறது.

அசோகு-பலாசு-மலாடு-கெடாது-புதாபு-விராறு எனக் குறினெடிற் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

தமாக்கு-தடாச்சு-பணாட்டு-கடாத்து-புதாப்பு-விராற்று எனக் குறினெடி லொற்றின்கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு.

அக்கு-கச்சு-கட்டு-கத்து-கப்பு-கற்று எனக் குற்றொற்றின் கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து குற்றியலுகரம் வந்தவாறு காண்க.

இனிக் குற்றியலுகரம் அறுவகைப்படு மென்பாரு முளர். அவையாவன:—ஈரெழுத் தொருமொழி, உயிர்த் தொடர்மொழி, இடைத்தொடர் மொழி, ஆய்தத்தொடர் மொழி, வன்றொடர்மொழி, மென்றொடர்மொழி என்றிவை.

என்னை:—

* "ஈரெழுத் தொருமொழி யுயிர்த்தொட ரிடைத்தொட
ராய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொட
ராயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்," என்றாராகலின்.

குற்றியலிகரம்

இனிக் குற்றிய லிகரம் வருமாறு:—உகரந் திரிந்தும் திரியாதும் யகரமோ டியைபின்கண் வந்த இகரம் குற்றிய லிகரமென்று வழங்கப்படும்.

என்னை:—

‡ "வல்லெழுத் தாறொ டெழுவகை யிடத்து
முகர மரையாம் யகரமோ டியையி
னிகாமுங் குறுகு மென்மனார் புலவர்"

§ "யகரம் வருவழி யிகரங் குறுகு
முகரக் கிளிவி துவரத் தோன்றாது," என்றாராகலின்.

---

* தொ. எ. அ. குற்றியலுகரப் புணரியல் சூ. 1.

‡ இஃது அவிநயச் சூத்திரம் என்பது யாப்பருங்கல விருத்தியால் தெரிகின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தி பக்கம் 27.

§ தொ. எ. அ. குற்றியலுகரப் புணரியல் சூ. 5.

வ-று: நாகியாது-காசியாது-காடியாது-காதியாது-காபியாது-காறியாது என வரும்.

ஒழிந்தனவு மிவ்வாறே யொட்டிக் கொள்க.

இனித் திரியாது வந்த குற்றிய லிகரம் வருமாறு: கேண்மியா, சென்மியா எனக் கொள்க.

என்னை:—

* "குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்
யாவென் சினைமிசை யுரையசைக் கிளவிக்
காவயின் வருஉ மகர மூர்ந்தே," என்றாராகலின்.

ஐகாரக் குறுக்கம்

இனி, ஐகாரக் குறுக்கம் வருமாறு:—

அளபெடுத்தற் கண்ணும், தனியே சொல்லுதற் கண்ணுமன்றி யல்லாத வழி வந்த ஐகாரம் தன்னளவிற் சுருங்கி ஒன்றரை மாத்திரையும், ஒருமாத்திரையுமாகக் குறுகுமெனக் கொள்க. அவை குறுகு மிடத்து, மொழி முதலிடை கடையென மூன்றிடத்துங் குறுகும்.

என்னை:—

‡ "அளபெடை தனியிரண் டல்வழி ஐ ஔ
வுளதா மொன்றரை தனிமையு மாகும்," என்றாராகலின்.

வ-று: ஐப்பசி-மைப்புறம்-மடையன் - இடையன்-குவளை-தவளை-திணை-பனை என முதலும் இடையும் கடையும் குறுகியவாறு கண்டு கொள்க.

---

* தொ. எ. அ. மொழிமரபு சூ. 1.

‡ இஃது அவிநயச் சூத்திரம் என்பது யாப்பருங்கல விருத்தியால் தெரிகின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தி பக்கம் 29.

என்னை:—

* "மொழிமுத லிடைகடை யெனமூன் றிடத்து
மழியா தைகா ரங்குறு கும்மே," என்றாராகலின்.

அளபு (அளபெடை)

இனி, அளபெடை வருமாறு:—அளபெடை இரண்டு வகைப்படும். உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையும் என.

என்னை:—

‡ "உயிரள பெடையு மொற்றள பெடையுமென்
றுயிரண் டென்ப வளபெடை தானே," என்றாராகலின்.

உயிரளபெடை

அவற்றுள், உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு:—உயிருள் நெட்டெழுத்தேழு மளபெடுக்கும். அவை யளபெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரத்தோடும், ஔகாரம் உகரத்தோடும் அளபெடுக்கும்; ஒழிந்தனவுந் தமக்கினமாகிய குற்றெழுத்தோடு அளபெடுக்கு மெனக்கொள்க.

என்னை:—

§ "குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கு
நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்தகுற் றெழுத்தே,"

$ "ஐ ஔ வென்னு மாயீ ரெழுத்திற்
கிகர வுகர மிசைநிறை வாகும்," என்றார் தொல்காப்பியனர்.

அவை நான்கிடத்தும் வந்தளபெடுக்கும். நான்கிடமாவன: தனிநிலையும், ஒருசொல் முதனிலையும், இடைநிலையும், இறுதிநிலையும் எனவிவை.

என்னை:—

---

* ‡ இவ்விரு சூத்திரங்களையும் இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

§ தொ. எ. அ. மொழிமரபு சூ. 8.

$,, ,, ,, ,, சூ. 9.

"தனிநிலை முதனிலை யிடைநிலை யீறெனா
நால்வகைப் படூஉமள பாய்வரு மிடனே," * என்றாராகலின்.

வ-று: ஆஅ - ஈஇ - ஊஉ - ஏஎ - ஐஇ - ஓஒ - ஔஉ என இவை யேழும் தனிநிலை யளபெடை.

ஆஅரிடம்-ஈஇரிலை-ஊஉரிடம்-ஏஎரிகள்-ஐஇயவி-ஓஒரிகள்-ஔஉவியம் என இவையேழும் முதனிலை யளபெடை.

படாஅகை-பரீஇயம்-கழூஉமணி-பரேஎரம்-வளைஇயம்-புரோஒசை-அநௌஉகம் என இவையேழும் இடைநிலை யளபெடை.

கடாஅ-குரீஇ-கழூஉ-மிலேஎ-கடைஇ-அரோஒ-அநௌஉ என இவையேழும் இறுதிநிலை யளபெடை.

உயிரளபெடை எழுத்துநோக்க ஏழாம். இடம் நோக்க நான்காம். எழுத்து மிடமு முறழ்ந்து நோக்க இருபத்தெட்டாமெனக் கொள்க.

ஒற்றளபேடை

இனி ஒற்றளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு:—ஒற்றுகளுள் ங-ஞ-ண-ந-ம-ன-வ-ய-ல-ள-ஆய்தமென்னும் பதினோரொற்றும், குறிற்கீழும் குறிலிணைக்கீழும் வந்து அளபெடுக்குமெனக் கொள்க.

என்னை:—

"ஙஞண நமன வயலள வாய்த
வெனுமிவை யீரிடத் தளபெழு மொரோவழி," ‡

"§ வன்மையொடு ரஃகான் ழஃகா னொழிந்தாங்
கன்மை யாய்தமோ டளபெழு மொரோவழி," என்றாராகலின்.

---

* ஈண்டு ஏட்டுப்பிரதியில், 'என்றார் **மயேச்சுரர்**,' என்றிருக்கின்றது.

‡ பா. பே. இவ்வடி, காரிகையின் ஏட்டுப் பிரதியில், 'ஒற்றீரிடத் தளபெழு மொரோவழி,' எனவும், யாப்பருங்கல விருத்தியில், 'ஈரிடத் தளபெழு மொரோவழி யான,' எனவும் இருக்கின்றது. யாப்பருங்கலம் பக்கம் 37. காரிகையின் ஏட்டுப்பிரதியில் இச்சூத்திரத்தின் பின், 'என்றார் **கலிதயனர்**,' என்பது காணப்படுகின்றது.

§ இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

வ-று. மங்ங்கலம்-மஞ்ஞ்சு-மண்ண்ணு-பந்ந்து-அம்ம்பு-மின்ன்னு-தெவ்வ்வர்-வெய்ய்யர்-செல்ல்க-கொள்ள்க-எஃஃகு எனக் குறிற்கீழ்ப் பதினேரொற்று மளபெழுந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அரங்ங்கம்-முரஞ்ஞ்சு-முரண்ண்டு-பருந்ந்து-அரும்ம்பு-முரன்ன்று குரவ்வ்வை-அரைய்ய்யர்-குரல்ல்கள்-திரள்ள்கள்-வரஃஃகு எனக் குறிலிணைக்கீழ்ப் பதினேரொற்று மளபெழுந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இவ்விருபத்திரண்டு புள்ளி யளபெடையுஞ் செய்யுளகத் தல்லது * பரவை வழக்கினுள் வாராவெனக் கொள்க.

என்னை:—

‡ "மாத்திரை வகையாற் றளைதப கெடாநிலை
யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்," என்றாராகலின்.

மாத்திரை

'அறிஞருரைத்த வளபும்,' என்று சிறப்பித்தவதனுல் குற்றெழுத்தும் ஒற்றளபெடையும் ஒரோ ஒன்று ஒருமாத்திரை; நெட்டெழுத்திரண்டு மாத்திரை; உயிரளபெடை மூன்றுமாத்திரை; ஆய்தமும், மெய்யும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும் ஒரோ ஒன்று அரை மாத்திரை; ஐகாரக் குறுக்கம் ஒன்றரை மாத்திரை, ‡ மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக் குறுக்கமும் ஒரோ ஒன்று காண்மாத்திரை.

---

* பரவை வழக்கு-உலக வழக்கு.

‡ இச்சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

§ காரிகையின் முன்னை அச்சுப்பிரதிகளில், 'ஐகாரக்குறுக்கமும், ஔகாரக்குறுக்கமும் ஒரோஒன்று, ஒன்றரை மாத்திரை,' என்றிருக்கின்றது. ஏட்டுப் பிரதியில், 'ஐகாரக்குறுக்கம் ஒன்றரை மாத்திரை,' என்றே இருக்கின்றது. 'குறுகிய மூவுயிர்,' என்றவிடத்தில் ஔகாரக் குறுக்கஞ் சேர்க்கப்படாமையின் ஈண்டு ஔகாரக் குறுக்கத்தைக் கொள்ளுதல் பொருத்தமன்று. அன்றியும் ஒழிபியல் முதற்சூத்திரத்தில், '**ஐகாரநைவேல் ஒருங்குறிலியல்,**' என ஐகாரக் குறுக்கத்திற்கு மாத்திரம் ஒழிபு விதி கூறி, ஔகாரக் குறுக்கத்திற்கு ஒழிபுவிதி கூறாமையையும் ஈண்டு நோக்குக. இந்நூல் ஆசிரியர் தாமே இயற்றிய யாப்பருங்கலத்தில் 2-ம் சூத்திரத்தில் ஔகாரக் குறுக்கமும் கூறியிருக்க, இந்நூலில் அதனைக் கூருததென்னையெனின், இது சுருக்க நூலாதலின் கூறிற்றிலர் எனக்கொள்க.

என்னை:—

"ஒன்றிரண் டொருமூன் றென்றரை யரைகா
லென்றனர் பொழுதிவை யிமைநொடி யளவே * "
¶ கண்ணிமை கைந்நொடி யளவே மாத்திரை
நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறே ‡ "
"ஒற்றுக்கு மாத்திரை யொன்றே யளபெழுந்தாற்
றெற்றக் குறிலதுவே யாம் § "
"உன்னல் காலே யூன்ற லரையே
முறுக்கன் முக்கால் விடுத்த லொன்றே $ "

என்றார் பிறருமெனக் கொள்க.

|| அசை

5. குறிலே நெடிலே குறிலிணை யேனைக் குறினெடிலே
நெறியே வரினு நிறைந்தோற் றடுப்பினு நேர்நிரையென்
றறிவேய் புரையுமென் றேளி யுதாரண மாழிவெள்வேல்
வெறியே சுறாநிறம் விண்டோய்விளாமென்று வேண்டுவரே.

இ-கை. நிரனிறைப் பொருள்கோள் வகையா னேரசையு நிரையசையு மாமாறும், அவற்றிற் குதாரணமாமாறும் உணர்த்து-ற்று.

இ-ள். ൠ 'குறிலே நெடிலே குறிலிணை யேனைக் குறினெடிலே நெறியே வரினு நிறைந்தோற் றடுப்பினு நேர்நிரை யென்றறி,' என்பது: குற்றெழுத்துத் தனியேவரினும், நெட்

* ‡ § $ இச்சூத்திரங்கள் இயற்றினர் இன்னாரென்பது தெரியவில்லை.

¶ மாத்திரையாவது, கண்ணிமைத்தலும், கைந்நொடித்தலும் ஒத்தகாலம்.

|| 'அவ்வெழுத் தசைத்திசை கோடலி னசையே.'

ൠ குறிலே நெடிலே நெறியே வரினும் நிறைந்தொற் றடுப்பினும் நேரசையாம்; குறிலிணை யேனைக் குறினெடிலே நெறியே வரினும் நிறைந்தொற் றடுப்பினும் நிரையசையாம் என்றறி என இயைத்துக் கொள்க.

டெழுத்துத் தனியே வரினும், குற்றெழுத் தொற்றடுத்து வரினும், நெட்டெழுத் தொற்றடுத்து வரினும் நேரசையாம். குறிலிணைந்து வரினும், குறினெடிலிணைந்து வரினும், குறிலிணைந் தொற்றடுத்து வரினும், குறினெடிலிணைந் தொற்றடுத்து வரினும் நிரையசையாம்.

என்னை:—

* "நெடில்குறி றனியாய் நின்றுமொற் றடுத்து
நடைபெறு நேரசை நால்வகை யானே,"

‡ "குறிலிணை குறினெடி றனித்து மொற்றடுத்து
நெறிமையி னான்காய் வருநிரை யசையே," என்றாராகலின்.

'வேய்புரையுமென்றோளி,' என்பது மகடூஉ முன்னிலை. 'உதாரணம் ஆழி வெள் வேல் வெறியே சுறா நிறம் விண்டோய் விளாமென்று வேண்டுவரே,' என்பது நேரசைக்கு உதாரணம்—ஆ-ழி - வெள் - வேல் எனவும்; நிரையசைக்கு உதாரணம்—வெறி-சுறா-நிறம்-விளாம் எனவுஞ் சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

அகலம் உரையிற் கொள்க.

அகலமெனினும், விருத்தியுரை யெனினு மொக்கும்.

என்னை:—

§ "அகல மென்ப தாசறக் கிளப்பின்
விகல மின்றி விரித்துரைப் பதுவே," என்றாராகலின்.

'விண்டோய் விளாம்,'என்று சிறப்பித்தவதனால் நேரசை ஓரலகு பெறும், நிரையசை ஈரலகு பெறுமெனக் கொள்க.

வ-று: ஆ-எனத் தனி நெடில் நேரசை யாயினவாறு. ழி-எனத் தனிக்குறில் நேரசையாயினவாறு. வெள்-எனக்

---

* யாப்பருங்கலம் சூ. 6.

‡ யாப்பருங்கலம் சூ. 8.

§ இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

குற்றெழுத் தொற்றடுத்து நேரசை யாயினவாறு. வேல்-என நெட்டெழுத் தொற்றடுத்து நேரசை யாயினவாறு. வெறி எனக் குறிலிணைந்து நிரையசை யாயினவாறு. சுறு - எனக் குறினெடி லிணைந்து நிரையசையாயினவாறு. நிறம் - எனக் குறிலிணைந் தொற்றடுத்து நிரையசை யாயினவாறு. விளாம் எனக் குறினெடிலிணைந் தொற்றடுத்து நிரையசை யாயின வாறு காண்க.

இவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

நேரிசை ஆசிரியப்பா

"போது சாந்தம் பொற்ப வேந்தி
ஆதி நாதற் சேர்வோர்
சோதி வானந் துன்னு வாரே."

இது நேரசை நான்கும் வந்த செய்யுள்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

"அணிநிழ லசோகமர்ந் தருணெறி நடாத்திய
மணிதிக ழவிரொளி வரதனைப்
பணிபவர் பவநனி பரிசறுப் பவரே."

இது நிரையசை நான்கும் வந்த செய்யுள்.

'குறிலே நெடிலே,' என்னு மிக்காரிகை தன்னையே யிலக்கியமாக அலகிடினு மிழுக்காது.

என்னை:—

* "குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடி
லொற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரு நிரையு மென்றிசிற் பெயரே,"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

‡ "கோழி வேந்தன் நேரசை நிரையசை
யாழ்புனல் வாழ்க்கை வெறி குரு நிறங் குரால்,"

என்று உதாரணமெடுத் தோதினரு முளரெனக் கொள்க.

* தொ. பொ. அ. செ. சூ. 3.

‡ இச்சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

* சீர்

6. ஈரசை நாற்சீ ரகவற் குரியவெண் பாவினவாம்
நேரசை யாலிற்ற மூவசைச் சீர்நிரை யாலிறுப
வாரசை மென்முலை மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்
ஓரசை யேநின்றுஞ் சீராம் பொதுவொரு நாலசையே.

இ-ள். அவ்வசைகளாகிய சீர்களது பெயர் வேறுபாடுணர்த்து-ற்று.

'ஈரசை நாற்சீ ரகவற்குரிய,' என்பது ‡ இரண்டசையினுகிய நான்கு சீரும் ஆசிரிய வுரிச்சீ ரெனப்படும் எ-று.

அகவ லெனினும் ஆசிரிய மெனினு மொக்கும்.

என்னை:—

§ "அகவ லென்ப தாசிரியப் பெயரே," என்றாராகலின்.

'வெண்பாவினவாம் நேரசை யாலிற்ற மூவசைச்சீர்,' என்பது: நேரசை யிறுதியாகிய மூவசைச்சீர் நான்கும் வெண்பா வுரிச்சீரெனப்படும் எ-று.

'நிரை யாலிறுப வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்,' என்பது: நிரையசை யிறுதியாகிய மூவசைச்சீர் நான்கும் வஞ்சி யுரிச்சீ ரெனப்படும் எ-று.

'வாரசை மென்முலை மாதே,' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

'ஓரசை யேநின்றுஞ் சீராம்,' என்பது ஒரோவிடத்து நேரசை தானே நின்றுஞ் சீராம்; நிரையசை தானே நின்றுஞ் சீராம்; அவை யசைச் சீரெனப்படும் எ-று.

---

* 'அசை இயைந்து, சீர்கொள நிற்றலிற் சீரே.'

‡ பா. பே. எட்டுப் பிரதியில் ஈண்டு, 'நேரசையும் நிரையசையும் இறுதியாக இரண்டசையால் வகுத்த நான்கு சீரும்,' என்றிருக்கிறது.

§ தொ. பொ. அ. செ. இ. சூ. 77. ஆனல் இச்சூத்திரம் தொல்காப்பியத்தில், 'அகவ லென்ப தாசிரி யம்மே,' என்றிருக்கிறது.

'பொதுவொரு நாலசையே,' என்பது: * நாலசையினு ணாகிய சீர் பொதுச்சீரெனப்படும் எ-று.

நான்கென்பதனை யெல்லாவற்றோடுங் கூட்டி மத்திம தீபமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

என்னை:—

‡ "ஈரசை கூடிய சீரியற் சீரவை
யீரிரண் டென்ப ரியல்புணர்ந் தோரே,"

§ "மூவசைச் சீருரிச் சீரிரு நான்கினு
ணேரிறு நான்கும் வெள்ளை யல்லன
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட் டனவே,"

"நாலசை யானு நடைபெறு மோரசைச்
சீர்நிலை யெய்தலுஞ் சிலவிடத் துளவே,"

என்றார் **காக்கைபாடினியார்.**

வாய்பாடு

7. தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்
காமாங் கடைகா யடையின்வெண் பாவிற்கந் தங்கனியா
வாமாண் கலையல்குன் மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்
நாமாண் புரைத்த வசைச்சீர்க் குதாரண நாண்மலரே.

---

* பா. பே. ஈண்டு எட்டுப்பிரதியில், 'நேரசை யிறுதியாகவும், நிரையசை யிறுதியாகவும் வகுத்த நாலசையினுணாகிய சீர்,' என்று இருக்கிறது.

‡ § இவ்விரு சூத்திரங்களும் யாப்பருங்கலத்தில் முறையே 11-ஆம் சூத்திரமாகவும், 12-ஆம் சூத்திரமாகவுங் காணப்படுகின்றன. ஈண்டிவை, இவற்றை அடுத்த சூத்திரத்தொடு **காக்கைபாடினியார்** சூத்திரங்கள் எனக்குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நன்னூலாசிரியர் தொல்காப்பிய முதலிய நூற்களின் சூத்திரங்களை எடுத்துத் தம் நூலிற் சேர்த்துக் கொண்டாற்போல யாப்பருங்கல நூலாசிரியரும் இச்சூத்திரங்களைக் காக்கைபாடினியார் நூலினின்று எடுத்துச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கலாம் எனத் தோன்றுகின்றது.

இ-கை. முறையானே முதனான்கு சீருக்கு முதாரண மாமாறுணர்த்து-ற்று.

'தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற் காம்,' என்பது: நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரையாகிய தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்னும் நான்கு சீரும் ஆசிரிய வுரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ-று.

'ஆங் கடைகா யடையின்வெண் பாவிற்கு,' என்பது: அவை, கடையிற்காய் என்னுஞ் சொற்பெற்றுத் தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய் என வருநான்கு சீரும் வெண்பா வுரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ-று.

"அந்தங் கனியா வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்,' என்பது: அவ்வீற்றின்கட் கனி என்னுஞ் சொற்பெற்றுத் தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி என வரு நான்கு சீரும் வஞ்சி யுரிச்சீருக்கு உதாரணமாம் எ-று.

'வாமாண் கலையல்குன் மாதே,' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

'நாமாண் புரைத்த வசைச்சீர்க் குதாரண நாண்மலரே,' என்பது: ஒரோவிடத்தாமென் றுரைக்கப்பட்ட ஓரசைச் சீருக்கு உதாரணம் நாள் என்பதூஉம், மலர் என்பதூஉம் ஆம் என்றவாறு. *

நாள் என்பது நேரசைச் சீருக்கும், மலர் என்பது நிரையசைச் சீருக்கும் உதாரணமாம்.

ஆம் என்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி மத்திம தீபமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

---

* எட்டுப் பிரதியில் ஈண்டு, 'நாமாண்புரைத்த அசைச்சீர் என்று சிறப்பித்தவதனால் இந் நேரசையும், நிரையசையுமாக வந்த சீர்கள் உறுப்புக்கும், செய்யுளுக்குஞ் சிறப்புடைய என்று கொள்க,' என்றிருக்கிறது.

வேண்டுறை

"அம்ம் பவள்வரி நெடுங்க ணுய்வஞ்சிக்
கொம்ம் பவள்கொடி மருங்குல் கோங்கின்
அரும்ம் பவண்முலை யொக்குமே யொக்கும்
கரும்ம் பவள்வாயிற் சொல்,"

என்னும் பொய்கையார் வாக்கினுள், 'ஒக்கும்' என்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொண்டாற் போலக் கொள்க.

௮. தண்ணிழ றண்பூ நறும்பூ நறுநிழ றந்துறழ்ந்தால்
எண்ணிரு நாலசைச் சீர்வந் தருகு மினியவற்றுட்
கண்ணிய பூவினங் காய்ச்சீ ரனைய கனியோடொக்கும்
ஒண்ணிழற் சீரசைச் சீரியற் சீரொக்கு மொண்டலைக்கே.

இ-கை. பொதுச்சீருக் குதாரணமாமாறும், அவற்ற தெண்ணும், பொதுச் சீரும் அசைச் சீரும் செய்யுளகத்து வருங்காற் றளை வழங்கு முறைமையு முணர்த்து-ற்று.

'தண்ணிழல்... அருகும்,' என்பது: தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்னும் நான்கினோடும்; தண்ணிழல், தண்பூ, நறும்பூ, நறுநிழல் என்னு நான்கினையும், முறையானே கொணர்ந்துறழ்ந்தாற் பதினாறு நாலசைச் சீருக்கு உதாரணமாம் எ-று.

தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்பன அதிகாரத்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

'அருகும்,' என்பதனால் அச்சீர் செய்யுளகத் தருகியன்றி வாரா வெனக் கொள்க.

வ-று:	தேமாநதண்ணிழல்	தேமாந்தண்பூ	தேமாநறும்பூ
	புளிமாந்தண்ணிழல்	புளிமாந்தண்பூ	புளிமாநறும்பூ
	கருவிளந்தண்ணிழல்	கருவிளந்தண்பூ	கருவிளநறும்பூ
	கூவிளந்தண்ணிழல்எ-ம்.	கூவிளந்தண்பூஎ-ம்.	கூவிளநறும்பூ எ-ம்.

தேமாநறுநிழல்	கருவிளநறுநிழல்
புளிமாநறுநிழல்	கூவிளநறுநிழல் எனவுங் கொள்க.

'இனி அவற்றுள் கண்ணிய பூவினம் காய்ச்சீரனைய,' என்பது: அந் நாலசைச்சீர் பதினாறனுள்ளும், பூவென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய நேரீற்றுப் பொதுச்சீரெட்டும், காயென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய வெண்பா வுரிச்சீரேபோலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்டளையாகவும், ஒன்றாதது கலித்தளையாகவும் வழங்கப்படும் எ-று.

'கனியொடொக்கு மொண்ணிழற்சீர்,' என்பது: நிழலென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய நிரையீற்றுப் பொதுச்சீரெட்டும், கனியென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய வஞ்சி யுரிச்சீரே போலக்கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றினும் ஒன்றாவிடினும் வஞ்சித்தளை யென்று வழங்கப்படும் எ-று.

'அசைச்சீரியற்சீரொக்கும்,' என்பது: ஓரசைச்சீர் ஆசிரிய வுரிச்சீரேபோலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது ஆசிரியத்தளையாகவும், ஒன்றாதது இயற்சீர் வெண்டளையாகவும் வழங்கப்படும் எ-று.

இயற்சீரெனினும் ஆசிரிய வுரிச்சீரெனினும் ஒக்கும். என்னை:—

"இயற்சீரெல்லா மாசிரிய வுரிச்சீர்," * என்றாராகலின்.

'ஒண்டளைக்கே,' என்பது: ஒள்ளியதளை வழங்குமிடத்துஎ-று.

'ஒண்டளை,' என்பதனை இறுதி விளக்காகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. 'கண்ணிய பூவினம்,' என்று சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீர் வாரா; ஆசிரியத்துள்ளுங் குற்றுகரம் வந்துழி யன்றி வாரா; கலியினுள்ளும் பெரும்பான்மையுங் குற்றுகரம் வந்துழி யன்றி வாரா; வஞ்சி

* யாப்பருங்கல விருத்தியில் இச்சூத்திரத்தின் கீழ், 'என்றார் **காக்கைபாடினியார்**,' என்பது காணப்படுகின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தி பக்கம் 61.

யுட் குற்றுகரம் வாராதேயும் வரப்பெறும்; வஞ்சியுள் இரண்டு நாலசைச்சீர் ஓரடிப்புள் ளருகிக் கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும்; அல்லனவற்றுள் பெரும்பான்மையும் ஓரடியுளொன் றன்றி வாரா; இரண்டுவரினுங் கண்ணுற்று நில்லா; பாவினத் துள்ளும் பயின்று வாராவெனக் கொள்க. 'ஒண்ணிழற்சீர்,' என்று சிறப்பித்தவதனால் நிழல் என்னுஞ் சொல்லிறுதி யாகிய நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர் எட்டும் வஞ்சியுளல்லது வாரா எனக்கொள்க.

என்னை:—

"நாலசை யானடை பெற்றன வஞ்சியு
ளீரொன் றணைதலு மேனுழி யொன்றுசென்
றுகலு மந்த நிரையசை வந்தன
கூறிய வஞ்சிக் குரியன வாதலு
மாகு மென்ப வறிந்திசி னோரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

இனி, ஒரு சாரார் வெண்பாவினுள் அளபெழுந்தால் நாலசைச்சீர் வருமென்பா ருளராயினும், அவ்வா றலகிட்டு உதாரண வாய்பாட்டா லோசை யூட்டும்பொழுது செப்ப லோசை பிழைக்கு மென்பதூஉம், ஆண்டுச் சீரும், தளையுஞ் சிதைய வாராமையா னளபெடுப்பனவு மல்ல; அளபெடுப் பினு மளபெடைகள் அலகு காரியம் பெறுவனவு மல்லவென் பதூஉம் காக்கைபாடினியார் முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு. அதுவே இந்நூலுடையாருக்கு முடன்பாடு.

உதாரண இலக்கிய முதனினைப்புச் செய்யுள்

9. குன்றக் குறவ னகவல்போன் ரைம்வெண் பாட்டுவஞ்சிக்
கொன்று முதாரணம் பூந்தா மரையென்ப வோரசைச்சீர்
நன்றறி வாரிற் கயவரும் பாலொடு நாலசைச்சீர்க்
கன்றதேன் றாரள்ளற் பள்ளத்தினேடங்கண்வானத்துமே.

இ-கை. முறையானே * ஐந்துவகைப்பட்ட சீரானும் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப் புணர்த்து-ற்று.

'குன்றக்குறவ னகவல்,' என்பது:—

ஆசிரியப்பா

"குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வரையர மகளிர் புரையுஞ் சாயல
ளைய ளரும்பிய முலையள்
செய்ய வாயினள் மார்பினள் சுணங்கே."

ஐங்குறுநூறு 'குன்றக்குறவன் பத்து' 6 ஆம் செ.

இந்நேரிசை யாசிரியப் பாட்டினுள் ஆசிரிய வுரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'பொன்னாரம் வெண்பாட்டு,' என்பது:—

வெண்பா

"பொன்னார மார்பிற் புனைகழற்காற் கிள்ளிபேர்
உன்னேனென் றாமுலக்கை பற்றினேற்-கென்னோ
மனனொடு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப்
புனனாடன் பேரே வரும்."

இந்நேரிசை வெண்பாவினுள் வெண்பா வுரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"வஞ்சிக்கொன்று முதாரணம் பூந்தாமரை யென்ப," என்பது:—

வஞ்சிப்பா

"பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவு

---

* ஐவகைச் சீராவன: 1. ஈரசைச்சீர், 2. காய்ச்சீர், 3. கனிச்சீர், 4. நாலசைச்சீர், 5. ஓரசைச்சீர் என்பன. மூவசைச்சீரை இரண்டாகப் பிரித்தார், அவை வெவ்வேறு பாக்களுக் குரியனவாதலும், தளை வேறு படுதலுங் கருதி.

மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவு
நாளு
மகிழு மகிழ்தூங் கூரன்
புகழ்த லானுப் பெருவண் மையனே.''

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாட்டினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'ஓரசைச்சீர் நன்றறி வாரிற் கயவரும் பாலொடு,' என்பது:—

குறள் வெண்பா

''நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.''

திருக்குறள் பொ. பா. கல்லாமை செ. 2.

இக்குறள் வெண்பாவினுள், 'இலர்,' என நிரையசைச்சீர், வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

''பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.''

திருக்குறள் கா. பா. காதற் சிறப்புரைத்தல் செ. 1.

இக்குறள் வெண்பாவினுள், 'நீர்,' என நேரசை வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

நாலசைச்சீர்க் கன்ற தென் றாள்ளற் பள்ளத்தி னேடங் கண் வானத்தும்,

* 'அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோணாட்டு
வேங்கைவாயில் வியன்குன்றூரன்,''

என்னும் பழம்பாட்டினுள் ஓரடியுள் இரண்டு நாலசைச் சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

---

* இது, வஞ்சிப்பாவினுள், ஓரடிக்கண் இரண்டு நாலசைச்சீர் வருதற்கும், கண்ணுற்று நிற்றற்கும், குற்றியலுகரம் பெற்றும் பெறாமலும் வருதற்கும் உதாரணமாதலறிக.

வஞ்சிப்பா

"அங் கண் வா னத் தமரராசரும்
வெங் களி யானை வேல்வேந்தரும்
வடி வார் கூந் தன் மங்கையரும்
கடி மல ரேந் திக் கதழ்ந்திறைஞ்சச்
சிங் கஞ் சுமந் த மணியணைமிசைக்
கொங் கவி ரசோ கின் குளிர்நிழற்கீழ்ச்
செழு நீர்ப் பவ ளத் திரள்காம்பின்
முழு மதி புரை யு முக்குடைநீழல்
வெங் கண் வினைப் பகை விளிவெய்தப்
பொன் புனை நெடு மதில் புடைவளைப்ப
அனங் தச துட் டய மவையெய்த
நனந் தலை யுல குட னவை நீங்க
மந் த மா ருத மருங்கசைப்ப
அந் தர துந் துபி நின்றியம்ப
இலங் கு சா மரை யெழுந்தலமர
நலங் கிளர் பூ மழை நனிசொரிதர
இனிதிருந்
தருணெறி நடாத்திய வாதிதன்
திருவடி பரவுதுஞ் சித்திபெறற் பொருட்டே."

திருப்பாமாலை.

இக் குறளடி வஞ்சிப்பாவினுள் நாலசைச்சீர் பதினாறும் அடிதோறு முதற்கண்ணே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இதனுள், நேரீற்றுப் பொதுச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்சீர்வெண்டளையாகவும், ஒன்றாதது கலித்தளையாகவும், நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றினும், ஒன்றா விடினும் வஞ்சித்தளையாகவுங் கொண்டு வழங்கப்படும் எ-று.

இவ்வாறு பிறரும்:—

"* குன்று கூதிர் பண்பு தோழி
விளியிசை முத்துற ழென்றிவை யெல்லாந்
தெளிய வந்த செந்துறைச் செந்துறை,"

* இச்சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

என்று உதாரண மெடுத்தோதினு ரெனக் கொள்க.

'அன்றமென்னுர்,' என்பதை அன்ற வென்னு ரெனக் கொள்க.

* தளை

10. தண்சீர் தனதோன்றிற் றன்றளை யாந்தண வாதவஞ்சி
வண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக் குரித்துவல் லோர்வகுத்த
வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தளை யாய்விடும் வெண்டலையாம்
ஒன்சீ ரகவ லுரிச்சீர் விகற்பமு மோண்ணுதலே.

இ-கை. நின்ற சீரினீற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் தம்முளொன்றுவதும் ஒன்றாததுமாகிய வேழ்தளையு மாமாறுணர்த்து-ற்று.

‡ 'தண்சீர் தனதொன்றிற் றன்றளையாம்,' என்பது தன் சீர் நின்று தன் வருஞ் சீர் முதலசையோ டொன்றுவது தன் றளையாம் எ-று.

---

* 'சீரிரண்டு தட்டு நிற்றலிற் றளையே.'

‡ 'தண்சீர்,' என்றது அவ்வப் பாவினுக்குரிய சீராகிய முன்னிற் குஞ் சீரையும், 'தனது,'என்றது அவ்வப்பாவினுக்குரிய சீராகிய வருஞ் சீரையுங் குறித்து நின்றன. வருஞ் சீர் தன்சீராக (அவ்வப்பாவின் உரிச் சீராக) இருப்பதே யன்றிப் பிறிது சீராகவும் இருத்தலாம் என்பது, 'தணவாத,' எனவும், 'வண்சீர்,' எனவும், 'வல்லோர் வகுத்த,' எனவும், 'ஒண்சீர்,' எனவுங் கூறியவற்றாற் கொள்ளப்பட்டது. முன்னிற்குஞ்சீர், தளை கோடற்கண் தலைமை எய்தி நிற்றலின் அதனைத் 'தண்சீர்,' என் றார். ('தன்சீர்,' எனவே பாடங்கொண்டு ணகரத்துக்கு னகரம் இன வெதுகையாய் வந்தது என்பாரும் உளர்.) தளை கோடற்கண் முன்னிற் குஞ் சீருக்கு எய்துந் தலைமை யாதோ எனின், வருஞ் சீர் தன் சீராக வும், பிறிது சீராகவும் வருதற்குரியதாக, முன்னிற்குஞ் சீர் தன் சீராகவே நிற்றலாம் என்க. விகற்பமாவது நேர்முன் நிரையும், நிரை முன் நேருமாக மாறிவந்து பொருந்துதல்.

எனவே, ஆசிரிய வுரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ் சீர் முத லசையோடு நேரா யொன்றுவது நேரொன்றாசிரியத் தளை யாம்; நிரையா யொன்றுவது நிரையொன் றாசிரியத்தளையாம். வெண்பா வுரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ் சீர் முதலசையோ டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டளையாம். வஞ்சி யுரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ் சீர் முதலசையோ டொன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித் தளையாம் எ-று.

'தணவாத,' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் தன் சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றுவ தூஉந் தன்றளையே சிறப்பின்றாயினு மெனக்கொள்க.

'வஞ்சிவண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக்குரித்து,' என்பது: வஞ்சி யுரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ் சீர் முதலசையோ டொன் றாததூஉம் ஒன்றாத வஞ்சித் தளையாம் எ-று.

'வண்சீர்,' என்று சிறப்பித்தவதனால் வஞ்சி யுரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாததூஉம் ஒன்றாத வஞ்சித்தளையே சிறப்பின்றாயினு மெனக்கொள்க.

'வல்லோர் வகுத்த வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தளையாய் விடும்,' என்பது: வெண்பா வுரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ் சீர் முதலசையோ டொன்றாதது கலித்தளையாம் எ-று.

'வல்லோர் வகுத்த,' என்று சிறப்பித்தவதனால், வெண் பா வுரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன் றாததூஉம், கலித்தளையே சிறப்பின் றாயினு மெனக்கொள்க.

'வெண்டளையா மொண்சீரகவ லுரிச்சீர் விகற்பமும்,' என்பது: ஆசிரிய வுரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசை யோ டொன்றாதது, இயற்சீர் வெண்டளையாம் எ-று.

'ஒண்சீர்' என்று சிறப்பித்தவதனால், ஆசிரிய வுரிச்சீர் நின்று பிறிதாகி வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றாததூஉம், இயற்சீர் வெண்டளையே சிறப்பின்றாயினு மெனக்கொள்க.

'ஒண்ணுதல்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

என்னை:—

"இயற்சீ ரிரண்டு தலைப்பெய றம்முள்
விகற்ப மிலவாய் விரவி நடப்பி
னதற்பெய ராசிரி யத்தளை யாகும்"

"இயற்சீ ரிரண்டு தலைப்பெய றம்முள்
விகற்ப வகையது வெண்டளை யாகும்"

"உரிச்சீ ரதனு ளுரைத்தமை யன்றிக்
கலக்குந் தளையெனக் கண்டிசி னேரே"

"வெண்சீ ரிறுதிக் கிணையசை பின்வரக்
கண்டன வெல்லாங் கலித்தளை யாகும்"

"தன்சீ ரிரண்டு தலைப்பெய றம்முளொத்
தொன்றினு மொன்றா தொழியினும் வஞ்சியின்
பந்த மெனப்பெயர் பகரப் படுமே"

என்றார் **காக்கைபாடினியார்.**

உதாரண இலக்கிய முதனினைப்புச் செய்யுள்

11. திருமழை யுள்ளா ரகவல் சிலைவிலங் காகும்வெள்ளை
மருளறு வஞ்சிமந் தாநிலம் வந்துமை தீர்கலியின் [ப
தெரிவுறுபந்தநல்லாய்!செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணனென்
துரிமையின்கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குதாரணமே.

இ-கை. அத்தளைகளான் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப் புணர்த்து-ற்று.

'திருமழை யுள்ளா ரகவல்' என்பது:—

ஆசிரியப்பா

*"திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்
விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப்
பண்ணமைந் தவர்தேர் சென்ற வாறே" மலைபடுகடாம்.

இது நிரையொன் றாசிரியத் தளையான் வந்த செய்யுள்.

ஆசிரியப்பா

†"உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை
அலங்குகுலை யீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய்
துகில்பொதி பவள மேய்க்கும்
அகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே" ஐங்குறுநூறு.

இது நேரொன் றாசிரியத் தளையான் வந்த செய்யுள்.

'சிலைவிலங்காகும் வெள்ளை' என்பது:—

வெண்பா

"சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி
முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள் - மலைவிலங்கு
தார்மாலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மாலை கண்கூடும் போது"

இது வெண்சீர் வெண்டளையானும் இயற்சீர் வெண்டளை யானும் வந்த செய்யுள்.

'மருளறு வஞ்சிமந் தாநிலம் வந்து' என்பது:—

வஞ்சிப்பா

"மந்தாநிலம் வந்தசைப்ப
வெண்சாமரை ‡புடைபெயர்தரச்

---

* இப்பாட்டில் திருமழை என்பது முதல் பண்ணமைந்து என்பது வரையினும் மலைபடுகடாத்தின் முதல் இரண்டடிகள்.

† இப்பாட்டு ஐங்குறுநூற்று அச்சுப்பதிப்பில் தனியாகக் குறிப்பிட்டுள்ள பாட்டுகளில் 2-ம் பாட்டாக இருக்கின்றது.

‡ "புடையிரட்ட" எனவும் பாடம்.

செந்தாமரை *நாண்மலர்மிசை
எனவாங்கு
இனிதி னொதுங்கிய விறைவனை
மனமொழி மெய்களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே''

திருப்பாமாலை.

இது மயக்கமற வகுத்த வஞ்சித்தளை ஒன்றாததூஉம் ஒன்றியதூஉமாக வந்த செய்யுள்.

'மைதீர் கலியின் றெரிவுறு பந்தம் செல்வப்போர்க் கதக் கண்ணன்' என்பது:—

கலிப்பா

"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்மூ விடைநுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே."

இது மயக்கமில்லாக் கலித்தளையான் வந்த செய்யுள்.

'நல்லாய்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'உரிமையின் கண்ணின்மை யோரசைச் சீருக்குதாரணம்' என்பது:—

வஞ்சி விருத்தம்

"உரிமை யின்கண் ணின்மையால்
அரிமதர் மழைக் கண்ணாள்
செருமதி செய் தீமையால்
பெருமை கொன்ற வென்பவே."

இம் முச்சீரடி வஞ்சி விருத்தத்துண் மழை என்னும் நிரையசைச் சீர் இயற்சீரேபோல நின்று வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாமையின் இயற்சீர் வெண்டளையாயிற்று. செய்

* "செந்தாமரை நாண்மலர் மெல்லெனவாங்" எனவும் பாடம்.

யென்னும். நேரசைச்சீர் இயற்சீரே போல நின்று வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றினமையின் ஆசிரியத்தளை யாயிற்று.

* அடி

12\. குறளிரு சீரடி சிந்துமுச் சீரடி நாலொருசீர்
அறைதரு காலை யளவோடு நேரடி யையொருசீர்
நிறைதரு பாத நெடிலடி யாநெடு மென்பணைத்தோட்
கறைகெழு வேற்கணல் லாய்மிக்க பாதங் கழிநெடிலே.

இ-கை. அத்தளைகளான் வந்த அடிகளது பெயர் வேறு பாடுணர்த்து-ற்று.

'குறளிருசீரடி' என்பது: இருசீரான் வந்தவடி குறளடி யெனப்படும் எ-று.

'சிந்துமுச்சீரடி' என்பது: முச்சீரான் வந்தவடி சிந்தடி யெனப்படும் எ-று.

'நாலொருசீ ரறைதருகாலை யளவொடு நேரடி' என்பது: நாற்சீரான் வந்தவடி யளவடி யென்றும் நேரடி யென்றுஞ் சொல்லப்படும் எ-று.

'ஐயொருசீர் நிறைதரு பாத நெடிலடியாம்' என்பது: ஐஞ்சீரான் வந்தவடி நெடிலடி யெனப்படும் எ-று.

'நெடுமென் பணைத்தோட் கறைகெழு வேற்கணல்லாய்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'மிக்கபாதங் கழிநெடில்' என்பது: ஐஞ்சீரின் மிக்க சீரான் வருமடி யெல்லாங் கழிநெடிலடி யெனப்படும் எ-று.

அகலம் உரையிற் கொள்க.

* 'அத்தளை அடுத்து நடத்தலி னடியே'.

என்னை:—

*"குறளடி சிந்தடி யிருசீர் முச்சீ
ரளவடி நெடிலடி நாற்சீ ரைஞ்சீர்
நிரனிறை வகையா னிறுத்தனர் கொளலே"

‡"கழிநெடி லடியே கசட றக் கிளப்பி
னறுசீர் முதலா வையிரண் டீறா
வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே" யாப்பருங்கலம்.

உதாரண இலக்கிய முதனினைப்புச் செய்யுள்

13. திரைத்த விருது குறள்சிந் தளவடி தேம்பழுத்து [ன்
விரிக்கு நெடிலடி வேனெடுங் கண்ணிவேன் றுன்வினையி
இரைக்குங் கணிகொண்ட மூவடி வோடிடங் கோங்கும
கரிக்கைக்கவான்மருப்பேர்முலைமாதர்கழிநெடிலே.[ற்றுங்

இ-கை. அவ்வடிகளான் வந்த இலக்கியங்கட்கு முத னினைப் புணர்த்து-ற்று.

'திரைத்தவிருது குறள்சிந்து' என்பது:—

வஞ்சித்துறை

"திரைத்த சாலிகை
நிரைத்த போனிரைந்
திரைப்பத் தேன்களே
விரைக்கொண் மாலையாய்" சூளாமணி சீய-179.

இது குறளடியான் வந்த செய்யுள்.

வஞ்சி விருத்தம்

"இருது வேற்றுமை யின்மையாற்
சுருதி மேற்றுறக் கத்தினே
டரிது வேற்றுமை யாகவே
கருது வேற்றடக் கையினுய்" சூளாமணி சீய-171.

இது சிந்தடியான் வந்த செய்யுள்.

---

* ‡ யாப்பருங்கலம் சூ. 24. 25.

'அளவடி தேம் பழுத்து' என்பது:—

கலி விருத்தம்

"தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந் தீம்பலா
*மேம்பழுத் தளிந்தன சுளையும் வேரியும்
மாம்பழக் கனிகளு மதுத்தண் டீட்டமும்
தாம்பழுத் துளசில தவள மாடமே" சூளாமணி நகர்-14.

இஃது அளவடியான் வந்த செய்யுள்.

'விரிக்கு நெடிலடி வென்றான் வினையின்' என்பது:—

கலித்துறை

"வென்றான் வினையின் றொகையாய் விரிந்து தன்க
ணொன்றாய்ப் பரந்த வுணர்வின் னொழியாது முற்றுஞ்
சென்றான் றிகழுஞ் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தி யாகி
நின்றா னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினைநீங்கி நின்றார்"
சூளாமணி காப்பு.

இது நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

'இரைக்குங் கனிகொண்ட மூவடி யோடிடங் கொங்கு மற்றும்' என்பது:—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைக ளெனப்பெய
ரினவண்டு புடைசூழ
நுரைக்க ளென்னுமக் குழம்புக டிகழ்ந்தெழ
நுடங்கிய விலயத்தால்
திரைக்க ரங்களிற் செழுமலைச் சந்தனத்
திரள்களைக் கரைமேல்வைத்
தரைக்கு மற்றிது குணகடற் றிரையொடு
பொருதல தவியாதே" சூளாமணி கல்-51.

இஃது அறுசீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

* 'மேம்பழுத்திகழ்ந்தன' என்றும் பாடம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"கணிகொண் டலர்ந்த நறவேங்கை யோடு
கமழ்கின்ற காந்த ளிதழால்
அணிகொண் டலர்ந்த வனமாலை சூடி
யகிலாவி குஞ்சி கமழ
மணிகுண் டலங்க ளிருபாலும் வந்து
வரையாக மீது திவளத்
துணிகொண் டிலங்கு சுடர்வேலி னோடு
வருவானி தென்கொ றுணிவே" சூளாமணி அரசி-197.

இஃது எழுசீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"மூவடிவி னுலிரண்டு சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலக மூடியெழின் முளைவயிர நாற்றித்
தூவடிவி னுலிலங்கு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன் னடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டால்
சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க டண்டச்
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொங்களிகள் சூழ்ந்து
புலங்கொளா வாலெமக்கெம் புண்ணியர்தங் கோவே"
சூளாமணி துறவு-64.

இஃது எண்சீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

ஒன்பதின்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

'இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கை வாளியி னெதிர்ந்த தானையை
யிலங்கு மாழியின் விலங்கியோண்
முடங்கு வாலுளை மடங்கன் மீமிசை முனிந்து சென்றுடன்
முரண்ட ஶாசனை முருக்கியோள்
வடங்கொண் மென்முலை நுடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை சுந்தரி
வளங்கொள் †பூமழை மகிழ்ந்தகோன்

† 'பூண்முலை' எனவும் பாடம்.

தடங்கொ டாமரை யிடங்கொள் சேவடி தலைக்கு வைப்பவர்
தமக்கு வெந்துயர் தவிர்க்குமே.''

இஃது ஒன்பதின்சீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

பதின்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

''கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாத ரோடு
கூடு நீடு மோடை நெற்றி
வெங்கண் யானை வேந்தர் போந்து வேத கீத
நாத வென்று நின்று தாழ
அங்க *புவ்வ மாதி யாய வாதி நூலி
னீதி யோது மாதி யாய
செங்கண் மாலை காலை மாலை சென்று சேர்வர்
சோதி சேர்ந்த சித்தி தானே''

இது பதின்சீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

'மற்றும்' என்பதனால் பதின்சீரின் மிக்குவருவனவுமுள; அவை யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

'வேனெடுங்கண்ணி' என்பதும், 'காரிகைக் கவான் மருப்பேர் முலைமாதர்' என்பதுவும் மகடூஉ முன்னிலை.

'கழிநெடிலே' என்பது: இவை யெல்லாங் கழிநெடிலடியாம் எ-று.

'விரிக்குநெடிலடி' என்று சிறப்பித்தவதனால் எண்சீரின் மிக்க சீரான் வருமடிகள் சிறப்பிலவெனக்கொள்க.

என்னை:—

''இரண்டு முதலா வெட்டீ றாகத்
திரண்ட சீரா னடிமுடி வுடைய
விறந்து வரினு மடிமுடி வுடைய
சிறந்த வல்ல செய்யு ளுள்ளே''

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

---

* 'பூர்வம்' எனவும் பாடம்.

நான்கு பாக்களுக்கு முரிய அடியின் சிறுமையும், பெருமையும்

14. வெள்ளைக் கிரண்டடி வஞ்சிக்கு மூன்றடி மூன்றகவற்
கெள்ளப் படாக்கலிக் கீரிரண் டாகு மிழிபுரைப்போர்
உள்ளக் கருத்தி னளவே பெருமையோண் போதலைத்த
கள்ளக் கருநெடுங் கட்சுரி மேன்குழற் காரிகையே.

இ-கை. அவ்வடி வரையறையான் வந்த நான்கு பாவிற்குஞ் சிறுமை பெருமை யுணர்த்து-ற்று.

'வெள்ளைக்கிரண்டடி' என்பது: வெண்பாவிற்கு இரண்டடியே சிறுமை எ-று.

'வஞ்சிக்கு மூன்றடி,' என்பது: வஞ்சிப் பாவிற்கு மூன்றடியே சிறுமை எ-று.

'மூன்றகவற்கு,' என்பது: ஆசிரியப்பாவிற்கு மூன்றடியே சிறுமை எ-று.

'எள்ளப்படாக் கலிக்கீ ரிரண்டாகும்,' என்பது: கலிப் பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை எ-று.

'இழிபு,' என்பது: நான்கு பாவிற்குஞ் சிறுமை எ-று.

'உரைப்போருள்ளக் கருத்தினளவே பெருமை' என்பது: நான்கு பாவிற்கும் பெருமைக் கெல்லை பாடுவோனது பொருண் முடிவுக் குறிப்பே வரையறை யில்லை எ-று.

'ஒண்போதலைத்த......காரிகையே,' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'எள்ளப்படாக் கலிக்கு,' என்று சிறப்பித்தவதனல் துள்ளலோஞ்சயிற் சிறிதும் வழுவாது நாற்சீர் நாலடியான் வருவது தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவென்றும், துள்ளலோசை யிற் சிறிது வழுவி நாற்சீர் நாலடியான் வருவது கலிவிருத்த மென்றும் தெரிந்துணரப்படும் எனக்கொள்க.

'வெள்ளைக் கிரண்டா மகவற்கு மூன்று கலிக்கடிநான் கெள்ளப் படாவஞ்சிப் பாவிற்கு மூன்று மிழிபு' என்று பாக்களை முறையிற் கூறாது தலை தடுமாற்றமாகக் காரிகை சொல்ல வேண்டிய தென்னையோ வெனின், தலைதடுமாற்றந் தந்து புணர்த்துரைத்த லென்பது தந்திர வுத்தி யாகலின். அன்றியும் மயேச்சுரர் முதலாகிய ஒருசாராசிரியர் வஞ்சிப்பா இரண்டடியானும் வரப்பெறும் என்று ரென்பதூஉம், ஆசிரியப்பா இரண்டடிச் சுரிதகமாய் வரப்பெறும் என்று வென்பதூஉம் அறிவித்தற்கு எனக்கொள்க.

என்னை:—

"வெண்பா வாசிரியங் கலியே வஞ்சியென்ன
நுண்பா வுணர்ந்தோர் நுவலுங் காலை
யிரண்டு மூன்று நான்கு மிரண்டுந்
திரண்ட வடியின் சிறுமைக் கெல்லை"

என்றெடுத்தோதிய மயேச்சுரர் வஞ்சிச் சிறுமைக்குக் காட்டும் பாட்டு:—

வஞ்சிப்பா

"பூந்தண்சினை மலர்மல்கிய பொழிற்பிண்டி
வேந்தன்புகல் பரவாதவர் வினைவெல்லார்

அதனால்,

அறிவன தடியிணை பரவிப்
பெறுகுவர் யாவரும் பிறவியி னெறியே"

இதனை முச்சீரடி வஞ்சியாக அலகிட்டு இரண்டடியா மாறு கண்டுகொள்ளவும்.

என்னை:—

"ஒருதொடை யீரடி வெண்பாச் சிறுமை
யிருதொடை மூன்று மடியி னிழிந்து
வருவன வாசிரிய மில்லென மொழிப
வஞ்சியு மப்பா வழக்கின வாகும்."

"நான்கா மடியினு மூன்றுந் தொடையினுந்
தாழ்ந்து கலிப்பா தழுவுத லிலவே."
"உரைப்போர் குறிப்பினை * நீக்கிப் பெருமை
வரைத்தித் துணையென வைத்துரை யில்லென்
றுரைத்தனர் மாதோ வுணர்ந்திசி னோரே."

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதனினைப்புக் காரிகை

15. அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக் கிழிபக வற்கிழிபு |யின்
குறித்தாங் குரைப்பின் முதுக்குறைந் தாங்குறை யாக்கலி
றிறத்தாறிதுசெல்வப்போர்ச்செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை
புறத்தாழ் கருமேன் குழற்றிரு வேயன்ன பூங்கொடியே.

இ-கை. அவ்வடி வரையறையான் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப் புணர்த்து-ற்று.

'அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு' என்பது:—

குறள் வெண்பா

"அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை" திருக்குறள். அறன்வலி-7.

இஃது இரண்டடியான் வெண்பாவிற்குச் சிறுமை வந்த வாறு.

'அகவற்கிழிபு குறித்தாங் குரைப்பின் முதுக்குறைந் தாம்,' என்பது:—

ஆசிரியப்பா

"முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
மலைய னொள்வேற் கண்ணி
முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே"

இது மூன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்த வாறு.

* 'யன்றிப் பெருமை' என்றும் பாடம் யாப்பருங்கலம் 123.

'குறையாக் கலியின் றிறத்தா றிதுசெல்வப் போர்,' என்பது:—

தரவுகோச்சகக் கலிப்பா

* செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன்-மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே''

இது நான்கடியாற் கலிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

'செங்கண்மேதி வஞ்சிச் சிறுமை' என்பது:—

வஞ்சிப்பா

"செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி
அங்கணீலத் தலரருந்திப்
பொழிற்காஞ்சி நிழற்றுயிலும்
செழுநீர்,
நல்வயற் கழனி யூரன்
புகழ்த லானுப் பெருவண் மையனே."

† இது மூன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

'புறத்தாழ் கருமென் குழற்றிரு வேயன்ன பூங்கொடியே' என்பது: மகடூஉமுன்னிலை. ஆங்கு-அசை.

‡ தொடை

16. எழுவாயெழுத்தொன்றின் மோனையிறுதியியைபிரண்டாம்
வழுவா வெழுத்தொன்றின் மாதே யெதுகை மறுதலைத்த
மொழியான் வரினு முரணடி தோறு முதன்மொழிக்கண்
அழியா தளபெடுத் தொன்றுவ தாகு மளபெடையே.

* இச்செய்யுளை 36-வது பக்கத்திற் காண்க.

† 'இது தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தா லிற்றது. வெள்ளைச் சுரிதகத்தா லிற்றதை, யாப்பருங்கல விருத்தியில் கண்டு கொள்க' என்பன ஏட்டுப்பிரதியில் காணப்படுகின்றன.

‡ 'அடியிரண்டு, தொடுத்தன் முதலாயின தொடையே.'

இ-கை.

1 அடிமோனை	கூழைமோனை
இணைமோனை	மேற்கதுவாய்மோனை
பொழிப்புமோனை	கீழ்க்கதுவாய்மோனை
ஒரூஉமோனை	முற்றுமோனை—எனவும்,
2 அடியியைபு	கூழையியைபு
இணையியைபு	மேற்கதுவாயியைபு
பொழிப்பியைபு	கீழ்க்கதுவாயியைபு
ஒரூஉவியைபு	முற்றியைபு—எனவும்,
3 அடியெதுகை	கூழையெதுகை
இணையெதுகை	மேற்கதுவாயெதுகை
பொழிப்பெதுகை	கீழ்க்கதுவாயெதுகை
ஒரூஉவெதுகை	முற்றெதுகை—எனவும்,
4 அடிமுரண்	கூழைமுரண்
இணைமுரண்	மேற்கதுவாய்முரண்
பொழிப்புமுரண்	கீழ்க்கதுவாய்முரண்
ஒரூஉமுரண்	முற்றுமுரண்—எனவும்,
5 அடியளபெடை	கூழையளபெடை
இணையளபெடை	மேற்கதுவாயளபெடை
பொழிப்பளபெடை	கீழ்க்கதுவாயளபெடை
ஒரூஉவளபெடை	முற்றளபெடை—எனவும்,

அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை எனவும் கிடந்த தொடையும், தொடைவிகற்பமு மாமா றுணர்த் துவா னெடுத்துக்கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை அடிமோனையும், அடியியைபும், அடியெதுகையும், அடிமுரணும், அடியளபெடையு மாமா றுணர்த்து-ற்று.

'எழுவாயெழுத் தொன்றின்மோனை' என்பது: அடி தோறு முதலெழுத்தொன்றிவரத் தொடுப்பது அடிமோனைத் தொடை யெனப்படும் எ-று.

எழுவாயெனினும், ஆதியெனினும், முதலெனினு மொக்கும். மோனையெனினும், முதற்றொடையெனினு மொக்கும்.

'இறுதியியைபு' என்பது: அடிதோறு மிறுதிக்கண்ணின்ற வெழுத்தானும், சொல்லானும் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடியியைபுத்தொடை யெனப்படும் எ-று.

'இரண்டாம் வழுவா வெழுத்தொன்றி னெதுகை' என்பது: அடிதோறு முதற்கண் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத் தொடுப்பது அடியெதுகைத்தொடை யெனப்படும் எ-று.

'மாதே' என்பது: மகடூஉமுன்னிலை. 'இரண்டாமெழுத் தொன்றினெதுகை' என்னாது 'வழுவாவெழுத்து' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், இரண்டாமெழுத் தொன்றி வரினு முதலெழுத்தெல்லாந் தம்முள் ஒத்த வளவினவாய் வந்து கட்டு என்பதற்குப் பட்டு என்பதல்லது பாட்டு என்பது எதுகையாகாது; காட்டு என்பதற்குப் பாட்டு என்பதல்லது பட்டு என்பது எதுகையாகாது எனக்கொள்க.

'மறுதலைத்த மொழியான் வரினுமுரண்' என்பது: அடிதோறு முதற்கட்சொல்லானும், பொருளானு மறுதலைப் படத்தொடுப்பது அடிமுரண்டொடை யெனப்படும் எ-று.

'மொழியான்வரினும்' என்ற வும்மையாற் பொருளான் வரினுமென்பதாயிற்று. 'அடிதோறும்' என்பது: மத்திம தீபம் எனக்கொள்க.

'முதன்மொழிக்கண் ணழியா தளபெடுத் தொன்றுவ தாகுமளபெடையே' என்பது: அடிதோறு முதற்கண் உயிரானும், ஒற்றானு மளபெடுத்தொன்றி வரத்தொடுப்பது அடியளபெடைத்தொடை யெனப்படும் எ-று.

'அழியாது' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற் றளபெடையுந் தம்முள்

ஒன்றிவரத் தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. தொடைவிகற்பத்துள் நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையுந் தம்முண் மறுதலைப்படத்தொடுப்பினும் இழுக்காது எனக் கொள்க.

என்னை:—

"முதலெழுத் தொன்றின் மோனை யெதுகை
முதலெழுத் தளவோ டொத்தது முதலா
வஃதொழித் தொன்றி னாகு மென்ப
விவ்விரு தொடைக்குங் கிளையெழுத் துரிய."

என்றார் பல்காயனார்.

* "இறுவா யொப்பினஃ தியைபென மொழிப."

† "மொழியினும் பொருளினு முரணுதன் முரணே."

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"அளபெடைத் தொடைக்கே யளபெடை யொன்றும்"

என்றார் நத்தத்தனார்.

17. அந்த முதலாத் தொடுப்பதந் தாதி யடிமுழுதும்
வந்த மொழியே வருவ திரட்டை வரன்முறையான்
முந்திய மோனை முதலா முழுதுமொவ் வாதுவிட்டால்
செந்தொடை நாமம் பெறுநறு மென்குழற் றேமொழியே.

இ-கை. அந்தாதித்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், செந்தொடையு மாமாறுணர்த்து-ற்று.

'அந்தமுதலாத் தொடுப்பதந்தாதி' என்பது: அடிதோறு மிறுதிக்கண்ணின்ற எழுத்தானும், அசையானும், சீரானும், அடியானு மற்றையடிக் காதியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடை எனப்படும் எ-று.

"அடிமுழுதும் வந்தமொழியே வருவதிரட்டை வரன் முறையான்,' என்பது: ஓரடி முழுதும் ஒருசொல்லே வரத் தொடுப்பது இரட்டைத்தொடை எனப்படும் எ-று.

* † தொல்காப்பியம் பொ. அ. செய்யுளியல் சூ. 92. 91.

'வரன் முறையான்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், ஈற்றெழுத்தொன்று குறையினுமிழுக்காது நாற்சீரின் மிக்கு வரப்பெறாது எனக்கொள்க.

'முந்திய மோனை முதலா முழுது மொவ்வாது விட்டாற் செந்தொடை நாமம் பெறும்' என்பது: மேற்சொல்லப்பட்ட மோனை முதலாகிய தொடையும், தொடை விகற்பமும் போலாது வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை யெனப் படும் எ-று.

'முந்தியமோனை,' என்று சிறப்பித்தவதனால் அசையும், சீருந் தம்முண் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது சிறப்புடைத் தெனக் கொள்க.

'நறுமென் குழற் றேமொழியே,' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

என்னை:—

"அடியுஞ் சீரு மசையு மெழுத்து
முடிவு முதலாச் செய்யுண் மொழியினஃ
தந்தாதித் * தொடையென் றறைதல் வேண்டும்."

என்றார் **நத்தத்தனர்.**

"ஒருசீ ரடிமுழுவதும் வருவதிரட்டை"

என்றார் **மயேச்சுரர்.**

†"சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை யென்ப."

என்றார் **தொல்காப்பியனர்.**

‡"அசையினுஞ் சீரினு மிசையினு மெல்லா
மிசையா தாவது செந்தொடை தானே."

---

* தொடையென் றறியல் வேண்டும் என்றும் பாடம். யாப்பருங் கலவிருத்தி பக்கம்-183.

† தொ. பொருளதிகாரம் செ. இ. சூ. 96.

‡ என்றார் **பல்காயனர்** என்பது காணப்படுகிறது. யாப்பருங்கல விருத்தி பக்கம்-179.

உதாரண இலக்கிய முதனினைப்புக் காரிகை

18. மாவும்புண் மோனை யியைபின் னகைவடி யேரே துகைக்
கேவின் முரணு மிருள்பரந் தீண்டள பாஅவளிய
ஓவிலந் தாதி யுலகுட னுமோக்கு மேயிரட்டை
பாவருஞ் செந்தொடை பூத்தவென் றுகும் பணிமொழியே.

இ-கை. அடிமோனை முதலாகிய முதற்றொடை எட்டினு னும் வந்த விலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புணர்த்து-ற்று.

'மாவும்புண் மோனை' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"மாவும் புள்ளும் † வதுவையிற் படர
மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலை வந்த வாடை
மாயோ ளின்னுயிர்ப் புத்திறுத் தற்றே"

இஃது அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத் தமையான் அடிமோனைத் தொடை எ-று.

'இயைபின் னகை,' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியு மணங்கே
நன்மா மேனிச் சுணங்குமா ரணங்கே
ஆடமைத் தோளி கூடலு மணங்கே
அரிமதர் மழைக்கணு மணங்கே
திருநுதற் பொறித்த திலகமு மணங்கே"

இஃது * அடிதோறு மீறுதிச்சீரொன்றிவரத் தொடுத்த மையான் அடியியைபுத்தொடை எ-று.

---

* அடிதோறும் இறுதி எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுத்தமையால் என்று ஏட்டுப்பிரதியில் காணப்படுகிறது.

† மதிவயிற்படர என்றும் பாடம்.

'வடியே ரெதுகைக்கு' என்பது:—

இன்னிசை வெண்பா

வடியேர்கண் ணீர்மல்க வான்பொருட்கட் சென்றார்
கடியார் கனங்குழாய் காணார்கொல் காட்டின்
இடியின் முழக்கஞ்சி யீர்ங்கவுள் வேழம்
பிடியின் புறத்தசைத்த கை.

இஃது அடிதோறு மிரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் அடியெதுகைத் தொடை எ-று.

'ஏவின் முரணு மிருள் பரந்து,' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"இருள்பரந் தன்ன மாநீர் மருங்கில்
நிலவுகுவித் தன்ன வெண்மண லொருசிறை
இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னி னன்ன நுண்டா திறைக்குஞ்
சிறுகுடிப் பரதவர் மடமகள்
பெருமதர் மழைக்கணு முடையவா லணங்கே"

இஃது அடிதோறு முதற்கண்ணே எல்லாம் மறுதலைப் படத் தொடுத்தமையான் அடிமுரண்டொடை எ-று.

ஏவின்முரணு மென்பது எல்லா முரண்டொடையாலும் வரப்பெறும் எ-று.

'ஈண்டள பாஅவளிய' என்பது:—

பஃறொடை வெண்பா

*"ஆஅ வளிய வலவன்றன் பார்ப்பினோ
டீஇ ரிரையுங்கொண் டீரளைப் பள்ளியுட்
டூஉந் திரையலைப்பத் துஞ்சா திறைவன்றாள்
மேஎ வலைப்பட்ட நம்போ னறுநுதால்
ஓஒ வுழக்குந் துயர்"

---

* ஆவளிய வென்று சிறப்பித்தவதனால் முற்பட வுயிரளபெடையாய் வருதலே சிறப்புடைத்தென எட்டுப்பிரதியில் காணப்படுகிறது.

இஃது அடிதோறு முதற்கண்ணே யளபெடுத்தொன்றி வரத் தொடுத்தமையான் அடியளபெடைத்தொடை எ-று.

'ஓவிலந்தாதி யுலகுடனும்' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"உலகுடன் விளக்கு மொளிதிக ழவிர்மதி
மதிநல னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவன்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவனை
அறிவுசே ருள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாந்த ரீதெனப்
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே.", திருப்பாமாலை.

இது நான்கந்தாதித் தொடையும் வந்த செய்யுள்.

ஓவிலந்தாதி என்றவதனால் எல்லாவந்தாதியும் வரப் பெறும் என்று கொள்க.

'ஒக்குமே யிரட்டை' என்பது:—

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

*"ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்
விளக்கினிற் சீறெரி யொக்குமே யொக்குங்
குளக்கொட்டிப் பூவி னிறம்"

இஃது ஓரடிமுழுதும் ஒருசொல்லே வரத்தொடுத்தமையால் இரட்டைத்தொடை எ-று.

'பாவருஞ் செந்தொடை பூத்தவென் றாகும்' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"பூத்த வேங்கை ‡ வியன்சினை யேறி
மயிலின மகவு நாடன்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே"

* இறுதிச்சீ ரேகாரம் குறைந்ததாயினும் இழுக்காது என்று எட்டுப் பிரதியில் காணப்படுகிறது.

‡ வியன்சினை யூடேயேறி என்றும் பாடம்.

இது மோனை முதலாகிய தொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலாது வேறுபடத் தொடுத்தமையாற் செந்தொடை. பாவருமென்பதனை இறுதி விளக்காகக் கொண்டு பொருளுரைத்துக் கொள்க.

'பணிமொழியே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

19. இருசீர் மிசையிணை யாகும் பொழிப்பிடை யிட்டொரு
இருசீ ரிடையிட்ட தீறிலி கூழை முதலிறுவாய் [வாம்
வருசீ ரயலில மேல்கீழ் வகுத்தமை தீர்கதுவாய்
வருசீர் முழுவது மொன்றின்முற் றுமென்ப மற்றவையே.

இ-கை. இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பமு மாமா றுணர்த்து-ற்று.

'இருசீர் மிசையிணை யாகும்' என்பது: முதலிரு சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது இணை யெனப்படும் எ-று.

'பொழிப்பிடையிட்டு' என்பது: முதற் சீர்க்கண்ணும், மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது பொழிப்பெனப்படும் எ-று.

'ஒருவா மிருசீ ரிடையிட்டது' என்பது: நடுவிருசீர்க்கண்ணுமின்றி முதற்சீர்க்கண்ணும், இறுதிச்சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது ஒரூஉவெனப்படும் என்றவாறு.

'ஈறிலி கூழை' என்பது: இறுதிச் சீர்க்கணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது கூழை யெனப்படும் எ-று.

'முதலிறுவாய், வருசீ ரயலில மேல்கீழ் வகுத்தமை தீர் கதுவாய்' என்பது: முதலயற் சீர்க்கணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும், மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது

மேற்கதுவா யென்றும், ஈற்றயற்சீர்க்கணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாயின வரத்தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாய் என்றும் சொல்லப்படும் எ-று.

இது நிரனிறையெனக் கொள்க.

என்னை:—

"கடையயன் முதலயல் கதுவாய்கீழ்மேல்" என்றார் அவிநயனார்.

முதலயற் சீர்க்கணில்லாததனைக் கீழ்க்கதுவாயென்றும் அயற்றயற்சீர்க்கணில்லாததனை மேற்கதுவாயென்றும் வேண்டினார் கையனார் முதலாகிய ஒருசா ராசிரியரென்பத தறிவித்தற்கு "மைதீர்கதுவாய்" என்று விதப்புரைத்தார் எனக் கொள்க.

'வருசீர் முழுவது மொன்றின் முற்றுமென்ப' என்பது: எல்லாச் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது முற்றெனப்படும் எ-று.

'மற்றவையே' என்பது இணைமோனை முதலிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பமும் எ-று. இஃது இறுதிவிளக்கெனக் கொள்க.

'சீர்முழுது மொன்றின் முற்றும்' என்னாது 'வருசீர்' என்று சிறப்பித்தவதனால், இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமும் அளவடிக்கண்ணே வழங்கப்படுமென்பதூஉம், இணையியைபு முதலாகிய ஏழுவிகற்பமும் இறுதிச்சீரே முதற்சீராகக்கொண்டு வழங்கப்படுமென்பதூஉம் அறிவித்தற்கெனக் கொள்க.

என்னை:—

*"இருசீர் மிசைவரத் தொடுப்ப திணையே"
"முதலொடு மூன்றுஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே"

யாப்பருங்கலம்.

---

* யாப்பருங்கலம் சூ. 42. 43.

*"சீரிரண் டிடைவிடத் தொடுப்ப தொரூஉத்தொடை"

"மூவொரு சீர்முதல் வரத் தொடுப்பது
கூழை யென்மனர் குறியுணர்ந் தோரே."

"முதலயற் சீரொழித் தல்லன மூன்றின்
மிசைவரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே."

"ஈற்றயற் சீரொழித் தெல்லாந் தொடுப்பது
கீழ்க்கது வாயின் கிழமைய தாகும்."

"சீர்தொறுந் தொடுப்பது முற்றெனப் படுமே."

யாப்பருங்கலம்.

உதாரண இலக்கிய முதனிணைப்புக் காரிகை

20. மோனை விகற்ப மணிமலர் மோய்த்துட ளுமியையிற்
கேனை யெதுகைக் கினம்போன்னி னன்ன வினிமுரணி
கான விகற்பமுஞ் சீறடிப் பேர தளபெடையின் [ற்
றூன விகற்பமுந் தாட்டா மரையேன்ப தாழ்குழலே.

இ-கை. இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடை விகற்பங்களால் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனிணைப் புணர்த்து-ற்று.

'மோனை விகற்ப மணிமலர்' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"அணிமல ரசோகின் றளிர்நலங் கவற்றி
அரிற்குரற் கிண்கிணி யரற்றுஞ் சீரடி
அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி
அகன்ற வல்கு லந்நுண் மருங்குல்
அரும்பிய கொங்கை யவ்வளை யமைத்தோள்
அவிர்மதி யனைய திருநுத லரிவை
அயில்வே லனுக்கி யம்பலைத் தமர்ந்த
கருங்கய னெடுங்க ணோக்கமென்
திருந்திய சிந்தையைத் திறைகொண் டனவே"

---

* யாப்பருங்கலம் சூ. 44, 45, 46, 47, 48.

இதனுள் இணைமோனை முதலாகிய எழு விகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

'மொய்த்துட னுமியைபிற்கு' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"மொய்த்துடன் றவழு முகிலே பொழிலே
மற்றத னயலே முத்துறழ் மணலே
நிழலே யினியத னயலது கடலே
மாதர் நகிலே வல்லே யியலே
வில்லே நுதலே வேற்கண் கயலே
பல்லே தவளம் பாலே சொல்லே
புயலே குழலே மயிலே யியலே

அதனல்,

இவ்வயி னிவ்வுரு வியங்கலின்
எவ்வயி னேரு மிழப்பர்தந் நிறையே"

இதனுள் இணையியைபு முதலிய எழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'ஏனையெதுகைக் கினம்பொன்னி னன்ன' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"பொன்னி னன்ன பொறிசுணங் கேந்திப்
பன்னருங் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி
மின்னவி ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய
நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி
என்னையு மிடுக்கண் டுன்னுவித் தின்னடை
அன்ன மென்படை போலப் பன்மலர்க்
கன்னியம் புன்னை யின்னிழற் றுன்னிய
மயிலே சாயல் வாணுதல்
அயில்வே லுண்கணெம் மறிவுதொலைத் தனவே"

இதனுள் இணையெதுகை முதலாகிய எழுவிகற்பமும், முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'இனி முரணிற் கான விகற்பமுஞ் சீறடிப் பேரது' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"சீறடிப் பேரக லல்கு லொல்குபு
சுருங்கிய நுசுப்பிற் பெருகு வடந்தாங்கிக்
குவிந்துசுணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து
சிறிய பெரிய நிகர்மலர் கோதைதன்
வெள்வளைத் தோளுஞ் சேயரிக் கருங்கணும்
இருக்கையு நிலையு மேந்தெழி லியக்கமும்
துவர்வாய்த் தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியாது
என்று மின்னண மாகுமதி
பொன்றிகழ் நெடுவேற் போர்வல் லோயே"

இதனுள் இணை * முரண் முதலாகிய எழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'அளபெடையின் றனவிகற்பமுந் தாட்டாஅ மரை யென்ப' என்பது:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"தாஅட் டாஅ மரைமல ருழக்கிப்
பூஉக் குவளைப் போஒ தருந்திக்
காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்
மாஅத் தாஅண் மோஒட் டெருமை
தேஎம் புனலிடைச் சோஒர் பாஅல்

* முரணும் என்று சிறப்பித்த வதனல் இரண்டுமுரண் விகற்பத் தொடைக்கு வருமென்று கொள்க என்று ஏட்டுப் பிரதியில் காணப் படுகிறது.

மீஇ ஞஅர்ங் தகளுஞ் சீஇர்
எஎ ஞஅ நீஇ ணீஇர்
ஊரன் செய்த கேண்மை
ஆய்வளைத் தோளிக் கலரா னவே"

இதனுள், இணை யளபெடை முதலாகிய ஏழுவிகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'தானவிகற்பம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் இரண்டளபெடையும் தம்முள் மயங்காதே வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

'தாழ்குழலே' என்பது மகடூஉ முன்னிலை.

உறுப்பியல் செய்யுட்களின் முதனினைப்புக் காரிகை

21. கந்தமுந் தேனுஞ் சுருக்கமுங் காதற் குறில்குறிலே
சந்தமுந் தீரசை தேமாந்தண் குன்றந்தண் சீர்திருவுங்
கோந்தவிழ் கோதாய் குறடிரை வேள்ளைக் கறத்தெழுவா
அந்தமு மாவு மிருசீரு மோனையு மாமுறுப்பே. [ய்

முதலாவது உறுப்பியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்

22. வெண்பா வகவல் கலிப்பா வளவடி வஞ்சியென்னும்
ஒண்பா வடிகுறள் சிந்தேன் றுரைப்ப வோலி முறையே
திண்பா மலிசெப்பல் சீர்சாலகவல்சென்றேங்குதுள்ளல்
நண்பா வமைந்த நலமிகு தூங்க னறுநுதலே.

என்பது காரிகை. இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், வெண்பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம்; ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரிய விருத்தம், கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலி விருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சி விருத்தம், மருட்பா எனக்கிடந்த செய்யுட்களை யாமாறுணர்த்திற் றுதலாற் 'செய்யுளியல்' என்னும் பெயர்த்து.

* "வெண்பா முதலா விளம்புநாற் பாவொலி
செப்ப லகவல் சீர்செழு துள்ளல்
தூங்க லென்ப தொன்னூற் புலவர்." என்றாராகலின்.

இவ்வியலுள் இக்காரிகை யென்னுதலிற்றோ வெனின், வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சியென்னும் நான்கு பாவிற்கும் அடியும் ஓசையுமாமாறுணர்த்து-ற்று.

'வெண்பாவகவல் கலிப்பாவளவடி' என்பது: வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், கலிப்பாவும் நாற்சீரடியான் வரப் பெறும் எ-று.

'வஞ்சியென்னு மொண்பாவடிகுறள் சிந்தென்றுரைப்ப' என்பது: வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப் பெறுமென்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

---

* இச்சூத்திர மியற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

"வஞ்சியென்னு மொண்பா" என்று சிறப்பித்தவத னல் வெண்பாவின் ஈற்றடியும் நேரிசை யாசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும் முச்சீரான் வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குற ளாசிரியப்பாவின் இடை யடிகள் இரண்டும், பலவும், குறளடியானும் சிந்தடியானும் வரப்பெறு மென்றும், கலியினுள்ளும் ஒருசார் அம்போத ரங்க வுறுப்பும் இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப் பெறுமென்றுங் கொள்க.

அராகவுறுப்புகள் அளவடி முதலாய எல்லாவடியானு வரப்பெறு மென்றுங் கொள்க.

அவை போக்கித் தத்தம் இலக்கணச் சூத்திரத்துள்ளே காட்டுதும்.

என்னை:—

*"கலியொடு வெண்பா வகவல் கூறிய
வளவடி தன்னு னடக்குமற் றவையே" யாப்பருங்கலம்.

"சிந்தடி குறளடி யென்றிரண் டடியான்
வஞ்சி நடக்கும் வழக்கினை யுடைய" காக்கைபாடினியார்.

'ஒலிமுறையே திண்பா மலிசெப்பல் சீர்சா லகவல்சென் றோங்குதுள்ள னண்பா வமைந்த நலமிகு தூங்கல்' என்பது: வெண்பா, செப்பலோசையான் வரும்; ஆசிரியப்பா, அகவ லோசையான் வரும், கலிப்பா, துள்ளலோசையான் வரும், வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையான் வரும் எ-று.

'நறுநுதலே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

---

* யாப்பருங்கலம் சூ. 27.

ஈண்டு யாப்பருங்கல விருத்தியில் 'அளவடி தன்னு னடக்கு மன் னவையே' என்றிருக்கிறது.

'திண்பா மலிசெப்பல் என்று சிறப்பித்தவனுதல், செப்பலோசை மூன்று வகைப்படும்; ஏந்திசைச்செப்பலும், தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுகிசைச் செப்பலும் என.

என்னை:—

*"வெண்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
யேந்திசைச் செப்ப லென்மனுர் புலவர்"

†"இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பைத்
தூங்கிசைச் செப்ப லென்மனுர் புலவர்"

‡"வெண்சீ ரொன்றலு மியற்சீர் விகற்பமு
மொன்றிய பாட்டே யொழுகிசைச் செப்பல்"

சங்கயாப்புச்செய்யுள்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

குறள் வெண்பா

"யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு" திருக்குறள் கல்வி-7.

இது வெண்சீர் வெண்டளையான் வந்தமையால் ஏந்திசைச் செப்பலோசை.

குறள் வெண்பா

§"பாலொடு—வாலெயி றூறிய நீர்" திருக்குறள் காதற்சிறப்-1.

இஃது இயற்சீர் வெண்டளையான் வந்தமையால், தூங்கிசைச் செப்பலோசை.

---

* பா. பே. "வெண்சீர் வெண்டளை விரவிய தூக்கை
ஏந்திசை செப்ப லென்மனுர் புலவர்"

† பா. பே. "இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
மயக்கமில் புலவர் தூங்கிசை என்ப"

‡ பா. பே. "வெண்சீ ரொன்றலு மியற்சீர் விகற்பமு
மொன்றிய யாப்பே யொழுகிசை செப்பல்"

§ இச்செய்யுளை 30-வது பக்கத்திற் காண்க.

குறள் வெண்பா

"கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா வுயிருந் தொழும்" திருக்குறள் புலான்மறுத்தல்-10.

இது வெண்சீர் வெண்டளையும், இயற்சீர் வெண்டளையும் விரவிவந்தமையால் ஒழுகிசைச் செப்பலோசை.

'சீர்சாலகவல்' என்று சிறப்பித்தவதனால் அகவலோசை மூன்று வகைப்படும்; ஏந்திசை யகவலும், தூங்கிசையகவலும், ஒழுகிசையகவலும் என.

என்னை:—

"நேர்நே ரியற்றளை யான்வரு மகவலு
நிரைநிரை யியற்றளை யான்வரு மகவலு
மாயிரு தளையுமொத் தாகிய வகவலு
மேந்த றூங்க லொழுக லென்றிவை
யாய்ந்த நிரனிறை யாகுமென்ப" என்றாராகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

*"போது சாந்தம்—துன்னுவாரே"

இது நேரொன் றாசிரியத்தளையான் வந்தமையால் ஏந்திசை யகவலோசை.

நேரிசை யாசிரியப்பா

†"அணிநிழல்—பரிசறுப்பவரே"

இது நிரையொன் றாசிரியத்தளையான் வந்தமையால் தூங்கிசை யகவலோசை.

நேரிசை யாசிரியப்பா

‡"குன்றக்குறவன்—சுணங்கே"

---

* † இவ்விரு செய்யுட்களையும் 22-வது பக்கத்திற் காண்க.
‡ இச்செய்யுளை 29-வது பக்கத்திற் காண்க.

இஃது வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையும் விரவிவந்தமையால் ஒழுகிசை யகவலோசை.

'சென்றேங்குதுள்ளல்' என்று சிறப்பித்தவதனால், துள்ளலோசை மூன்று வகைப்படும்; ஏந்திசைத் துள்ளலும், அகவற்றுள்ளலும், பிரிந்திசைத் துள்ளலும் என.

என்னை:—

*"ஏந்திசைத் துள்ளல் கலித்தளை யியையின்
வெண்டளை தன்றளை யென்றிரண் டியையி
னொன்றிய வகவற் றுள்ளலென் றோதுப"

‡"தன்றளை பிறதளை யென்றிவை யனைத்தும்
பொருந்தி வரினே பிரிந்திசைத் துள்ளல்" என்றாராகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

"முருகவிழ்தா மரைமலர்மேன் முடியிமையோர் புடைவரவே
வருசினகா தருமறைநூல் வழிபிழையா மனமுடையார்
இருவினைபோய் விழமுனியா தெதிரியகா தியையறியா
நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவர்சோ தியினிடையே"

இது கலித்தளையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்துள்ளலோசை.

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

§"செல்வப் போர்—ஒளித்ததே"

இது வெண்சீர் வெண்டளையும், கலித்தளையும் விரவி வந்தமையால் அகவற்றுள்ளலோசை.

கலிப்பா

"குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத்
தடநிலைப் பொருந்தொழுவிற் றகையேறு மரம்பாய்ந்து

---

*‡ இவ்விருசூத்திரங்களு மியற்றினோர் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.
§ இச்செய்யுளை 36-வது பக்கத்திற் காண்க.

வீங்குமணிக் கயிற்ரொரீஇத் தாங்குவனத் தேறப்போய்க்
கலையினொடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப
எனவாங்கு,
ஆனொடு புல்லிப் பெரும்புதன் முனையுங்
கானுடைத் தவர்தேர் சென்றவாறே"

இது பலதளையும் விரவி வந்தமையால், பிரிந்திசைத் துள்ளலோசை.

'நண்பாவமைந்த நலமிகு தூங்கல்' என்று சிறப்பித்த வதனால், தூங்கலோசை மூன்று வகைப்படும்; ஏந்திசைத் தூங்கலும், அகவற்றூங்கலும், பிரிந்திசைத் தூங்கலும் என.

என்னை:—

*"ஒன்றிய வஞ்சித் தளையே வரினு
மொன்றா வஞ்சித் தளையே வரினு
மென்றிவை யிரண்டும் பிறவு மயங்கினு
மேந்த லகவல் பிரிந்திசைத் தூங்கலென்
றாய்ந்த நிரனிறை யாகு மென்ப" என்றாராகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு.

வஞ்சிப்பா

"வினைத்திண்பகை விழச்செற்றவன்
வனப்பங்கய மலர்த்தாளிணை
நினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர்
நாளு,
மயலார் நாற்கதி மருவார்
பெயரா மேற்கதி பெறுகுவர் விரைந்தே"

இஃது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத் தூங்கலோசை.

வஞ்சிப்பா

"வானோர்தொழ வண்டாமரைத்
தேனார்மலர் மேல்வந்தரு

* இச்சூத்திரமியற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

ளானுவருள் கூறறிவனைக்
காணுர்,
மலர்கொண் டேத்தி வணங்குநர்
பலர்புகழ் முத்தி பெறுகுவர் விரைந்தே''

இஃது ஒன்ருத வஞ்சித்தளையான் வந்தமையால் அகவற்றாங்கலோசை.

வஞ்சிப்பா

*''மந்தாநிலம்—மகிழ்ந்தே''

இது பலதளையும் விரவிவந்தமையாற் பிரிந்திசைத் தூங்கலோசை.

23. வளம்பட வென்பது வெள்ளைக் ககவற் குதாரணஞ்செங்
களம்படக் கொன்று கலிக்கரிதாயகண்ணூர்கோடிபோல்
துளங்கிடை மாதே சுறமறிதோன்னலத் தின்புலம்பென்
றுளங்கோடு நாவல ரோதினர் வஞ்சிக் குதாரணமே.

இ-கை. அவ்வடிகளானும், ஓசைகளானும் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப் புணர்த்து-ற்று.

'வளம்பட வென்பது வெள்ளைக்கு' என்பது:—

இன்னிசை வெண்பா

''வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
அளந்தன போக மவரவ ராற்றுன்
விளங்காய் திரட்டினு ரில்லைக் - களங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில்'' நாலடியார் பழவினை-3.

இஃது அளவடியானும், செப்பலோசையானும் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

'அகவற்குதாரணஞ் செங்களம் படக்கொன்று' என்பது:—

---

* இச்செய்யுளை 35-வது பக்கத்திற் காண்க.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"செங்கள படக்கொன் றவுணர்த் தேய்த்த
செங்கோ லம்பின் செங்கோட் டியானை
கழறொடீஇ சேஎய்க் குன்றம்
குருதிப் பூவின் குலைக்காந் தட்டே"

இஃது அளவடியானும், அகவலோசையானும் வந்த நேரிசை யாசிரியப்பா.

'கலிக்கரிதாய' என்பது:—

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா

"அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாய் வலிப்பல்யான் கேளுநீ"

இது தரவு

"அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாய் காடென்றா ரக்காட்டுள்
துடியடிக் கயந்தலைக் கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே"

"இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலைதீய்ந்த வுலவையால்
துன்புறூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டுள்
அன்புகொண் மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிற கராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே"

"கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலால்
துன்னரூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டுள்
இன்னிழ லின்மையால் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்தனரே"

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, (இது தனிச்சொல்.)

"இனைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுன ரல்லர் மனைவயிற்
பல்லியம் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா விடனே" கலித்தொகை-11.

இது சுரிதகம்

இஃது அளவடியானும், * துள்ளலோசையானும் வந்தமையால் நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

'கண்ணார் கொடிபோற் றுளங்கிடை மாதே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'சுறமறி தொன்னலத்தின் புலம்பென் றுளங்கொடு நாவல ரோதினர் வஞ்சிக்குதாரணமே' என்பது:—

வஞ்சிப்பா

"சுறமறிவன துறையெல்லாம்
இறவீன்பன வில்லெல்லாம்
மீன்றிரிவன கிடங்கெல்லாம்
தேன்றாழ்வன பொழிலெல்லாம்

எனவாங்கு,

தண்பணை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு நெடுமதின் மன்ன னூரே."

இஃது இருசீரடியானும், தூங்கலோசையானும் வந்தமையால், குறளடி வஞ்சிப்பா.

வஞ்சிப்பா

"தொன்னலத்தின் புலம்பலைப்பத் தொடித்தோண்மேல்
பன்னலத்த கலந்தொலையப் பரிவெய்தி

* துள்ளலாவது ஒழுகு நடத்தின்றி இடையிடை யுயர்ந்து வருவது (உதாரணம் கன்று துள்ளிற்றென்றாற்போல்) அரிதாயவரன் என்கின்றவழிச் செப்பலோசைத்தாகிய வெண்சீர்ப் பின்னும் வெண்டளைக்கேற்ற சொல்லொடு புணராது ஆண்டெழுந்த ஓசை துள்ளித்துள்ளி வந்தமையால் துள்ளலோசை என்பர்.

என்னலத்தகை யிதுவென்ன வெழில்காட்டிச்
சொன்னலத்தகைப் பொருள்கருத்தி னிற்சிறந்தாங்

கெனப்பெரிதும்,

கலங்கஞ ரெய்தி விடுப்பவும்
சிலம்பிடைச் செலவுஞ் சேணிவந் தற்றே''

இது முச்சீரடியானும், தூங்கலோசையானும் வந்தமையாற் சிந்தடி வஞ்சிப்பா. 'உதாரணமே' என்பது: இறுதி விளக்காகக் கொள்க.

வேண்பாவும் அதனினமும்

4. ஈரடி வேண்பாக் குறள்குறட் பாவிரண் டாயிடைக்கட்
சீரிய வான்றனிச் சொல்லடி முச்சேப்ப லோசைகுன்று
தோரிரண் டாயு மொருவிகற் பாயும் வருவதுண்டேல்
நேரிசை யாகு நேரிசுரி பூங்குழ னேரிழையே.

இ-கை. குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா, நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா எனவும்,

நேரிசையாசிரியப்பா, இணைக்குற ளாசிரியப்பா, நிலைமண்டில வாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா எனவும்,

நேரிசையொத் தாழிசைக்கலிப்பா, அம்போதரங்கவொத் தாழிசைக்கலிப்பா, வண்ணகவொத் தாழிசைக் கலிப்பா; கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும்,

குறளடிவஞ்சிப்பா, சிந்தடி வஞ்சிப்பா எனவும்,

புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா, கைக்கிளை மருட்பா, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா, செவியறிவுறூஉ மருட்பா எனவுங்

கிடந்த பாவிகற்பங்களுட் செப்பலோசையுடைத்தாய், ஈற்றடி முச்சீராய், ஏனையடி நாற்சீராய், வெண்சீரும் இயற்சீரும் வந்து, வெண்டளை தட்டு, வேற்றுத்தளை விரவாது, காசு, பிறப்பு, நாள், மலர் என்னும் வாய்ப்பாட்டாலிறும் வெண்பாவினை அடியானும், தொடையானும், ஓசையானும், பெயர் வேறுபாடுணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை குறள்வெண்பாவும், நேரிசை வெண்பாவு மாமாறுணர்த்து-ற்று.

'ஈரடி வெண்பாக்குறள்' என்பது: இரண்டடியான் வரும் வெண்பா குறள்வெண்பா வெனப்படும் எ-று.

என்னை:—

"தொடையொன் றடியிரண் டாகி வருமேற்
குறளின் பெயர்க்கொடை கொள்ளப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"ஈரடி யியைந்தது குறள் வெண்பாவே" என்றார் அவிநயனார்.

குறள் வெண்பா

"உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து" திருக்குறள்-வினைத்திட்பம்-7.

"உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்" திருக்குறள்-கல்வி-5.

இவை யிரண்டடியான் இரண்டு விகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த குறள்வெண்பா.

'குறட்பாவிரண் டாயிடைக்கட் சீரிய வான்றனிச் சொல்லடி மூய்ச் செப்பலோசை குன்றா தோரிரண் டாயு மொரு விகற்பாயும் வருவ துண்டே னேரிசையாகும்' என்பது:

இரண்டு குறள்வெண்பாவாய் நடுவுமுதற்றொடைக் கேற்ற தனிச்சொல்லால் அடி நிரம்பிச், செப்பலோசை வழுவாது முதலிரண்டடியும் ஒரு விகற்பமாய்க் கடையிரண்டடியு மற்

றொரு விகற்பமாய் வரினும், நான்கடியும் ஒரு விகற்பமாய் வரினும் இருகுறணேரிசை வெண்பா வெனப்படும் எ-று.

அவை வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தடமண்டு தாமரையின் றாதா டலவன்,
இடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடைநண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கடிந்
தூழி நடாயின னூர்"

"அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு—*தெரியிற்
கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார்
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு"

இவை இரண்டு குறள்வெண்பாவாய், நடுவுமுதற்றொ டைக்கேற்ற தனிச்சொல்லான் அடிநிரம்பிச், செப்பலோசை வழுவாது இரண்டு விகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த இருகுறணேரிசை வெண்பா.

'சீரியவான் றனிச் சொல்லடி மூய்' என்று சிறப்பித்த வதனல், முதற்குறட்பாவினோடு தனிச்சொல்லிடை வேறு பட்டு விட்டிசைப்பின் ஒற்றுமைப் படாத உலோகங்களை, ஒற்றுமைப்படப் பற்றுசிட்டு விளக்கினாற்போல முதற் குறட் பாவினிறுதிக்கண் ஒன்றும், இரண்டும் அசைகூட்டி யுச்சரிக் கப்பட்டு இரண்டு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வரு வனவுமுள; அவை ஒரு சாராசிடை நேரிசை வெண்பா வெனக்கொள்க.

அவை வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"தாமரையின் றாதாடித் தண்டுவலைச் சேறளைந்து
தாமரையி னற்றமே தானாறுந்—தாமரைபோற்

---

* நெறியிர் கரியவரை என்றும், பாடம்.

கண்ணன் முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென்
கண்ணார்வஞ் செய்யுங் கருத்து''

''கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத
தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—வொருநிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்'' **நாலடியார்** அறிவு-10.

இவை முதற் குறட்பா விறுதிக்கண் ஈரசையானும், ஓரசையானும் ஆசிட்டு இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த * ஆசிடை நேரிசை வெண்பா.

''ஆர்த்த வறிவின ராண்டிளைய ராயினுங்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப—மூத்தொறூஉந்
தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவைபோற்
போத்தரூர் புல்லறிவி னார்'' **நாலடியார்** கயமை-1.

''வஞ்சியே னென்றவன்ற னூருரைத்தான் யானுமவன்
வஞ்சியா னென்பதனால் வாய்நேர்ந்தேன்—வஞ்சியான்
வஞ்சியேன் வஞ்சியே னென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான்
வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ''

இவை முதற் குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும் ஈரசையானும் ஆசிட்டு ஒருவிகற்பத்தான் வந்த ஆசிடை நேரிசை வெண்பா.

'நெரிசுரி பூங்குழ னேரிழையே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை. 'வெண்பா வகவல் கலிப்பா வளவடி வஞ்சி' என்னுங் காரிகையுள், வெண்பா செப்பலோசையான் வருமென்றும், ஈண்டுஞ் செப்பலோசை குன்றுதென்றுங் கூறியது, கூறியது கூறிற்றாகாது.

என்னை:—

† ''கூறியது கூறினுங் குற்ற மில்லை
வேறொரு பொருளை விளக்கு மாயின்'' என்றாகலின்

---

* நெடின் மோனையாய்த் திரிபுபடுவது ஆசிடை யெதுகை யெனக் கொள்க.

† இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

ஒருசார் பிறபாக்களைத் தத்தம் உதாரண வாய்பாட்டால் ஓசையூட்டும் பொழுது தத்தமோசையிற் சிறிது வழுவி வருவன வுளவாயினும், வெண்பாவிற்குச் சிறிதுஞ் செப்பலோசை வழுவலாகா தென்று யாப்புறுத்தற் பொருட்டாகவும், செப்பலோசையிற் சிறிது வழுவிவந்த நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை ஒருபுடை யொப்புமை நோக்கி வெண்டுறைப் பாற்படுத்து வழங்கினும் இழுக்காதென்ப தறிவித்தற்காகவும் எனக்கொள்க.

என்னை:—

* "தத்தம் பாவினத் தொப்பினுங் குறையினு
மொன்றேன் றெவ்வா வேற்றுமை வகையாற்
பாத்தம் வண்ண மேலா வாயிற்
பண்போல் விகற்பம் பாவினத் தாகும்"

"குறட்பா விரண்டடி நால்வகைத் தொடையுள்
முதற்பா தனிச்சொலி னடிமூஉ யிரண்டு
விகற்பி னடப்பன நேரிசை வெண்பா" என்றார் **அவிநயனார்**

"இரண்டா மடியின தீற்றெரூஉ வெப்தி
முரண்ட வெதுகைய தாயினு மாகா
திரண்டு துணியா விடைநனி போழ்ந்து
நிரந்தடி நான்கின நேரிசை வெண்பா"

என்றார் **காக்கைபாடினியார்.**

உருவுகண் டெள்ளா வுடையார் குறண்மட வாய்தடமண்
டரிய வரைகீண் டிருகுற ணேரிசை தாமரையின்
கருமமு மார்த்தவும் வஞ்சியுங் காமர்தனிச் சொன்முன்ன
நெறிநுண் கருங்குழ னேரிழை யாசிட்ட நேரிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே குறள்வெண்பாவிற்கும், நேரிசை வெண்பாவிற்கும், ஆசிடை நேரிசை வெண்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

---

* ஈண்டு எட்டுப்பிரதியில் கையனார் சூத்திரமாகக் காணப்படுகிறது

35. ஒன்றும் பலவும் விகற்போடு நான்கடி யாய்த்தனிச்சொல்
இன்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னு மடிபலவாய்ச்
சென்று நிகழ்வ பஃறொடை யாஞ்சிறை வண்டினங்கள்
துன்றுங் கருமென் குழற்றுடி யேரிடைத் தூமொழியே.

இ-கை. இன்னிசை வெண்பாவும், பஃறொடை வெண்பாவு மாமாறுணர்த்து-ற்று.

'ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னும்' என்பது:

ஒரு விகற்பத்தானும், பல விகற்பத்தானும் வந்து, நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லில்லாமல் நடப்பின் அஃது இன்னிசையெனப்படும் எ-று.

அவை வருமாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

"வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலைவைத் துணரா தார்." நாலடியார் அறன்வலி-9.

"துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்கா றொட்டும்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
வகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வம்
சகடக்காற் போல வரும்." நாலடியார் செல்வ நிலையாமை-2.

இவை நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒரு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

இன்னிசை வெண்பா

"கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந் தோமில்
தவக்குட்டந் தன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டம்
கற்றான் கடந்து விடும்." நான்மணிக்கடிகை-16

"இன்று கொலன்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் றீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா ரறம்." நாலடியார் அறன்வலியுறு-6.

இவை நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின் றிப் பல விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

'ஒன்றல்லன வெல்லாம் பல' என்பது: தமிழ் நடையாகலின்.

என்னை:—

*"ஒன்றல் லவைபல தமிழ்நடை வடநூ
லிரண்டல் லவைபல வென்றிசி னோரே." என்றாராகலின்.

'துன்னும்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், இரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான் வருவனவும், மூன்றாமடியினிறுதி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான் வருவனவும், தனிச்சொல்லின் றிப் பலவிகற்பாகி அடிதோறும் ஒரூஉத்தொடை பெற்று வருவனவும், பிறவாற்றானும், நேரிசை வெண்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டு நான்கடியான் வருவனவும் இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்.

அவை வருமாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

"அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற்—றிங்கண்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்." நாலடியார் மேன்மக்கள்-1.

"மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையு மொக்கு—மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்."

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

இவை இரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொற் பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

இன்னிசை வெண்பா

* "வளம்பட வேண்டாதார்-செய்தாரு மில்."

இது மூன்றுமடியினிறுதி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

இன்னிசை வெண்பா

"மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை: மழையும்
தவமிலா ரில்வழி இல்லை: தவமும்
அரசிலா ரில்வழி யில்லை: அரசனும்
இல்வாழ்வா ரில்வழி யில்." **நான்மணிக்கடிகை-47.**

இஃது அடிதோறும் † ஒரூஉத்தொடை பெற்று, நேரிசைவெண்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டு வந்தமையான் இன்னிசை வெண்பா. பிறவும் வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

இன்னிசை வெண்பா

"இன்னுமை வேண்டி னிரவொழிக-இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக-தன்னோடு

---

* இச்செய்யுளை 65-வது பக்கத்திற் செப்பலோசைக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட் டிருக்கின்றது.

† இதனுள் வந்த ஒரூஉத்தொடை:—ஒரூஉமோனையும், ஒரூஉ வெதுகையு மென்றறிக.

இஃது "அடிதோறும் ஒரூஉத்தொடை பெற்றது" என்றாரேனும், ஈற்றடி யொழிந்த ஏனை மூன்றடிக்கண்ணே பெற்றதெனக் கொள்க.

என்னெனின்:—மோனைமுதலியன முதற்சீரின் கண்ணும், நான்காஞ் சீரின்கண்ணும் வருவதே ஒரூஉத்தொடை யாதலால், நாற்சீரிற் குறைந்த சீர்களையுடைய அடிகளில் அத்தொடை வருதற்கிட மின்றாதலின்.

செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க-வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்.'' நான்மணிக்கடிகை-15.

இஃது அடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்று மூன்று விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

என்னை:—

"தனிச்சொற் றழுவல வாகி விகற்பம்
பலபல தோன்றினு மொன்றே வரினு
மிதற்பெய ரின்னிசை யென்றி சினோரே."

"ஒருவிகற் பாகித் தனிச்சொ லின்றியு
மிருவிகற் பாகித் தனிச்சொ லின்றியுந்
தனிச்சொற் பெற்று பலவிகற் பாகியுந்
தனிச்சொ லின்றிப் பலவிகற் பாகியு
மடியடி தோறு மொரூஉத்தொடை யடைனவு
மெனவைந் தாகு மின்னிசை தானே.''

காக்கைபாடினியார்.

'அடிபலவாய்ச் சென்று நிகழ்வ பஃறொடையாம்' என்பது,

நான்கடியின் மிக்க பலவடியான் வருவது பஃறொடை வெண்பா எனப்படும் எ-று.

நேரிசை வெண்பாவிற்கும், இன்னிசை வெண்பாவிற்கும் நான்கடியே யுரிமை சொன்னமையான், நான்கடியின் மிக்க பலவடியால் வருமென்பதாற்றலாற் போந்த பொருளெனக் கண்டுகொள்க.

வருமாறு:—

ஐந்தடிப் பஃறொடை வெண்பா

"சேற்றுக்கா னீலஞ் செருவென்ற வேந்தன்வேல்
கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற் பகழி பொருகயற்
றேற்றந் தொழில்வடிவு தம்முட் டடுமாற்றம்

வேற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவேடர்
ஆற்றுக்கா லாட்டியர் கண்"

இஃது ஐந்தடியான் வந்த ஒரு விகற்பப் பஃறொடை வெண்பா.

ஆறடிப்பஃறொடை வெண்பா

"பன்மாடக் கூடன் மதுரை * நெடுந்தெருவில்
என்னோடு நின்றா ரிருவ ரவருள்ளும்
பொன்னோடை நன்றென்றா ணல்லளே பொன்னோடைக்
† கியானைநன் றென்றாளு மந்நிலையள் யானை
எருத்தத் திருந்த விலங்கிலைவேற் றென்னன்
றிருத்தார்நன் றென்றேன் றியேன்."

இஃது ஆறடியான் வந்த பலவிகற்பப் பஃறொடை வெண்பா.

ஏழடிப்பஃறொடை வெண்பா

"வையக மெல்லாங் கழனியா, வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையின் றேயங்கள்: செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு: வான்கரும்பின்
சாறேயக் நாட்டுத் தலையூர்கள்: சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங்: கட்டியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
ஆனேற்றான் கச்சி யகம்."

இது பலவிகற்பத்தான் வந்த ஏழடிப் பஃறொடை வெண்பா,

இனி ஏழடியின் மிக்க பஃறொடை வெண்பாக்களை யாப் பருங்கல விருத்தியுள்ளும், தேசிகமாலை முதலியவற்றுள்ளும் கண்டு கொள்க.

---

* பெருந்தெருவில் என்றும் பாடம்.

† ஈண்டுக் குற்றியலிகரம் அலகு பெற்றிலது.

அடிபலவாய் நிகழ்வ பஃறொடை யென்னாது 'சென்று நிகழ்வ' என்று சிறப்பித்தது, செப்பலோசையிற் சிறிது வழுவிவந்த பஃறொடை வெண்பாக்களை ஒருபுடையொப்பு மை நோக்கி வெண்கலிப்பாற் படுத்து வழங்கினு மிழுக்கா தென்ப தறிவித்தற்கெனக் கொள்க.

'சிறை வண்டினங்க டுன்றுங் கருமென் குழற்றுடி யேரிடைத் தூமொழியே' என்பது: மகடூஉ மின்னிலை.

என்னை:—

"தொடையடி யித்துணை யென்னும் வழக்க
முடையதை யின்றி யுறுப்பழி வில்லா
நடையது பஃறொடை நாமங் கொளலே"

என்றார் **காக்கைபாடினியார்.**

வைகலும் வைக றுகடீர் கடற்குட்ட மின்றுமங்கண்
எய்து மலிதேர் வளமழை யின்னன விண்ணிசைபோல்
வையக மெல்லாம் பலவிகற் பேற்றது சேற்றொருகால்
பையர வல்குற் பன்மாடம் * பஃறொடைப் பல்விகற்பே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே இன்னிசை வெண்பாவிற்கும், பஃறொடை வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க.

26. நேரிசை யின்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால்
நேரிசை யின்னிசைச் சிந்திய லாகு நிகரில்வெள்ளைக்
கோரசைச் சீரு மோரசைச் பிறப்புமோண் காசுமிற்ற
சீருடைச் சிந்தடி யேமுடி வாமென்று தேறுகவே.

இ-கை. 'நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவும், இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவும், எல்லா வெண்பாவிற்கு மீறு மாறும் உணர்த்து-ற்று.

---

* ஈண்டு ஆய்தம் உயிர்க்குறிலேபோல நின்று அலகு பெற்றது.

நேரிசை யின்னிசைபோல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால் நேரிசை யின்னிசைச் சிந்தியலாகும்' என்பது:

நேரிசை வெண்பாவே போல இரண்டா மடியினிறுதி தனிச்சொற்பெற்று இரு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத் தானும் மூன்றடியான் வருவன நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா வெனவும், இன்னிசை வெண்பாவே போலத் தனிச்சொ லின்றி ஒரு விகற்பத்தானும் பலவிகற்பத்தானும் மூன்றடி யான் வருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா வெனவும் வழங்கப்படும் எ-று.

என்னை:—

* "நேரிசைச் சிந்து மின்னிசைச் சிந்துமென்
நீரடி முக்கா லிருவகைப் படுமே" என்றாராகலின்.

வருமாறு:—

நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பா

"நற்கொற்ற வாயி னறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
சுற்றும்வண் டார்ப்பப் புடைத்தாளே—பொற்றேரான்
பாலைநல் வாயின் மகள்."

"அறிந்தானை யேத்தி யறிவாங் கறிந்து
சிறந்தார்க்குச் செவ்வ னுரைப்பச்—சிறந்தார்
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு"

இவை இரண்டாமடியினிறுதி, தனிச்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

"நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டிப்
பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பாரில்
அறநாட்டுப் பெண்டி ரடி."

* இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

இது தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

"சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை."

"முல்லை முறுவலித்துக் காட்டின மெல்லவே
சேயிதழ்க் காந்த டுடைப்பீன்ற போயினர்
திண்டேர் வரவுரைக்குங் கார்."

மூன்றடியில் இவை தனிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

நற்கொற்ற வாயி லறிந்தா னையுநறும் பூங்குழலாய்
சொற்பெற்ற நேரிசைச் சிந்திய லாஞ்சுரை யாழவம்மி
நிற்றற் குரிய நறுநீல நெய்தலு முல்லையுமென்
றெற்றப் படாதன வின்னிசைச் சிந்திற் கிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கும், இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

'நிகரில் வெள்ளைக், கோரசைச்சீரு மொளிசேர் பிறப்பு மொண்காசுமிற்ற, சீருடைச் சிந்தடியே முடிவாமென்று தேறுகவே' என்பது: எல்லா வெண்பாவிற்கும் நாள் என்னும் நேரசைச் சீரானும், மலர் என்னும் நிரையசைச் சீரானும், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாட்டிற் குற்றியலுகர மீறுகிய நேரீற்றியற் சீரானும் இற்ற முச்சீரடியே யீற்றடி யாவதென்று தெளிக எ-று.

வெண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்குக் குற்றியலுகர மீறாக வேறுதாரண மெடுத்தோதியதூஉம் அசைச்சீர்க் குதாரணம் வேறு காட்டிப் போந்ததூஉம், வெண்பாவினை அலகிட்டு

உதாரணவாய்ப்பாட்டா னோசையூட்டும்பொழுது, பிறவாய்ப் பாட்டா னோசையூட்ட லாகாதாகலின் எனக்கொள்க. இனி யவ்வாற்றா னோசை யூட்டுமாறு:—

*"பாலொடு—நீர்" என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே, கூவிளம், கூவிளம், தேமா, கருவிளம், கூவிளம், கூவிளம், நாள் என்றோசை யூட்டுக.

‡"நன்றறிவாரில்—அவலமிலர்" என்பதனை அலகிட்டு முறையானே கூவிளம், தேமா, புளிமா, கருவிளங்காய், தேமா, புளிமா, மலர் என்று ஓசையூட்டுக.

"மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல னன்மக்கட் பேறு"

திருக்குறள் வாழ்க்கை துணைநலம்-10.

என்பதனை அலகிட்டு முறையானே கூவிளம், தேமா, புளிமாங்காய், கூவிளம், கூவிளம், தேமாங்காய், காசு, என்றோசை யூட்டுக.

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு" திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்து-1.

என்பதனை அலகிட்டு முறையானே புளிமா, புளிமா, புளிமாங்காய், தேமா, புளிமா, புளிமா, பிறப்பு என்றோசை யூட்டுக.

பிற வெண்பாக்களையும் இவ்வாறலகிட் டோசை யூட்டிச் செப்பலோசை வழுவாமற் கண்டுகொள்க.

'நிகரில் வெள்ளைக்கு' என்று சிறப்பித்தவதனால், குறள் வெண்பாவினை ஓரடி முக்கால் என்றும், சிந்தியல் வெண்பா

* இச்செய்யுளை 30-வது பக்கத்தில் ஓரசைச் சீருக்கும், 61-வது பக்கத்திற் செப்பலோசைக்கும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட் டுள்ளது.

‡ இச்செய்யுளை 30-வது பக்கத்தில் ஓரசைச்சீருக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டது.

11

வினை ஈரடி முக்கால் என்றும், நேரிசை வெண்பாவினை மூவடி முக்கால் என்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூவடி முக்கால் என்றும், பஃறொடை வெண்பாவினைப் பல வடி முக்கால் என்றும் பெயரிட்டு வழங்குவர் ஒருசாராசிரிய ரெனக்கொள்க.

'ஒளிசேர்பிறப்பு மோண்காசும்' என்று சிறப்பித்தது, காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈறு கிய நேரீற்றியற்சீர் இறுதியாகிய முச்சீரடியானும் இறுவனவு முள ஒருசார் வெண்பா வென்பது அறிவித்தற் கெனக் கொள்க.

வருமாறு:—

குறள் வெண்பா

"மஞ்சுசூழ் சோலை மலைநாட மூத்தாலும்
அஞ்சொன் மடவார்க் கருளு"

இது பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈறாயிற்ற வெண்பா.

குறள் வெண்பா

"இனமலர்க் கோதா யிலங்குநீர்ச் சேர்ப்பன்
புனைமலர்த் தாரகலம் புல்லு"

இது காசு என்னும் வாய்ப்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈறாயிற்ற வெண்பா. இவை செய்யுளியலுடையார் காட்டிய வெனக்கொள்க.

என்னை:—

"செப்பலி சையன வெண்பா மற்றவை
யந்தடி சிந்தடி யாகலு மவ்வடி
யந்த மசைச்சீ ராகவும் பெறுமே" யாப்பருங்கலம்-57.

*"குற்றிய லுகாமு முற்றிய லுகாமும்
பெற்றவாய் பாட்டா னின்றிறு மென்ப" என்றாகலின்.

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

"மாவாழ் புலிவாழ் சுரமுள வாக மணியிறுவா
யோவா தளபெடுத் * தூஉங் கெழூஉவு முதாரணமாய்
நாவார் பெரும்புகழ் நத்தத்தர் யாப்பி னடந்ததுபோல்
தேய்வா முகரம்வந் தாலியற் சீருக்குச் செப்பியதே."

இக்காரிகைச் சூத்திரத்துள் ஓசையூட்டுதற் கருத்தாவது 'மாவாழ்சுரம், புலிவாழ்சுரம்' என்னும் வஞ்சியுரிச்சீரிரண்டு முளவாகவைத்து, ஒரு பயனேக்கித் தூஉமணி, கெழூஉமணி என்றளபெடுத்து நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர்க்கு உதாரண மெடுத்துக்காட்டினர் நத்தத்தனர் முதலாகிய வொருசாராசிரியர். அதுபோல இந்நூலுடையாருந் தேமா, புளிமா என்னு மிரண்டு நேரீற்றியற்சீரு முளவாக வெண்பாவின் இறுதிச்சீருக்குஉதாரணவாய்ப்பாட்டான் ஓசையூட்டுதற் பொருட்டாகக் குற்றியலுகரம் ஈருகிய காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாட்டா னேரீற்றியற் சீரீருக வேறுதாரண மெடுத்தோதினர் எனக்கொள்க.

27. அந்தமில் பாத மளவிரண் டொத்து முடியின்வெள்ளைச்
சேந்துறை யாகுந் திருவே யதன்பெயர் சீர்பலவாய்
அந்தங் குறைனவுஞ் செந்துறைப் பாட்டி னிழிபுமங்கேழ்
சந்தஞ் சிதைந்த குறளுங் குறளினத் தாழிசையே.

இ-கை. குறள் வெண்பாவிற் கினமாகிய துறையும், தாழிசையும் ஆமாறுணர்த்து-ற்று.

"அந்தமில்பாத மளவிரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச், செந்துறையாகும்' என்பது: இரண்டடியாய்த் தம்முள் அளவொத்துவருவது வெண்செந்துறை யென்றும், செந்துறை வெள்ளையென்றும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும் எ-று

* ஈண்டு அளபெடைகள் இரண்டும் அலகுபெற்றில எனவும், 'அளபெடுத்ததூஉவும்' என்பது, 'து' தொகுத்தல் விகாரம் பெற்று 'அளபெடுத்தூஉம்' என்ருயிற் றெனவுங்கொள்க.

'அந்தமில்பாதம்' என்று சிறப்பித்தவதனால், விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையுமுடைத்தாய் வருவதெனக் கொள்க.

என்னை:—

"ஒழுகிய வோசையி னொத்தடி யிரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே."

யாப்பருங்கலம்-63.

வெண்செந்துறை

"ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை"

முதுமொழிக்காஞ்சி-1.

"கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியிணை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே"

கொன்றைவேந்தன்-1.

இவை விழுமிய பொருளும், ஒழுகிய வோசையுமாய் வந்தமையான் வெண்செந்துறை.

'திருவே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'சீர்பலவாய், அந்தங் குறைனவும்' என்பது:

நாற்சீரின் மிக்க பலசீரான்வந்து அடியிரண்டாய் ஈற்றடி குறைந்து வருவன குறட்டாழிசை யெனப்படும் எ-று.

இரண்டடி யென்பததிகாரத்தான் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. குறட்டாழிசை யெனினும், தாழிசைக் குறளெனினு மொக்கும். சீர்வரையறை யில்லாமையால் எனைத்துச் சீரானும் அடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

குறட்டாழிசை

"நண்ணு வார்வினை நைய நாடொறு நற்ற வர்க்கர சாய ஞானநற்,
கண்ணினா னடியே யடைவார்கள் கற்றவரே."

"நீலமாகடனீடுவார்திரைநின்றபோற் பொங்கிப்பொன்றுமாங்கவை
காலம்பல காலஞ் சென்றுஞ் செல்வர் யாக்கை கழிதலுமே"

இவை ஈற்றடி குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பல சீரான் வந்தமையால் குறட்டாழிசை.

'செந்துறைப் பாட்டினிழிபும்' என்பது:

அடியிரண்டாய் அளவொத்து விழுமிய பொருளும், ஒழுகியவோசையுமின்றி இவ்வாறே செந்துறை வெள்ளையிற் சிதைந்து வருவனவெல்லாஞ் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக் குறள் எனப்படும் எ-று.

குறட்டாழிசை

"பிண்டியி னீழற் பெருமான் பிடர்த்தலை
மண்டலந் தோன்றுமால் வாழி யன்னாய்"

"அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங் கௌந்தி
மறுவறு பத்தினி போல்வையி னீரே"

இவை விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய வோசையுமின்றி இரண்டடியுந் தம்முள் ஒத்து வந்தமையிற் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக்குறள்.

'அங்கேழ், சந்தஞ் சிதைந்த குறளுங் குறளினத்தாழிசையே' என்பது:

செப்பலோசையிற் சிதைந்து வேற்றுத் தளைதட்டுக் குறள்வெண்பாவிற் சிதைந்து வருவன வெல்லாங் குறள் வெண்பாவிற் கினமாகிய குறட்டாழிசை எனப்படும் எ-று.

குறட்டாழிசை

"வண்டார் பூங்கோதை வரிவளைக்கைத் திருநுதலாள்
பண்டைய ளல்லள் படி"

இது சந்தஞ் சிதைந்த தாழிசைக்குறள்.

என்னை:—

"அந்தடி குறைனவுஞ் செந்துறை சிதைவுஞ்
சந்தழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே"

"உரைத்தன விரண்டுங் குறட்பா வினமே"

என்பன யாப்பருங்கலம்-64. 65.

28. மூன்றடி யானு முடிந்தடி தோறு முடிவிடத்துத்[சையே
தான்றனிச் சொற்பெறுந் தண்டா விருத்தம்வெண் டாழி
மூன்றடி யாய்வெள்ளை போன்றிறு மூன்றிழி பேழுயர்வாய்
ஆன்றடி தாஞ்சில வந்தங் குறைந்திறும் வெண்டுறையே.

இ-கை. வெளிவிருத்தமும், வெண்டாழிசையும், வெண் டுறையு மாமாறுணர்த்து-ற்று.

'மூன்றடி யானு முடிந்தடிதோறு முடிவிடத்துத், தான் றனிச் சொற்பெறுந் தண்டா விருத்தம்' என்பது:

மூன்றடியானு முற்றுப்பெற்று அடிதோறும் ஒரு சொல்லே இறுதிக்கட் டனிச்சொல்லாய் வருவது வெளிவிருத் தம் எனப்படும் எ-று.

'மூன்றடியானும்' என்ற உம்மையால் நான்கடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

'தண்டாவிருத்தம்' என்று சிறப்பித்த வதனல் நாற் சீரடியுட்பட் டடங்காது வேறாய்வருவது ஈண்டுத் தனிச் சொல் எனக்கொள்க.

என்னை:—

"ஒருமூன் றொருநான் கடியடி தோறுந்
தனிச்சொற் றழுவி நடப்பது வெள்ளை
விருத்த மெனப்பெயர் வேண்டப் படுமே."

என்றார் **காக்கைபாடினியார்.**

வெளி விருத்தம்

"கொண்டன் முழங்கினவாற் கோபம் பரந்தனவா லென்செய்கோயான்
வண்டு வரிபாட வார்தளவம் பூத்தனவா லென்செய்கோயான்
எண்டிசையுந் தோகையிருந்த கவியேங்கினவா லென்செய்கோயான்"

இது மூன்றடியான் என்செய்கோயான் என்னுந் தனிச் சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம்.

வெளிவிருத்தம்

"ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா ரொருசாரார்
கூகூ வென்றே கூவிளி கொண்டா ரொருசாரார்
மாமா வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தா ரொருசாரார்
ஏகீர் நாகீ ரென்செய்து மென்று ரொருசாரார்" கம்பர்.

இது நான்கடியாய் ஒருசாரார் என்னுந் தனிச்சொற் பெற்றுவந்த வெளிவிருத்தம்.

'வெண்டாழிசையே, மூன்றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறும்' என்பது.

மூன்றடியாய் ஈற்றடிவெண்பாவே போல முச்சீரடியான் இறுவது வெண்டாழிசை யென்றும், வெள்ளொத்தாழிசை யென்றும் வழங்கப்படும் எ-று.

என்னை:—

"அடியொரு மூன்றுவந் தந்தடி சிந்தாய்
விடினது வெள்ளொத் தாழிசை யாகும்"

யாப்பருங்கலம்-66.

வருமாறு:—

வெண்டாழிசை

"நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவு செய்யார்
அன்பு வேண்டு பவர்"

இது மூன்றடி யாசிரியத்தளையான் வந்த*வெண்டாழிசை.

'மூன்றிழிபேழுயர்வாய், ஆன்றடிதாஞ் சில வந்தங் குறைந்திறும் வெண்டுறையே' என்பது:

மூன்றடிச் சிறுமையாய் ஏழடிப்பெருமையாய் இடையிடை நான்கடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும் வந்து பின்பிற் சில அடிசில சீர் குறைந்து வருவன வெண்டுறை எனப்படும் எ-று.

---

* ஈண்டு சிந்தியல் வெண்பாவிற் சிதைந்தமையாற் வெண்டாழிசை என்று ஏட்டுப்பிரதியில் காணப்படுகின்றது.

'ஆன்றடிதாம்' என்று சிறப்பித்தவதனால், முன்பிற் சில வடியோரோசையாயும், பின்பிற் சிலவடி மற்றோரோசை யாயும் வருவன ஒருசார் வேற்றொலி வெண்டுறை எனக் கொள்க.

என்னை:—

"அடியைந் தாகியு மிக்கு மீற்றடி
ஒன்று மிரண்டுஞ் சீர்தபின் வெண்டுறை" அவிநயனார்.

"மூன்றடி முதலா வேழடி காறும்வந்
தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிற்பினும்
வேற்றொலி விரவினும் வெண்டுறை யாகும்"

யாப்பருங்கலம்-67,

வெண்டுறை

"தாளாள ரல்லாதார் தாம்பல ராயக்கா லென்னாமென்னும்
யாளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிரண்டும்
பீலிபோற் சாய்ந்துவிழும் பிலிற்றி யாங்கே"

இது மூன்றடியாய் ஈற்றடி யிரண்டும் இரண்டுசீர் குறை ந்து வந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

"குழலிசைய வண்டினங்கள் கோழிலைய செங்காந்தட் குலைமேற்பாய
அழலெரியின் மூழ்கினவா லந்தோ வளியவென் றயல்வாழ் மந்தி
கலுழ்வனபோ னெஞ்சயர்ந்து கல்லருவி தூஉம்
நிழல்வரை நன்னாட னீப்பனோ வல்லன்"

இது நான்கடியாய் ஈற்றடி யிரண்டும், இரண்டுசீர் குறைந்துவந்த ஓரொலிவெண்டுறை.

வெண்டுறை

"வெறியுறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காயினும்
உறவுற வரும்வழி யுரைப்பன வுரைப்பன்மற்
செறிவுறு தகையினர் சிறந்தன ரிவர்நமக்
கறிவுறு தொழிலரென் றல்லவை சொல்லன்மின்
பிறபிற நிகழ்வன பின்."

இஃது ஐந்தடியாய் ஈற்றடி யொன்றொரு சீர்குறைந்து வந்த ஒரொலி வெண்டுறை.

"கல்லாதார் நல்லவையுட் கல்லேபோற் சென்றிருந்தாற்
கருமம் யாத
மில்லாதார் செல்வரைக்கண் டிணங்கியே யேமுற்று
வியைவ தென்னும்
பொல்லாதார் நன்கலன் மெய்புதைப்பப் பூண்டாலும்
பொலிவ தென்னும்
புல்லாதார் பொய்க்கேண்மை புனைந்துரைத்தா லாவதென்னே
அல்லாதார் பொய்யாவ தறிபவே லமையா தோ."

இஃது ஐந்தடியாய் ஈற்றடியிரண்டும் இரண்டுசீர் குறைந்துவந்த வேற்றொலி வெண்டுறை.

"முழங்கு களியானை மூரிக் கடற்படை முறிதார் மன்னர்
வழங்கு மிடமெல்லாந் தன்புகழே போக்கிய வைவேல் விண்ணன்
செழுந்தண்பூம் பழசையுட் சிறந்ததுநா ளுஞ்செய
வெழுந்த சேதகத் துள்ளிருந்த வண்ணலடி
விழுந்தண்பூ மலர்களால் வியந்துநா ளுந்தொழத்
தொடர்ந்துநின் றவவினை துறந்துபோ மாலரோ."

இஃது ஆறடியாய் முதலிரண்டு மறுசீராய்ப் பின்னான் கடியும் நாற்சீராய், முதலிரண்டடியும் ஓரிசையாய்ப் பின்னான் கடியும் மற்றோரிசையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்டுறை.

"முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகு மேவல்செய
முறைசெய் கோமான்
வழங்குதிறல் வாண்மாறன் மாச்செழியன் றுக்கரிய
வைவேல் பாடிக்
* கலங்கிநின் றொரெலாங் கருதலா காவணம்
இலங்குவா ளிரண்டினு விருகைவீ சிப்பெயர்ந்
தலங்கள் மாலையவிழ்ந் தாடவா டுமிவள்
பொலங்கொள்பூந் தடங்கட்கே புரிந்துநின் றொரெலாம்
விலங்கியுள் ளந்தப விளிந்துவே றுபவே."

* கலந்துநின்றார் என்றும் பாடம்.

இஃது எழடியாய் முதல் இரண்டடியும் அறுசீராய் ஓரோசையாய்ப் பின்பில் ஐந்தடியும் நாற்சீராய் வேறோர் ஓசையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்டுறை.

மூன்றடி யாய்வெள்ளை போன்றிறுந் தாழிசை மூன்றிழிபேழ்
ஆன்றடி தாஞ்சில வந்தத் தடிக ளவைகுறைந்து
தோன்றுந் துறைவெள்ளை தண்டா விருத்தந் தனிச்சொல்வந்து
மூன்றடி யானு முடியு முடியுமோர் நான்கினுமே.

என்று வெண்பாவிற்கு இனமாகிய தாழிசை, துறை, விருத்தங்கட்கு முறையானே இலக்கணஞ் சொல்லாது தலை தடுமாற்றமாகக் காரிகை சொல்லவேண்டியது என்னையோ வெனின், ஒருசார் வெண்டுறையின் ஈற்றடி யொன்றொரு சீர்குறைந்து வருதலும் உளதென்பதூஉம், வெள்ளொத்தா ழிசையின் முதல் இரண்டடியும் நான்குசீரான் வருமென்ப தூஉம், சிந்தியல் வெண்பா ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவன வெல்லாம் வெள்ளொத்தாழிசை என்று வழங்கப் படும் என்பதூஉம் அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. 'தலை தடுமாற்றந்தந்து புணர்ந்துரைத்தல்' என்பது தந்திர உத்தி யாகலான்.

வெள்ளொத்தாழிசை முதலிரண்டடியும் நாற்சீராய் வருவது * 'நண்பிது' என்னு மிலக்கியத்துட் கண்டுகொள்க.

வெண்டாழிசை

"அன்னா யறங்கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி
பொன்னா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
† துன்னான் துறந்து விடல்"

"எடி யறங்கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி
கூடா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
நீடான் றுறந்து விடல்"

* இச்செய்யுளை 87-வது பக்கத்திற் காண்க.

† தூவான் துறந்து விடல் என்றும் பாடம்.

"பாவா யறங்கொ னலங்கிளர் சேட்சென்னி
மேவா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
காவான் றுறந்து விடல்"

இவை சிந்தியல் வெண்பா. ஒருபொருண்மேன் மூன் றடுக்கி வந்தமையான் வெள்ளொத்தாழிசை.

என்னை:—

"ஈரடி முக்கா லிசைகொள நடந்து
மூன்றுட னடுக்கித் தோன்றினுத் தாழிசை"

என்றார் மயேச்சுரர்.

கொண்டன் முழங்கின வாவா விருத்தங் குழலிசையே
வண்டினம் வெண்டுறை தாளா முழங்கொடு தாழிசையே
நண்பிதென் றூர்கலி கொன்றைவெண் செந்துறை நீலநண்ணும்
பிண்டி யறுவர்வண் டார்வெறி தாழிசை பெய்வளையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே வெண்பா வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

வெண்பாவும், அதன் இனமும் முற்றிய.

ஆசிரியப்பாவும், அதன் இனமும்

29. கடையயற் பாதமுச் சீர்வரி னேரிசை காமருசீர்
இடைபல குன்றி னிணைக்குற ளெல்லா வடியுமொத்து
நடைபெறு மாயி னிலைமண் டிலநடு வாதியந்தத்
தடைதரு பாதத் தகவ லடிமறி மண்டிலமே.

இ-கை. அகவலோசையோ டளவடித்தாகியும், இயற் சீர் பயின்றும், அயற்சீர் விரவியும், தன்றளை தழுவியும், பிற தளை மயங்கியும், நிறைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் வருதலில்லா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானுந், தொடையானும், ஓசையா னும், பொருளானும் பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவா னெடுத்

துக்கொண்டார். அவற்றுள், இக்காரிகை நேரிசையாசிரியப் பாவும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவும், நிலைமண்டில வாசிரி யப்பாவும், அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பாவும் ஆமாறுணர் த்து-ற்று.

'கடையயற் பாத முச்சீர்வரி னேரிசை' என்பது:

* ஈற்றயலடி முச்சீரான் வருவது நேரிசை யூாசிரியப்பா எ-று.

என்னை:—

"அந்த வடியி னயலடி சிந்தடி
வந்தன நேரிசை யாசிரி யம்மே." யாப்பருங்கலம்-71.

வருமாறு:—

நேரிசையாசிரியப்பா

"நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று
நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கு நாடனொடு நட்பே." குறுந்தொகை-3.

இஃது ஈற்றயலடி முச்சீரான் வந்தமையா னேரிசை யாசிரியப்பா.

'காமருசீ, ரிடை பலகுன்றினிணைக்குறள்' என்பது:

ஈற்றடியும், முதலடியும் ஒழிந்து, இடையடிகள் இரண் டும் பலவும் குறளடியானும், சிந்தடியானும் வருவன இணைக் குறளாசிரியப்பா எ-று.

என்னை:—

"இடைபல குறைவ திணைக்குற ளாகும்" அவிநயனார்.

"அளவடி யந்தமு மாதியு மாகிக்
குறளடி சிந்தடி யென்றா விரண்டு
மிடைவர நிற்ப திணைக்குற ளாகும்" காக்கைபாடினியார்.

---

* ஈற்றடியின் அடி முச்சீரான் வருவது என்று ஏட்டுப்பிரதியில் காணப்படுகின்றது.

"இடை யிடை சீர்தபி னிணைக்குற ளாகும்"

சிறுகாக்கைபாடினியார்.

வருமாறு:—

இணைக்குறளாசிரியப்பா

நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரும்
சாரனுடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே. புறநானூறு.

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் நாற்சீராய், இடையடி இருசீரானும், முச்சீரானும் வந்தமையான் இணைக்குறளாசிரியப்பா.

இணைக்குறளாசிரியப்பா

"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றானும்
நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற் றானும்
நனிபல கலத்தன் மன்னே
என்பொடு தடிபடு வழியெல்லாம்
எமக்கீயு மன்னே
அம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாம்
தானிற்கு மன்னே
நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
அருங்கலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ
இரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பார்வை சோர
அஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்

சென்றுவீழ்ந் தன்றவன்
திருநிறத் தியங்கிய வேலே
அரசர்க் கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
இனிப்பாடுநரு மில்லை
பாடுநருக்கொன் றீகுநரு மில்லை
பனித்துறைப் பகன்றை நறைகொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.'' புறப்பொருள்-235.

இஃது இடையிடையே இருசீரடியும், முச்சீரடியுமாய் வந்தமையால் இணைக்குறளாசிரியப்பா.

'காமருசீர்' என்று சிறப்பித்தவதனுல் ஆசிரியப்பா நான்கினிற்கும் 'ஏ' என்னும் அசைச்சொல்லான் இறுவது சிறப்புடைத்து; பிற எழுத்தும் ஈருய் வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

என்னை:—

"அகவலி சையன வகன் மற்றவை
ஏ ஓ ஈ ஆய் என் ஐ யென் றிறுமே" யாப்பருங்கலம்-69.

'எல்லா வடியுமொத்து, நடைபெறுமாயி னிலைமண்டிலம்' என்பது:

எல்லா வடியுந் தம்முள் அளவொத்து நாற்சீர் அடியாய் வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா எ-று.

வருமாறு:—

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

"வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார லுட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்த்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே" குறுந்தொகை-18.

இஃது எல்லாவடியும் நாற்சீராய் அளவொத்து வந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. மண்டிலம் எனினும், நிலைமண்டிலம் எனினும் ஒக்கும்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு 'என்' என்னும் அசைச் சொல்லான் இறுவது சிறப்புடைத்து; மற்றொருசார் ஒற்றினானும், உயிரினானும் ஈறாய் வரவும் பெறும் எனக்கொள்க.

என்னை:—

*"ஒத்தவடித்தா யுலையா மரபொடு
நிற்பது தானே நிலைமண் டிலமே." என்றாராகலின்.

‡"என்னென் கிளவியை யீறாப் பெறுதலு
மன்ன பிறவு மந்த நிலைபெற
நிற்கவும் பெறூஉ நிலைமண்டிலமே." என்றாராகலின்.

'நடுவா தியந்தத், தடைதரு பாதத் தகவ லடிமறி மண்டிலமே' என்பது:

எல்லாவடியும் முதல், நடு, இறுதியாக உச்சரிப்பினும் ஓசையும், பொருளும் பிழையாது வருவது அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா எ-று.

என்னை:—

"மனப்படு மடிமுத லாயிறின் மண்டிலம்" யாப்பருங்கலம்-73.

"உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி
யிடைப்பான் முதலீ றென்றிவை தம்முண்
மதிக்கப் படாதன மண்டில யாப்பே" காக்கைபாடினியார்.

§"எழுவா யிரட்டித் திறுதி யொன்றாய்
வரினது மண்டில வாசிரி யம்மே" என்றாராகலின்.

வருமாறு:—

அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

"சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூரா மகளி ராரணங் கினரே

* ‡ § இச்சூத்திரங்களை இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

வார லெனினே யானஞ் சுவலே
சார ஞட நீவர லாறே.''

இஃது எல்லாவடியும் முதல், நடு, இறுதியாக உச்சரிக்க ஓசையும், பொருளும் பிழையாது வந்தமையால் அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா.

நேரிசை யாகு நிலத்தினு மென்ப திணைக்குறட்பா
* நீரின் சிறிய நிலைமைய தாகிலை மண்டிலப்பா
வேரலென் றுகும் விரைமலர்க் கோதைவில் லேர்நுதலாய்
சூரல்பம் பென்ப தடிமறி யாகத் துணிந்தனரே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

30. தருக்கிய ருழிசை மூன்றடி யோப்பன நான்கடியாய்
எருத்தடி நைந்து மிடைமடக் காயு மிடையிடையே
சுருக்கடி யாயுந் துறையாங் குறைவிறேல் சீரகவல்
விருத்தங் கழிநெடி ஞன்கோத் திறுவது மெல்லியலே.

இ-கை. ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரிய விருத்தமும் ஆமாறு உணர்த்து-ற்று.

'தருக்கிய ருழிசை மூன்றடி யொப்பன' என்பது:

மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவன ஆசிரியத்தாழிசை எ-று.

'தருக்கிய ருழிசை' என்று சிறப்பித்தவதனல் அவை ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவன சிறப்புடையன; தனியே வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

என்னை:—

"அடிமூன் ளொத்திறி னொத்தா ழிசையே" காக்கைபாடினியார்.

---

* பா. பே. 'நீரின்றன்னேடு சிறியகட்பெண்ணிலை மண்டிலப்பா' என்று ஏட்டுப்பிரதியில் காணப்படுகிறது.

"மூன்றடி யொத்த முடிவின வாய்விடி
ஞன்ற வகவற் ருழிசை யாமே" **யாப்பருங்கலம்**-75.

"ஒத்த வொரு பொருண் மூவடி முடியினஃ
தொத்தா ழிசையா முடன் மூன்றடுக்கின்"
என்றார் **மயேச்சுரர்.**

வருமாறு:—

ஆசிரியத்தாழிசை

"கன்று குணிலாக் * கனியுகுத்த மாயவன்
இன்றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி"

"பாம்பு கயிருக் கடல்கடைந்த மாயவன்
ஈங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயில்
ஆம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி"

"கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
எல்லிநம் மானுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி"
சிலப்பதிகாரம் ஆய்ச்சியர் குரவை, பாட்டு-1. 2. 3.

இவை ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்த ஆசிரியத் தாழிசை.

ஆசிரியத்தாழிசை

"வானுற நிமிர்ந்தனை வையக மளந்தனை
பான்மதி விடுத்தனை பல்லுயி ரோம்பினை
நீனிற வண்ணநின் னிரைகழ றொழுதனம்"

இது தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை,

'நான்கடியாய், எருத்தடி நைந்து இடைமடக்காயு மிடையிடையே சுருக்கடியாயுந் துறையாம்' என்பது:

நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வருவனவும், நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து இடைமடக்காய் வருவனவும்,

* கனியுதிர்த்த என்றும் பாடம்.

நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து வருவனவும், நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காய் வருவனவும் ஆசிரியத்துறை எ-று.

'நான்கடியாய்' என்பதனை எல்லாவற்றினோடுங் கூட்டி, 'இடைமடக்காய்' என்பதனை ஒருகாலிருதலையுங்கூட்டி மத்திபதீபமாகப் பொருள் உரைத்துக்கொள்க.

சீர்வரை யறுத்திலாமையால் எனைத்துச் சீரானு மடியாயானும் வரப்பெறும் முதலயலடி குறைந்தும், நடுவீரடிகுறைந்தும் மிக்கும் வருவன ஆசிரியத்துறையாம். அல்லது ஓரடி குறைந்து வருவன ஆசிரிய நேர்த்துறை யென்றும், ஈரடி குறைந்தும் வருவன ஆசிரிய விணக்குறட்டுறை என்றும் கொள்க.

வருமாறு:—

ஆசிரியத்துறை

"கரைபொரு கான்யாற்றங் கல்லத ரெம்முள்ளி வருதிராயின்
அரையிருள் * யாமத் தடுபுலியே றஞ்சி யகன்றுபோக
நரையுரு மேறுநுங் கைவே லஞ்சு நும்மை
வரையர மங்கையர் வெளவுத லஞ்சுதும் வாரலையோ."

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

ஆசிரியத்துறை

"வண்டுளர் பூந்தார் வளங்கெழு செம்பூட் சேஎய் வடிவே போலத்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி மாவினவித் தணந்தோன்யாரே
தண்டளிர்ப் பூம்பிண்டித் தழையேந்தி வந்துநம்
பண்டைப் பதிவினவிப் பாங்குபட மொழிந்து படர்ந்தோ னன்றே"

இது நான்கடியாய், மெருத்தடினைந்து ஈற்றயலடி குறைந்து, இடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை.

---

* 'யாமத் தடுபுலியேறு நும்மஞ்சி' என்பது இலக்கண விளக்கத்திற் கண்ட பாடம்.

ஆசிரியத்துறை

"* கொன்றூர்ந் தமைந்த குருமுகத் தெழினிறக் குருதிக் கோட்டன விருந்தாட் பெருங்கைக் குன்றுமென வன்றுமெனக் குமுறு நின்றன கொடுந்தொழில் வேழம்,

வென்றூர்ந் தமைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறைத் துளங்குவா ளிலங்கெயிற் றழலுளைப் பரூஉத்தா ளதிரும் வானென வெதிருங் கூற்றெனச் சுழலா நின்றன சுழிக்கண் யாளி,

சென்றூர்ந் தமைந்த சிறுநுதி வள்ளுகிர்ப் பொறியெருத் தெறுழ் வலிப் புலவுநா றழல்வாய்ப் புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகையா நின்றன புலிமா னேற்றை,

என்றுங் கிவையிவை யியங்கலி னெந்திறத் தினிவரல் வேண் டலந் தனிவர லெனத்தலை விலக்கலி னிறுவரை மிசையெறி குரும்

---

* இவ்வாசிரியத்துறையின் ஈற்றடி எளிதாகச் சீர் பிரித்தற் கியலாததாய் அமைந்திருக்கின்றது.

சிதம்பரச் செய்யுட்கோவையில் இதே இலக்கணம் பெற்றமைந் துள்ள ஆசிரியத்துறையானது நான்கடியும் எளிதாகச் சீர்பிரித்தற் கியன்றதாய் இருக்கின்றது.

அவை வருமாறு

"உண்டாங் கெனினு மிலதென் றறிஞர்கள் பொய்யெனப் புகலவு மெய்யெனப் பெயர்பெற் றுன்னுமுன மின்னுமென்ன வுளதாய் மாய்வது நிலவில் யாக்கை,

கண்டாங் கிகழுங் கிழமுதி ரமையத் தைவளி பித்தென மெய் தரும் வித்திற் கடலிற் றிரையென வுடலிற் றிரையொடு கலியா நின்றன நலிவுசெய் நோய்கள்,

புண்டாங் கயின்முக் குடுமிப் படையொடு மெயிறலைத்தழல் விழித் துயிருணக் கனல்சேர் புகையாமென நிழலாமெனத் திரியா நின்றது கொலைசெய் கூற்றம்,

விண்டாங் ககலுபு மெய்ப்பொரு டுணிவோர் மின்பொலி பொன் பனை மன்றிலெம் முயிராம் விமலன் குஞ்சித கமலங் கும்பிட வேண்டு வர் வேண்டார் விண்மிசை யுலகே."

பிடை யிதுவென்னெனவது நோனர்காவிர விடைகளவுளமது கற்ருேரோதுங் கற்பன்றே."

இது நான்கடியாய் முதலடியும், மூன்றுமடியும் பதினுன்கு சீராய் அல்லாத அடியிரண்டும் பதினுறுசீராய் இடையிடை குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

ஆசிரியத்துறை

"இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனே
அரங்க மணிபொழிலா வாடும் போலு மிளவேனில்
அரங்க மணிபொழிலா வாடு மாயின் [னில்."
மரங்கொன் மணந்தகன்ருர் நெஞ்சமென் செய்த திளவே

இது நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து இடை மடக்காய் வந்த ஆசிரிய விணைக்குறட்டுறை.

என்னை:—

"கடையத னயலடி கடைதபு நடையவு
நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி
யிடையிடை குறைனவு மகவற் றுறையே"

யாப்பருங்கலம்-76.

'குறைவிறுல் சீரகவல், விருத்தங் கழிநெடி ஞன்கொத்திறுவது' என்பது:

கழிநெடிலடி நான்காய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவன ஆசிரியவிருத்தம் எ-று.

'குறைவிறுல் சீர்' என்று சிறப்பித்தவதனுல் எண்சீரின் மிக்க சீரான்வந்த அடியெல்லாஞ் சிறப்பில எனக் கொள்க.

வருமாறு:—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"விடஞ்சூ ழரவி னிடைநுடங்க மின்வாள் வீசி விரையார்வேங்
கடஞ்சூழ் நாடன் காளிங்கன் கதிர்வேல் பாடு மாதங்கி

P31, E71 N34

வடஞ்சேர் கொங்கை மலைதாந்தாம் வடிக்கண்ணீல மலர்தாந்தாம்
தடந்தோ ளிரண்டும் வேய்தாந்தா மென்னுந் தன்கைத் தண்ணு
[மையே."

இஃது அறுசீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

1. 'கணிகொண்ட' என்பது: எழுசீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

2. 'மூவடிவினல்' என்பது: எண்சீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

3. 'இடங்கை வெஞ்சிலை' என்பது: ஒன்பதின் சீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

4. 'கொங்குதங்கு' என்பது: பதின் சீர்க்கழி நெடிலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

என்னை:—

"கழிநெடி லடிநான் கொத்திறின் விருத்தமஃ
தழியா மரபின தகவ லாகும்." யாப்பருங்கலம்-77

'மெல்லியலே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

கன்று குணில்வா னுறத்தா ழிசையாங் கரைபொருகான்
என்றதும் வண்டுளர் பூந்தா ரிரங்கு குயின்முழவாக்
கொன்றூர்ந் தமைந்த வகவற் றுறைகுறை யாவிருத்தம்
பின்றாழ் குழலி விடங்கணி மூவடி வாதியவே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பாவினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முடிவினைத்துக் கொள்க.

ஆசிரியப்பாவும், அதனினமும் முற்றிய.

78153

1, 2, 3, இம்மூன்றும் 40-வது பக்கத்தினும், 4. இந்த ஒன்றும் 41-வது பக்கத்தினுங் கழிநெடிலடிக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன.

இவை ஈண்டு எதற்காகக் காட்டப்பட்டனவெனின் அவ்வடியான் வரும் விருத்தத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன வென்க.

கலிப்பாவும், அதனினமும்

31. தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமாய்
நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தா ழிசைக்கலி நீர்த்திரை
மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறளடு வேமடுப்ப [போல்
தரவொன்று மல்கு லதம்போ தரங்கவொத் தாழிசையே.

இ-கை. துள்ளல் ஓசைத்தாய், நேரீற்றியற்சீரும், நிரை நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பாவுரிச்சீர்மிக்கு, நேரடித்தாய்க் கலித்தளையும் அயற்றளையுந்தட்டுத் தரவு, தாழிசை என்னும் முதல் உறுப்பும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் சுரிதகம் என்னுந் துணை உறுப்பும் உடைத்தாய், ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சகக்கலி என்னும் வேறுபாட்டாற்கிடந்த கலிப்பாக்களை உறுப்பினானும், ஓசையானும், பொருளானும் பெயர்வேறுபாடு உணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும் ஆமாறுணர்த்து-ற்று.

'தரவொன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமாய் நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி' என்பது:

முன் ஒரு தரவு வந்து, அதன்பின்பு மூன்று தாழிசை வந்து, அதன்பின் ஒரு தனிச்சொல்வந்து, அதன்பின் ஆசிரியத்தானவது, வெண்பாவானவது ஒரு சுரிதக உறுப்புப் பெற்று வருவது நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா எ-று.

தரவு எனினும், எருத்தம் எனினும் ஒக்கும்.

தாழிசை எனினும், இடைநிலைப்பாட்டு எனினும் ஒக்கும்.

தனிச்சொல் எனினும், விட்டிசை எனினும், கூன் எனினும், தனிநிலை எனினும் ஒக்கும்.

சுரிதகம் எனினும், மடக்கியல் எனினும், வாரம் எனினும், வைப்பு எனினும், போக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

என்னை:—

"தந்துமுன் னிற்றலிற் றரவே தாழிசை
யொத்தாழ்ந் திறினஃ தொத்தா ழிசையே"

"தனிதர நிற்றலிற் † றனிச்சொற் குனிதிரை
நீர்ச்சுழி போல நின்றுசுரிந் திறுதலிற்
சோர்ச்சியில் புலவர் சுரிதக மென்ப."

என்று காரணக்குறி சொன்னாருமுளர் எனக்கொள்க.

இனித்தரவு, தாழிசைகட்கு அடிவரையறையாமாறு * 'சுருங்கிற்று மூன்றடி' என்னுங் காரிகையுட் போக்கிச் சொல்லுதும்.

வருமாறு:—

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா

"வாணெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்வே றுய்த்திரிந்து
தோணெடுந் தகைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்
பூணெடுங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ;

இது தரவு.

"சூருடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய வென்பவாற்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியவரே."

"சேணுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமிலரே."

"சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீரிலவே யென்பவாற்
புலம்படைந்த நலந்தொலையப் போவாரோ பொருளிலரே."

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

---

* இஃது ஒழிபியலுள் ஏழாவது காரிகை.

† தனிநிலை என்றும் பாடம்.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

"அருளெனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் தேரொடுந் தானையிற் பொலிந்தே."

இது சுரிதகம்.

இது தரவு மூன்றடியாய்த், தாழிசைமூன்றும் இரண்டிரண்டடியாய்த், தனிச்சொற்பெற்று, மூன்றடி ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்ற நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

என்னை:—

"தரவு தாழிசை தனிச்சொற் சுரிதக
மெனுநான் குறுப்பின தொத்தா ழிசைக்கலி."

என்றார் **காக்கைபாடினியார்.**

வெள்ளைச் சுரிதகத்தாலிற்ற நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்குச் செய்யுள்:—

வருமாறு:—

"முத்தொடு மணிதயங்கு முக்குடைக்கீழ் முனைவனே
யெத்திசையும் பல்லுயிர்க ளின்புற வினிதிருந்து
பத்துறு திசையனைத்தும் பகைபசி பிணிநீங்க
உத்தமர்க டொழுதேத்த வொளிர்வரைபோற் செலவினாய்.

இது தரவு.

எள்ளனைத்து மிடரின்றி யெழின்மாண்ட பொன்னெயி
லுள்ளிருந்த வுன்னையே வுறுதுணையென் றடைந்தோரை
வெள்ளில்சேர் வியன்காட்டு ளுறைகென்றல் விழுமிதோ.

குணங்களின் வரம்பிகந்து கூடிய பன்னிரண்டு
கணங்களும்வந் தடியேத்தக் காதலித்துன் னடைந்தோரைப்
பிணம்பிறங்கு பெருங்காட்டு ளுறைகென்றல் பெருமையோ.

விடத்தகைய வினைநீக்கி வெள்வளைக்கச் செந்துவர்வாய்
மடத்தகைய மயிலனையார் வணங்கநின் னடைந்தோரைத்
தடத்தகைய காடுறைத லென்பதுநின் றகுதியோ.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, தனிச்சொல்.

எனைத்துணையை யாயினு மாகமற் றுன்கட்
டினைத்துணையுந் தீயவை யின்மையிற் சேர்தும்
வினைத்தொகையை வீட்டுக வென்று."

இது சுரிதகம்.

"தரவொன் றாகித் தாழிசை மூன்றாய்த்
தனிச்சொ லிடைகிடந்து சுரிதகந் தழுவ
வைத்த மரபின தொத்தா ழிசைக்கலி." என்றார் **மயேச்சுரர்.**

"தரவுதாழிசை தனிச்சொற் சுரிதகந்தழுவ
வைத்த மரபினஃ தொத்தா ழிசைக்கலி."

என்றார் **காக்கைபாடினியார்.**

'நீர்த்திரைபோன், மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணடுவே மடுப்பது அம்போதரங்க வொத்தாழிசை' என்பது:

கரைசாரக் கரைசார ஒருகாலைக் கொருகாற் சுருங்கி வருகின்ற * நீர்த்தரங்கம்போல நாற்சீர் அடியும், முச்சீர் அடியும், இருசீர் அடியும் ஆகிய அசையடிகளைத் தாழிசைக்கும், தனிச்சொற்கும் நடுவே தொடுத்துத் தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஐந்து உறுப்புடைத்தாய் வருவது அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா எ-று.

'அரவொன்று மல்குல்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'மரபொன்று நேரடி' என்று சிறப்பித்தவதனால், அசைபடிதான் † ஈரடியால் இரண்டும், ‡ ஓரடியால் நான்கும், முச்சீரால் எட்டும் இருசீராற் பதினாறுமாய் வருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும், பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்டன, நான்கும் எட்டுமாகச் சுருக்கிவரப் பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

---

* இது, பல வுறுப்புக்களு முறையே சுருங்கியும், ஒரேவழிப் பெருகியும், முடுகியுங் கடைக்கண் விரிந்து நீர்த்தரங்கம்போறலின் என்பர் நச்சினார்க்கினியரும்.

† ‡ இவை நாற்சீரடி யென்றுணர்க.

என்னை.—

*"ஈரடி யிரண்டு மோரடி நான்கு
முச்சீ ரெட்டு மிருசீ ரிரட்டியு
மச்சீர் குறையினு மம்போதரங்கம்." என்றாராகலின்.

அம்போதரங்கம் எனினும், அசையடி எனினும், பிரிந்திசைக்குறள் எனினும், சொற்சீரடி எனினும், எண் எனினும் ஒக்கும்.

என்னை:—

§அனைய வாகிய வசையடி நான்குந்
தனியொடு தாழிசை யிடைவரு மென்ப.

அவற்றைப் ‡ பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் என்று பெயரிட்டு வழங்குவாரும் உளர்.

வருமாறு:—

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

"கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் றொழுதேத்தக்
கடல்கெழு கனைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுளை இ
அழலவிர் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரொடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க
வார்புன லிழிகுருதி யகலிடமு முடனனைப்பக்
கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்;

இது தரவு.

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

§ இச்சூத்திரத்தின்கீழ் இது பிறராற் செய்யப்பட்டதெனக் கொள்ளும்படி யொன்றுங் குறிக்கப்படாமையின் உரைச் சூத்திரமாயிருக்குமென யூகிக்கப்படுகின்றது.

‡ நாற்சீரீரடியாய் வருவனபேரெண் எனவும், நாற்சீரோரடியாய் வருவன அளவெண் எனவும், முச்சீரோரடியாய் வருவன இடையெண் எனவும் இருசீரோரடியாய் வருவன சிற்றெண் என்றுரெனக் கொள்க.

முரசதிர் வியன்மதுரை முழுவதூஉந் தலைபனிப்பப்
புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியொடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவர் நிலஞ்சேர
பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ.

கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிநடுங்க
வலியிய லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சோர்வு
மாணுதா ருடம்போடு மறம்பிதிர வெதிர்கலங்கிச்
சேணுய ரிருவிசும்பிற் செகுத்ததுநின் சினமாமோ.

படுமணி யினநிரைகள் பரந்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர ணெதிர்மலைந்த காரொலி யெழிலேறு
வேரினெடு மருப்பொசிய வீழ்ந்துதிறம் வேறாக
எறுமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலாமோ.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

இலங்கொலி மரகத மெழின்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கையின் மாஅ னின்னிறம்.

விரியிணர்க் கோங்கமும் வெங்கெரி பசும்பொனும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு நின்னுடை.

இவை நாற்சீரீரடி இரண்டம்போதரங்கம். (பேரெண்)

கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை.
தண்சுட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை.
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை.
வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை.

இவை நாற்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம். (சிற்றெண்)

போரவுணர்க் கடந்தோய் நீஇ.
புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீஇ.
நீரகல மளந்தோய் நீஇ.
நிழறிகழும் படையோய் நீஇ.

இவை முச்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம். (இடையெண்)

ஊழி நீஇ.
உலகு நீஇ.
உருவு நீஇ.
அருவு நீஇ.

ஆழி நீஇ.	அறமு நீஇ.
அருளு நீஇ.	மறமு நீஇ.

இவை இருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். (அளவெண்)

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

"அடுதிற லொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
தொடுகழற் கொடும்பூட் பகட்டெழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரி
புயலுறழ் தடக்கைப் போர்வே லச்சுதன்
தொன்று முதிர்கட லுலக முழுதுடன்
ஒன்றுபுரி திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே."

இது சுரிதகம்.

இஃது எட்டும், பதினாறும் என்றுசொல்லப்பட்ட முச்சீர் அடியும், இருசீர் அடியும், நான்கும் எட்டுமாய்வந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா.

"நலங்கிளர் திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார்
இலங்கெயிற் றழலரிமா னெருத்தஞ்சே ரணையின்மேல்
இருபுடையு மியக்கரச ரிணைக்கவரி * யெடுத்தசைப்ப
விரிதாமந் துயல்வரூஉம் வெண்குடைமூன் றுடனிழற்ற
வண்டரற்ற நாற்காதம் வகைமாண வுயர்ந்தோங்குந்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டிக்கீழ்த் தகைபெறவீற் றிருந்தனையே"

என்னும் அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் † எட்டும், பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கம் குறையாதே வந்தவாறு யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

என்னை;—

---

* யெடுத்தெரிய என்றும் பாடம்.

† இவை இந்நூலுள் அடுத்து வரும் வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவில் அவ்வாறே குறையாமல் எட்டும், பதினாறுமாய் வந்தவாறு காண்க.

"நீர்த்திரை போல நிரலே முறைமுறை
யாக்கஞ் சுருங்கி யசையடி தாழிசை
விட்டிசை விரியத் தொடுத்துச் சுரிதகந்
தாக்கித் தொடுத்த தரவினோ டேனவும்
யாப்புற் றமைந்த வம்போ தரங்கம்."

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

வாணெடுங் கண்பனி நேரிசை யாகு மதர்த்திருண்டு
சேணுற வோடிக் குழையி டறிச்செருச் செய்யும்விழி
நாணுந் திருவு மறிவுஞ் செறிவு முடைய நல்லாய்
ஏணுங் கெடலரு மாமுனி யம்போ தரங்கமென்னே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க.

32. அசையடி முன்ன ரராகம்வந் தெல்லா வுறுப்புமுண்டேல்
வசையறு வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி வான்றளைதட்
டிசைதன தாகியும்வெண்பாவியைந்துமின்பான்மொழியா
விசையறு சிந்தடி யாலிறு மாய்விடின் வெண்கலியே. [ய்

இ-கை. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவும் ஆமாறு உணர்த்து-ற்று.

'அசையடி முன்னராகம்வந் தெல்லா வுறுப்புமுண்டேல், வசையறு வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலி' என்பது:

அம்போதரங்க உறுப்பிற்குந் தாழிசைக்கும் நடுவே அராக உறுப்புப்பெற்றுத் தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறுறுப்பினையும் உடைத்தாய் வருமெனின் அது வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எனப்படும் எ-று.

அராகம் எனினும், வண்ணகம் எனினும், முடுகியல் எனினும், அடுக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

'வசையறு வண்ணகம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் அராக உறுப்புத்தான் அளவடி முதலாகிய எல்லாவடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

அடிவரையறையாவது சிறுமை நான்கடி, பெருமை எட்டடி, இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

என்னை:—

*"அளவடி முதலா வனைத்தினு நான்கடி
முதலா யிரட்டியு முடுகிய னடக்கும்." என்றாராகலின்.

வருமாறு:—

வண்ணக வோத்தாழிசைக் கலிப்பா

"விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின் விசித்தமைத்துங் கதிர்கான்று
துளங்குமணிக் கனைகழற்காற் றுறுமலர் நறும்பைந்தார்ப்
பரூஉத்தடக்கை மதயானைப் ‡பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்று
குரூஉக்கொண்ட மணிப்பூணுய் குறையிரந்து முன்னாட்கண் [ங்
மாயாத வனப்பினையாய் மகிழ்வார்க்கு மெல்லார்க்குந்
தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்டுறை யூரகேள்;

இது தரவு.

காட்சியாற் கலப்பெய்தி யெத்திறத்துங் கதிர்ப்பாகி
மாட்சியார்க் கறியாத மரபொத்தாய்க் கரவினாற்
பிணிநலம் பெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோள் வனப்பழிய
அணிநலந் தனியேவந் தருளுவது மருளாமோ.

அன்பினா லமிழ்ந்தளைஇ யறிவினாற் பிறிதின்றிப்
பொன்புனை பூணகம் பசப்பெய்தப் பொழிலிடத்துப்
பெருவரைத்தோ ளருளுதற் கிருளிடைத் தமியையாய்க்
§ கருவரைத்தோள் கதிர்ப்பிக்குங் காதலுங் காதலோ.

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

‡ பா. பே. ஈண்டு ஏட்டுப் பிரதியில் பகட்டேளி னேரிகுஞ்சிக் குருக்கொண்ட என்று காணப்படுகிறது.

§ கதிரவனைத் தோளதிற்பிக்கும் என்றும் பாடம்.

பாங்கனையே வாயிலாப் பல்காலும் வந்தொழுகுந்
தேங்காத காவினையுந் தெளியாத விருளிடைக்கட்
குடவரைவேய்த் தோளிணைகள் * குளிர்ப்பிப்பான் றமியையாய்த்
தடமலர்த்தா ரருளுநின் றகுதியுந் தகுதியோ.

இவை மூன்றுந்தாழிசை.

தாதுறு முறிசெறி தடமல ரிடையிடை தழலென விரிவனபொழில்.
போதுறு நறுவிரை புதுமலர் தெரிதரு கருநெய்தல் விரிவனகழி.
தீதுறு திறமறு கெனநனி முனிவன துணையொடு பிணைவனதுறை.
மூதுறு ‡மொலிகலி நுரைதரு திரையொடு கடிதொடர் புடையதுகடல்

இவை நான்கும் அராகம்.

கொடுந்திற லுடையன சுறவேறு கோட்பதனால்
இடுங்கழி யிராவருதல் வேண்டாவென் றிசைத்திலமோ.
கருநிறத் துறுதொழிற் கராம்பெரி துடைமையால்
இருணிறத் தொருகானி விராவார லென்றிலமோ.

இவை நாற்சீர் ஈரடி யிரண்டம்போதரங்கம்.

நாளொடு கழிந்தன்றாற் பெண்ணரசி நலத்தகையே.
துஞ்சலு மொழிந்தன்றாற் றொடித்தோளி தடங்கண்ணே.
அரற்றொடு கழிந்தன்றா லாரிருளு மாயிழைக்கே.
நயப்பொடு கழிந்தன்றா னனவது நன்னுதற்கே.

இவை நாற்சீர் ஓரடி நான்கம்போதரங்கம்.

அத்திறத்தா லசைந்தன தோள்.
அலர்தற்கு மெலிந்தன கண்.
பொய்த்துரையாற் புலர்ந்தது முகம்.
பொன்னிறத்தாற் போர்த்தன முலை.
அழலினா லசைந்தது நகை.
அணியினா லொசிந்த திடை.

---

* குழிப்பிப்பான் என்றும் பாடம்.

‡ மொழி என்றும் பாடம்.

குழலினு னிமிர்ந்தது முடி.
குறையினுற் கோடிற்று * நிறை.

இவை முச்சீர் ஓரடி யெட்டம்போ தரங்கம்.

உட்கொண்ட தகைத்தொருபால்.
உலகறிந்த வலத்தொருபால்.
கட்கொண்ட றுளித்தொருபால்.
கழிவெய்தும் படித்தொருபால்.
பரிவுறூஉந் தகைத்தொருபால்.
‡ படிவுறூஉம் பசப்பொருபால்.
இரவுறூஉந் துயரொருபால்.
இளிவந்த வெளிற்றொருபால்.
மெலிவுறூஉந் தகைத்தொருபால்.
விளர்ப்புவந் தடைந்தொருபால்.
பொலிவுசென் றகன்றொருபால்.
பொறைவந்து கூர்ந்தொருபால்.
காதலிற் கதிர்ப்பொருபால்.
கட்படாத் துயரொருபால்.
ஏதில்சென் றணைந்தொருபால்.
இயனுணிற் செறிவொருபால்.

இவை இருசீர் ஓரடிப் பதினாறம்போ தரங்கம்.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

"இன்னதிவ் வழக்க மித்திற மிவணல
மென்னவு முன்னுட் டுன்னு யாகிக்
கலந்தவ ணிலைமை யாயினு நலந்தகக்
கிளையொடு கெழீஇய தளையவிழ் கோதையைக்
கற்பொடு காணியம் யாமே
பொற்பொடு பொலிகநும் புணர்ச்சிதானே"

இது சுரிதகம்.

---

* திறை என்றும் பாடம்.

‡ பசப்புவந்தடைந்தொருபால் என்றும் பாடம்.

இஃது ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா.

என்னை:—

"அச்சொலப் பட்ட வுறுப்போ டாகவடி
வைத்த நடையது வண்ணக மாகும்."

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

'வான்றளைதட், டிசைதன தாகியும் வெண்பா வியைந்தும், விசையறு சிந்தடி யாலிறு மாய்விடின் வெண்கலியே,' என்பது: கலித்தளைதட்டுக் கலியோசை தழுவியும், வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசை தழுவியும் வந்து ஈற்றடி முச்சீரான் இறுமெனின் அது வெண்கலிப்பா என்றும், கலிவெண்பா என்றும் வழங்கப்படும் எ-று.

'இன்பான் மொழியாய்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'விசையறுசிந்தடி' என்று சிறப்பித்தவனல் * வேற்றுத்தளைதட்டு அருகிவரவும் பெறும் எனக்கொள்க.

வருமாறு:—

வெண்கலிப்பா

"வாளார்ந்த மழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல் வம்பனுங்கக்
கோளார்ந்த பூணுகங் குழைபுரளக் கோட்டெருத்தின்
மாலைதாழ் கூந்தலார் வரன்முறையான் வந்தேத்தச்
சோலைதாழ் பிண்டிக்கீழ்ச் சூழ்ந்தவர்தஞ் சொன்முறையான்
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும்
வினையறுக்கும் வகைதெரிந்து வீடொடுகட் டிவையுரைத்த
தொண்மைசால் சுழிகுணத்தெந் துறவரசைத் தொழுதேத்த
நன்மைசால் வீடெய்து மாறு."

இது தன்றளையானும், துள்ளல் ஓசையானும் வந்தமையான் வெண்கலிப்பா.

---

* இங்ஙனம் பொதுப்படக் கூறினரேனும் வெண்கலிப்பாவே அவ்வாறு வேற்றுத் தளைதட்டு வருமெனக் கொள்க.

கலிவெண்பா

“சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவில்யா மாடு
மணற்சிற்றிற் காலிற் சிதையா வடர்ச்சியபொற்
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நாள்
அன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லுளே
உண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
அடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழாய்
உண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்றா ளெனயானும்
தன்னை யறியாது சென்றேன்மற் றென்னை
வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்னா யிவனொருவன் செய்ததுகா ணென்றேனா
அன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையான்
உண்ணுநீர் விக்கினா னென்றேனா வன்னையும்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்
கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன்.” **கலித்தொகை குறிஞ்சி-15.**

இது வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசை தழுவி ஒரு பொருண்மேல் வந்தமையாற் கலிவெண்பா.

என்னை:—

“ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற்
றிரிவின்றி முடிவது கலிவெண் பாட்டே”

தொல்காப்பியம் பொ: அ. செ. சூ-154.

“வெண்டளை தன்றளை யென்றிரு தன்மையின்
வெண்பா வியலது வெண்கலி யாகும்”

என்றார் **காக்கைபாடினியார்.**

இனிப்பிறதளையான் வருமாறு:—

வெண்கலிப்பா

“ஏர்மலர் நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப விறைஞ்சித்தன்
வார்மலர்த் தடங்கண்ணார் வலைப்பட்டு வருந்தியவெ·கு

தார்வரை யகன்மார்பன் றனிமையை யறியுங்கொல்
சீர்மலி கொடியிடை சிறந்து.

இஃது ஆசிரியத்தளையானும், தன்றளையானும் வந்த வெண்கலிப்பா.

பிறவும் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் காண்க.

நின்று விளங்கு மணிப்பசும் பொன்னிற மாறுறுப்பும்
ஒன்றிய வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி யோசைகுன்றாத்
துன்றிய வாளார் மழையுஞ் சுடர்த்தொடீஇ யேர்மலரும்
என்றிவை வெண்கலிப் பாவிற் கிலக்கிய மேந்திழையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வெண்கலிப்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க.

33. தரவே தரவிணை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய்
மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கமைத்தோள்
அரவே ரகலல்கு லம்பேர் நெடுங்கண்வம் பேறுகோங்கை
குரவே கமழ்குழ லாய்கொண்டவான்பெயர் கோச்சகமே

இ-கை. தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும் ஆமாறுணர்த்து-ற்று.

'தரவே தரவிணை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய், மரபேயியன்று மயங்கியும் வந்தன' என்பது:

ஒரு தரவுவந்தும், இரண்டு தரவுவந்தும், தாழிசை சில வந்தும், தாழிசை பலவந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறுறுப்புந் தம்முண் மயங்கியும், வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும் மயங்கியும் வருவனவெல்லாங் கொச்சகக்கலிப்பா என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படும் எ-று.

'சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்' என்பது: தந்திரவுத்தியாகலின் தரவுகொச்சக முதலாயின அப்பெயரானே வழங்கப்படும் எனக்கொள்க.

ஒருதரவுவந்தால் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா என்றும், தரவு இரண்டாய் வந்தால் தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும், சில தாழிசை வந்தால் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும், பலதாழிசை வந்தால் பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும், தம்முண்மயங்கியும் பிறவற்றினேடு மயங்கியும் வருவனவெல்லா மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றும் வழங்கப்படும்.

'தாமும்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனல் தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும் இடையிடை வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

'மரபேயியன்றும்' என்று சிறப்பித்தவதனல் வரலாற்று முறைமையோடுங் கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாரா என்ற நேரீற்று இயற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீர் அடியும் வந்து, ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடு ஒவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்று வழங்கப்படும் எனக்கொள்க.

'வாங்கமைத்தோள்——குழலாய்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

* 'கொண்டவான் பெயர் கொச்சகமே' என்பது: † இறுதிவிளக்கு எனக்கொள்க.

---

* இதன்பொருள் (மேற்சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தான் வரும் பாக்கள்) அமையப்பெற்ற சிறந்த பெயரானது கொச்சகம் என்பது.

† செய்யுளின் ஈற்றிலே நிற்குஞ்சொல் முன்னேயுள்ள சொற்கள் பலவற்றினேடுஞ் சேர்ந்து பொருளை விளப்பது இறுதி விளக்கு எனக்கொள்க. இஃது 'இறுதிநிலைத் தீவகம்' எனவுங் கூறப்படும்.

வருமாறு:—

தரவு கோச்சகக்கலிப்பா

* "செல்வப்போர்—ஒளித்ததே"

இது சுரிதகம் இல்லாத தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

தரவு கோச்சகக் கலிப்பா

† "குடநிலை—சென்றவாறே"

இது தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும் பெற்று வந்த தரவு கொச்சகக்கலிப்பா,

தரவிணைக் கோச்சகக் கலிப்பா

"வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனுங்
கொடிபடு மணிமாடக் கூடலார் கோமானே.

இது தரவு.

தரவுகோச்சகம்

*"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்மூ விடைநுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே."

இச்செய்யுள் 36-வது பக்கத்திற் கலித்தளைக்கும் 45-வது பக்கத்திற் கலிப்பாவின் சிறுமைக்கும் 63-வது பக்கத்தில் அகவற்றுள்ளலோசைக்கும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டது.

தரவுகோச்சகம்

†"குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத்
தடநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகையேறு மரம்பாய்ந்து
வீங்குமணிக் கயிறெரீஇத் தாங்குவனத் தேறப்போய்க்
கலையினொடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப"

இது தரவு.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

"ஆனொடு புல்லிப் பெரும்புதன் முனையுங்
கானுடைத் தவர்தேர் சென்ற வாறே"

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

துணைவளைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலங் தொடர்ப்புண்டாங்
கிணைமலர்த்தா ரருளுமே லிதுவிதற்கோர் மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரே.

இது தரவு,

அதனால், இது தனிச்சொல்.

"செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத்
தெவ்வா ருங்கொலிஃ தெண்ணிய வாறே"

இது சுரிதகம்.

இஃது இடையிடைத் தனிச்சொற் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இற்ற தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

சுரிதகமில்லாதது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

சிஃறாழிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா

"பரூஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக்
குரூஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப்
படைப்பரிமான் றேரினொடும் பரந்துலவு மறுகினிடைக்
கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே;

இது தரவு.

ஆங்கொருசார், இது தனிச்சொல்.

உச்சியார்க் கிறைவனா யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனாப் பாவித்தார்
வச்சிரங் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே;

ஆங்கொருசார், இது தனிச்சொல்.

அக்கால மணிநிரைகாத் தருவரையாற் பனிதவிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார்
சக்கரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே;

ஆங்கொருசார், இது தனிச்சொல்.

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியவனாப் பாவித்தார்
வேல்கொண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே;

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

அஃதான்று, இது தனிச்சொல்.

கொடித்தேர்த் தோன்றல் கொற்கைக் கோமான்
நின்புக ழொருவன் செம்பூட் சேஎய்
என்றுநனி யறிந்தனர் பலரே தானும்
ஐவரு ளொருவனென் றறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே."

இது சுரிதகம்.

இது நான்கடித்தரவும், மூன்றடித் தாழிசை மூன்றும், சுரிதகமுமாய், இடையிடை தனிச்சொற் பெற்று, நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டு வந்தமையாற் சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

பஃறாழிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா

"தண்மதியோர் முகத்தாளைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்
குண்மதியு முடைநிறையு முடன்றளர முன்னாட்கட்
கண்மதியொப் பிவையின்றிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்து
பெண்மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ."

இது தரவு.

இளநல மிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
தளநல முகைவெண்பற் றாழ்குழ றளர்வாளோ.

தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியில் விருப்பாளோ.

அணிநல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணிநல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ.

நாம்பிரியே மினியென்று நறுநுதலைப் பிரிவாயேல்
ஓம்பிரியோ மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ.

குன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியநாள்
அன்றளித்த வருண்மொழியா லருளுவது மருளாமோ.

சில்பகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சீ றடிபரவிப்
பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ.

இவையாறுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

அரும்பெற லிவளினுந் தரும்பொரு ளதனினும்
பெரும்பெற லரியன வெறுக்கையு மற்றே;

அதனால், இது தனிச்சொல்.

விழுமிய தறிமதி வாழி
கெழுமிய காதலிற் றரும்பொருள் சிறிதே.

இது சுரிதகம்,

இது நாலடித்தரவும், இரண்டடித்தாழிசை ஆறும், தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா

"மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முனும்போன்
றணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்
நுரைநிவந் தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம்
இரைநயந் திரைகூரு மேமஞ்சார் துறைவகேள்.

மலையென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும்
விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கலா
தெழுமுந்நீர் பரந்தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகேள்.

இவை இரண்டுந் தரவு.

கொடிபுரையு நுழைநுசுப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோள்
தொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால்.

கண்கவரு மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைய சிறுபுறத்தோள்
தெண்பனிநீ ருகக்கண்டுந் தெரியலனே'யென்றியால்.

நீர்பூத்த நிரையிதழ்க்க ணின்றுசிந்த புருவத்தோள்
பீர்பீத்த நுதல்கண்டும் பிரியலனே யென்றியால்.

கனைவரலாற் றிருகரைபோற் கைநில்லா துண்ணெகிழ்ந்து
நினையுமென் னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால்.

வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கலாத்
தாழுமென் னிலைகண்டுந் தாங்கலனே யென்றியால்
கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் களைதுணை பிறிதின்றிப்
புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்.

இவையாறுந் தாழிசை.

அதனால், இது தனிச்சொல்.

அடும்பயி லிறும்பி னெடும்பனை மிசைதொறுங்
கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு.

செறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லிளையவர்
நெறிதரு புரவியின் மறிதருந் திமில்.

அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென
நுரைவரு திரையொடு கரைபொரு கடல்.

அலங்கொளி யவிர்சுட ரிலங்கொளி மலர்தொறுங்
கலந்தெறி காலொடு புலம்பின பொழில்.

இவை நான்கும் அராகம்.

விடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
கெடாஅது பெருகுமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ.

ஒல்லாது கழலுமென் னொளிவளையுஞ் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ.

தாங்காது கழலுமென் றகைவளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
நீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ.

மறவாத வன்பினேன் மனனிற்கு மாறுரையாய்
துறவாத தமருடையேன் றுயர்தீரு மாறுரையாய்.

காதலார் மார்பின்றிக் காமக்கு மருந்துரையாய்
ஏதிலார் தலைசாய யானுய்ய மாறுரையாய்.

இணைபிரிந்தார் மார்பின்றி யின்பக்கு மருந்துரையாய்
துணைபிரிந்த தமருடையேன் றுயர்தீரு மாறுரையாய்.

இவையாறுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

பகைபோன் றதுதுறை
பரிவா யினகுறி
நகையிழந் ததுமுகம்
நனிநா ணிற்றுளம்

தகையிழந் தனதோள்
தலைசிறந் ததுதுயர்
புகைபரந் ததுமெய்
பொறையாயிற் றென்னுயிர்

இவை இருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம்.

அதனால், இது தனிச்சொல்.

இனையது நினையா லனையது பொழுதால்
நினையல் வாழி தோழி தொலையாப்
பனியொடு கழிக வுண்கண்
என்னொடு கழிகவித் துன்னிய நோயே.

இது சுரிதகம்.

இது தரவு இரண்டும், தாழிசை ஆறும், தனிச்சொல்லும், அராகம் நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும், தனிச்சொல்லும், இருசீரோரடி யெட்டம்போதரங்க உறுப்பும் பெற்று நான்கடி ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்றுக் கலிக்கோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும், மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும் வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும் வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கல விருத்தியுள் "காமர் கடும்புனல்" என்னும் பழம்பாட்டிற் கண்டுகொள்க.

இன்னும் 'மரபேயியன்றும்' என்று சிறப்பித்தவதனால், ஒருபோகு முதலா உடையனவற்றை யெல்லாம் இதனாற் பெயர்கொடுத்துக் கொச்சகம் என்று வழங்கப்படுமெனக் கொள்க.

என்னை:—

"எருத்திய வின்றி யிடைநிலை பெற்று
மிடைநிலை யின்றி யெருத்துடைத் தாயு

மெருத்த மிரட்டித் திடைநிலை பெற்று
மிடைய திரட்டித் தெருத்துடைத் தாயு
மிடையு மெருத்து மிரட்டுற வந்து
மெருத்த மிரட்டித் திடைநிலை யாறு
யடக்கியல் காறு மமைந்த வுறுப்பிற்
கிடக்கை முறைமையிற் கிழமைய தாயுந்
தரவொடு தாழிசை யம்போ தரங்க
முடுகியல் போக்கிய லென்றிவை யெல்லா
முறைதடு மாற மொழிந்தவை யின்றி
யிடையிடை வெண்பா சிலபல சேர்ந்து
மற்றும் பிறபிற வொப்புறுப் பில்லன
கொச்சக மென்னுங் குறிப்பின வாகும்.

என்றார் **காக்கைபாடினியார்.**

"தரவே தரவிணை தாழிசை சிலபல
வரன்முறை பிறழ வயற்பா மயங்கியுந்
தனிச்சொற் பலவா யிடையிடை நடந்து
மொத்தா ழிசைக்கலி யுறுப்பினிற் பிறழ
வைத்த முறையான் வண்ணக விறுவாய்
மயங்கிவந் தனவு மியங்குநெறி முறைமையிற்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறினர் புலவர்"

என்றார் காமவேளைகடுத்த புத்தேள் நாமம் தாங்கிய **நல்லாசிரியர்.**

"ஓதப் பட்ட வுறுப்பு வகையெல்லா
மேதப் படர்மற் கலிக்கியல் பெய்தி
மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்து முறழ்ந்தும்
வண்ணமு மடியுந் தொடையு மயங்கியு
மடக்கிய லந்தந் தொடுத்தன பல்கியுங்
கலிவயிற் கடிந்த சீரிடை மிடைந்து
நாற்சீ ரிறந்த சீரொடு சிவணியு
முச்சீ ரிருசீ ரம்போ தரங்க
மச்சீர் முடிவிடை யழிவில தழுவியுங்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறவும் படுமே."

"கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித்
தேறிய விரண்டுங் * தேவ பாணியுந்
தரவே யொழியினுந் தாழிசை யொழியினு
மிருவகை மூத்திறத் தெண்ணே நீங்கினு
† மொருபோ கென்ப வுணர்ந்திசி னோரே."

என்றார் **மயேச்சுரர்.**

"தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றுந்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியு
மெண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியு
மடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது
கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப."

தொல்காப்பியம் பொ. அ. செ-149

இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் **கண்டு** கொள்க.

"குடநிலைத் தண்செல்வப் போர்க்கதக் கண்ணன் றரவுகுன்றா
வடிவுடை யாகுந் தரவிணை மன்னும் பரூஉத்தடக்கை
இடமிக வாஞ்சிஃ றாழிசை தண்மதி யோர்பலவாய்
மடலவிழ் கோதை மணிகிளை ராகு மயங்கிசையே."

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே கொச்சகக் கலிப்பாக்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

---

* தேவபாணியின் இலக்கணந் தொல்காப்பியம், செய்யுளியலில்

"ஏனையொன்றே,
தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக்கண்ணே"

என்னுஞ் சூத்திரத்தானும் அதனுரையானு முணர்க.

† ஒருபோகானது, கொச்சக ஒருபோகும் அம்போதரங்க ஒருபோகும் என இருவகையாம். அடுத்துள்ள 'தரவின்றாகி' யென்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் கொச்சக ஒருபோகின் இலக்கணங்கூறுவது; அம்போதரங்க ஒருபோகின் இலக்கணச் சூத்திரம் வருமாறு:—

"எருத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெண்
அடக்கியல் வாரமோ டந்நிலைக் குரித்தே"

34. அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுங் கலித்துறையே
நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது நேரடி யீரிரண்டாய்
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே.

இ-கை. கலித்தாழிசையும், கலித்துறையும், கலிவிருத்தமும் ஆமாறுணர்த்து-ற்று.

'அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற், கடிதலில்லாக் கலித்தாழிசையாகும்' என்பது:

இரண்டடியும், பலவடியும் வந்து, ஈற்றடி மிக்கு, அல்லாத வடிதம்முள் ஒத்தும், ஒவ்வாதும் வருவது கலித்தாழிசை எ-று.

'கடிதலில் லாக்கலித்தாழிசை' என்று சிறப்பித்தவதனால், ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவது சிறப்புடைத்து; தனியே வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

வருமாறு:—

"சொய்தினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெம்
பொய்தற் சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்"

"ஆய்தினை காத்து மருவி யடுக்கத்தெம்
மாசில் சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்"

"மென்றினை காத்து மிகுபூங் கமழ்சோலைக்
குன்றச் சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்"

இவை யிரண்டடியாய் ஈற்றடிமிக்கு ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்தமையால் கலித்தாழிசை.

"வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்
கேள்வரும் போதி னெழால்வாழி வெண்டிங்காள்
கேள்வரும் போதி னெழாலாய்க் குறுலியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிறே வாழி வெண்டிங்காள்."

இஃது ஈற்றடிமிக்கு, ஏனையடி மூன்றும் ஒத்துவந்த கலித்தாழிசை.

'அளவொத்தும்' என்ற உம்மையால் ஈற்றடிமிக்கு ஏனை யடி ஒவ்வாது வரப்பெறும் எனவுங்கொள்க.

"பூண்ட பறையறையப் பூத மருள
நீண்ட சடையா னாடுமே
நீண்ட சடையா னாடு மென்ப
மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே."

இஃது ஈற்றடிமிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து, முதலடியும், மூன்றாமடியும் ஒத்துவந்த கலித்தாழிசை.

சீர்வரையறுத்திலாமையால் ஏனைத்துச் சீரானும் அடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

என்னை:—

"அடியெனைத் தாகுல மொத்துவந் தளவிற்
கடையடி மிகுவது கலித்தா ழிசையே." யாப்பருங்கலம்-87.

*"அந்தடி மிக்குச் சிலபல வாயடி
தந்தமு ளொப்பன தாழிசை யாகும்." என்றாராகலின்.

'கலித்துறையே, நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது' என்பது: ஐஞ்சீரடி நான்காய் வருவது கலித்துறை. எ-று.

வருமாறு:—

"யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
கானும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே."

† "வென்றான் வினையின்—நீங்கினின்றார்."

இவை நெடிலடி நான்காய் வந்த கலித்துறை.

என்னை:—

'நெடிலடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை." யாப்பருங்கலம்-88.

"ஐஞ்சீ ரடியி னடித்தொகை நான்மையோ
டெஞ்சா தியன்றன வெல்லாங் கலித்துறை."

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.
† இந்தச் செய்யுளை 39-வது பக்கத்திற் காண்க.

'நேரடி யீரிரண்டாய், விடினது வாகும் விருத்தம்' என்பது: நாற்சீரடி நான்காய் வருவது கலிவிருத்தம் எ-று.

'திருத்தகு மெல்லியலே என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

வருமாறு:—

"வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலில்
ஆய்தலி லொண்சுட ராழியி னன்றமர்
வாய்தலி னின்றனர் வந்தனர் மன்னர்முன்
நீதலை சென்றுரை நீள்கடை காப்போய்"

‡ "தேம்பழுத் தினிய—தவள மாடமே"

என்னை:—

"அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே" யாப்பருங்கலம்-89.

கொய்தினை யாய்தினை மென்றினை வாள்வரி பூண்டபறை
எய்திய தாழிசை யானும்வென் றானுங் கலித்துறையே
மைதிக ழோதி வரிநெடுங் கண்ண வனமுலையாய்
மெய்தரு வேய்தலை தேம்பழுத் தென்ப விருத்தங்களே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே கலிப்பாவினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க.

கலிப்பாவும், அதனினமும் முற்றிய.

வஞ்சிப்பாவினினமும் * வஞ்சிப்பாவிற்கீறுமாறும்

35. குறளடி நான்கின மூன்றொரு தாழிசை கோதில்வஞ்சித்
துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடிநான்
கறைதரு காலை யமுதே விருத்தந் தனிச்சொல்வந்து
வறைதலில் வாரத்தி னலிறும் வஞ்சிவஞ் சிக்கொடியே.

---

‡ இந்தச் செய்யுளை 39-வது பக்கத்திற் காண்க.

* இப்பாவிற்கு ஈறுமாறொழிய மற்றைய இலக்கணங்கள் உறுப்பியலில் 14-வது சூத்திரமாகிய 'வெள்ளைக்கிரண்டடி' என்னுங் காரிகையினும், இவ்வியலின் முதற்சூத்திரமாகிய 'வெண்பாவகவல்' என்னுங் காரிகையினுங் கூறப்பெற்றுள்ளன; ஆதலின், ஈண்டு அவற்றுள் கூறப்பெறாத ஈறுமாறொன்றுமே கூறினர்.

வெண்பா முதலிய மற்றைய மூன்று பாக்களுக்கும் அவ்விரு காரிகைகளினுங் கூறப்பெற்ற இலக்கணங்களன்றி வேறாகக் கூற வேண்டிய இலக்கணங்கள் பெரிது முண்மையின் அப்பாக்கள் வெவ்வேறாக விதந்து இலக்கணம் கூறப்பெற்றன.

இ-கை. வஞ்சித்தாழிசையும் வஞ்சித்துறையும், வஞ்சி விருத்தமும், வஞ்சிப்பாவிற்கு ஈறுமாறும் உணர்த்து-ற்று.

'குறளடி நான்கின மூன்றொரு தாழிசை கோதில்' என்பது: இருசீரடி நான்காய் மூன்று செய்யுள் ஒருபொருண் மேல் அடுக்கி வருவன வஞ்சித்தாழிசையாம் எ-று.

'கோதில்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், அவை யொரு பொருண்மேன் மூனறடுக்கி யல்லது வாரா எனக் கொள்க.

வருமாறு:—

"மடப்பிடியை மதவேழம்
தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும்
இடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்."

"பேடையை யிரும்போத்து
தோகையான் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தார்க்கே
ஓடுமென் மனனேகாண்."

"இரும்பிடியை யிகல்வேழம்
பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனேகாண்."

இவை இருசீரடி நான்காய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி அடிமறியாக வந்த வஞ்சித்தாழிசை.

'வஞ்சித், துறையொரு வாதுதனி வருமாய்விடின்' என்பது: இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேல் ஒன்றாய் வருவது வஞ்சித்துறை எ-று.

வருமாறு:—

"மைசிறந்தன மணிவரை
கைசிறந்தன காந்தளும்
பொய்சிறந்தனர் காதலர்
மெய்சிறந்திலர் விளங்கிழாய்."

இது குறளடி நான்காய் ஒருபொருண்மேற் றனியே வந்தமையான் வஞ்சித்துறை.

என்னை:—

*"குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றாய்
வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற்
றுறையென மொழிப துணிந்திசி னோரே." என்றாராகலின்.

'சிந்தடியான், கறைதழு காலைவிருத்தம்' என்பது: முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சிவிருத்தம் எ-று.

வருமாறு:—

"சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
§காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்க ணிவள்வாழுமே."

இது சிந்தடி நான்காய் வந்தமையான் வஞ்சிவிருத்தம்.

என்னை:—

"சிந்தடி நான்காய் வருவன வஞ்சி
யெஞ்சா விருத்த வென்மனார் புலவர்." **யாப்பருங்கலம்**-92.

'தனிச்சொல்வந்து, மறைதலில் வாரத்தினுலிறும் வஞ்சி' என்பது: குறளடி வஞ்சிப்பாவும், சிந்தடி வஞ்சிப்பாவுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிறும் எ-று.

'மறைதலில் வாரம்' என்று சிறப்பித்தவதனுல் வஞ்சிப்பா ஆசிரியச் சுரிதகத்தா லிறுவதல்லது வெள்ளைச்சுரிதகத்தா லிறப்பெறுது எனக்கொள்க.

வருமாறு:—

‡ "பூந்தாமரை" என்னுங் குறளடி வஞ்சிப்பா "நாளும்" என்னுந் தனிச்சொற் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்றவாறும்,

* இச்சூத்திரம் இயற்றினூர் இன்னூர் என்பது தெரியவில்லை.
§ காலையார்ந்த கழலார என்றும் பாடம்.
‡ இச்செய்யுளை 29-வது பக்கத்திற் காண்க.

வஞ்சிப்பா

"கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன
வடிவாளெயிற் றழலுளையன வள்ளுகிரன
பணையெருத்தி னிணையரிமா னணையேறித்
துணையில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி
எயினடுவ ணினிதிருந் தெல்லோர்க்கும்
பயில்படுவினை பத்திமையிற் செப்பினோன்
புணையெனத்
திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ
விரிவுறு நாற்கதி வீடுநனி யெளிதே."

இச்சிந்தடி வஞ்சிப்பா "புணையென" என்னுந் தனிச் சொற்பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தா லிற்றவாறுங் கண்டு கொள்க.

என்னை:—

"தூங்க லிசையன வஞ்சி மற்றவை
யாய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே." யாப்பருங்கலம்-90.

'அமுதே' என்பதும், 'வஞ்சிக்கொடியே' என்பதும் மகடூஉ முன்னிலை.

மடப்பிடி பேடை யிரும்பிடி வஞ்சியின் றூழிசையாம்
வடுப்புரை கண்ணினல் லாய்மை சிறந்தன வான்றுரையாந்
தடப்பெருஞ் சோலை விருத்தம தாகுந் தயங்குவஞ்சிக்
கொடித்தொடி பூந்தா மரைகொடி வால னுதாரணமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே வஞ்சிப்பா வினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

வஞ்சிப்பாவின் இனமும், வஞ்சிப்பாவிற்கீறுமாறும்

முற்றிய

மருட்பா

36. பண்பார் புறநிலை பாங்குடைக் கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
தொண்பாச்செவியறிவென்றிப் பொருண்மிசையூனமில்லா
வெண்பா முதல்வந் தகவல்பின் னாக விளையுமென்றால்
வண்பான் மொழிமடவாய் மருட்பாவென்னும் வையகமே

இ-கை. மருட்பா வாமாறுணர்த்து-ற்று.

இதன் பொழிப்பு: புறநிலை வாழ்த்தும், கைக்கிளையும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறூஉம் என்னும் நான்கு பொருண்மேலும் வெண்பா முதலாக, ஆசிரியம் ஈறாக வருமெனின் அதனை மருட்பா வென்று வழங்குவர் புலவர் எ-று.

'வண்பான் மொழிமடவாய்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

என்னை:—

* "வெள்ளை முதலா வாசிரிய மிறுதி
கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாகும்." என்றாராகலின்.

வருமாறு:—

மருட்பா

"தென்ற லிடைபோழ்ந்து தேனார் நறுமுல்லை
முன்றின் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோளூர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றா னிற்புறங் காப்ப-வென்றுந்
தீரா நண்பிற் றேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே."

இது † வழிபடு தெய்வ நிற்புறங்காப்பப் ‡ பழிதீர்செல்வமோடு ஒரு காலைக்கொருகாற்சிறந்து பொலிமின் என்றமையாற் புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா.

என்னை:—

"வழிபடுதெய்வ நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

† நீ வழிபடும் நின்குலதெய்வம் நின்னைப்புறத்தே நின்றுகாப்ப.

‡ இல்லறத்தாற் பொலிந்து செல்வத்தோடே நீ பெறும் புதல்வரும் சிறப்பெய்தி.

பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ.''

தொல்காப்பியம். பொ. அ. செ. சூ-110.

மருட்பா

"திருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயு—மரிபரந்த
சேயித முண்கணு மிமைக்கும்
ஆகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே.''

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கைக்கிளை-3.

இது துணிதலை நுதலிய ஒருதலைக் காமமாதலிற் கைக்கிளை மருட்பா.

என்னை:—

‡ "காட்சி முதலாக் கலவியி னொருதலை
வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளை யதுதான்
கேட்போ ரில்லாக் கிளவிகள் பெறுமே.'' என்றாராகலின்.

மருட்பா

"பலமுறையு மோம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ரூர்ந்து
நிலமுறையி னுண்ட நிகரில்லார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா
இலங்கு மெறிபடையு மாற்றலு மன்புங்
கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
பொலன்செய் புனைகலனே டிவ்வாற னுலும்
விலங்கிவருங் கூற்றை விலக்கலு மாகா
அனைத்தாத னீயிருங் காண்டீர்—நினைத்தக்க
கூறிய வெம்மொழி பிழையாது
தேறினீ ரொழுகிற் சென்றுபயன் றருமே.''

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா.

---

‡ இச்சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

என்னை:—

"வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்,
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்
றாங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தன்றே."

தொல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-112.

மருட்பா

"பல்யானை மன்னர் முருங்க வமருழந்து
கொல்யானைத் தேரொடுங் கோட்டந்து நல்ல
தலையாலங் கானம் பொலியத் தொலையாப்
படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞர்
அடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிறல்
ஆளி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்றும்
ஈர முடையையா யென்வாய்ச்சொற் கேட்டி
உடைய வுழவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
வருகா லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யல்
மழவ ரிழைக்கும் வரைக்கா ணிதியீட்டங்
காட்டு மமைச்சரை யாற்றத் தெளியல்
அமைத்த வரும்பொருளா றன்றி வெளவல்
இனத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையாற் சென்று *
மன்ற மறுக வகழாதி யென்றும்
மறப்புற மாக மதுரையா ரோம்பும்
அறப்புற மாசைப்பட டேற்க வறத்தால்
அவையார் கொடுகாத் திருத்தி நவையாக
நட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
செவிபுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவியுடைத்தாய்க்
கற்றார்க் கின்னகிக் கல்லார்க் கடிந்தொழுகிச்
செற்றார்ச் செறுத்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
அற்ற மறிந்த வறிவினய்—மற்றும்
இவையிவை வீயா தொழுகு நிலையாப்
பொருகட லாடை நிலமகள்
ஒருகுடை நீழற் றுஞ்சுவண் மன்னே."

இது வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் வியந்தொழுகுதல் கடனென வரசர்க்குரைத்தமையாற் செவியறிவுறூஉமருட்பா.

* ஈண்டு வெண்டளை பொருந்தவில்லை இதனை கவனித்தல்வேண்டும்;

என்னை:—

"செவியுறை தானே
பொங்குதலின்றிப் புரையோர் நாப்ப
ணவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தற்றே."

தொல்காப்பியம். பொ. அ. செ. சூ-114.

'என்றிப்பொருண்மிசை' என்று மிகுத்துச்சொல்லிய வதனால் இந்நான்கு பொருண்மேலுமன்றி மருட்பா வரப் பெறுதெனக் கொள்க.

என்னை:—

"புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉவெனத்
திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதிற் றெரியின்
வெண்பா வியலினு மாசிரிய வியலினும்
பண்புற முடியும் பாவின மென்ப." தொல்காப்பியம்.

'பண்பார் புறநிலை' என்றும், 'ஒண்பாச்செவியறிவு' என்றுஞ் சிறப்பித்தவதனால், புறநிலை வாழ்த்தும், வாயுறை வாழ்த்தும், செவியறிவுறூஉம் இவ்வாறன்றி வெண்பாவே யாயும், ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும் கலியும், வஞ்சியுமாய் வரப்பெறு எனக்கொள்க.

என்னை:—

"கலிநிலை வகையும் வஞ்சி யும்பெறு அ
வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே
செவியறி வுறூஉ மென்றவையு மன்னே."

தொல்காப்பியம். பொ. அ. செ. சூ-111.

'பாங்குடைக் கைக்கிளை' என்று சிறப்பித்தவதனால் கைக்கிளை எல்லாப்பாவானும் வரப்பெறும் மருட்பாவேயாய் வருகவென்னும் யாப்புறவில்லை என்றும், கைக்கிளைவெண்பா முதலாக ஆசிரியம் ஈறுகவரும்வழி ஆசிரியவடி இரண்டே யாய் அவற்றுள், ஈற்றயலடி முச்சீராய் வரும் என்றும் வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும் ஒத்து வருவன சமனிலை மருட்பாவென்றும் ஒவ்வாதன வியனிலை மருட்பாவென்றும் வழங்கப்படும் என்றுங் கொள்க. 'ஊனமில்லா வெண்பா'

என்று சிறப்பித்தது வேற்று வண்ணம் விரவாது, வெள்ளை வண்ணம் எல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிறப்புடைத்தாய் மங் கலமரபிற்றாய், அவ்வாறே வேற்றுத்தளையும், அடியும், சீரும் விரவாமையால் எல்லாப்பாவினுள்ளும் வெண்பா சிறப்புடைத்தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித் தற்கு எனக்கொள்க.

வெண்பா

நாற்சீரடியா னடைபெறுதலும், வேற்றுப்பாவினு விரு மையும், எல்லாப் பொருண்மேலும் சொல்லப்படும் என் றிவற்றால் ஆசிரியத்தோடு ஒத்தலும் உயர்ந்த ஓசைத்தாகலும், உத்தமசாதியாகலும், வேற்றுத்தளையும் வேற்றடியும் வேற் றுப்பாவும் விரவாமையும் என்னும் அதிக குணமுடைமையும் நோக்கி வெண்பா ஆசிரியத்தின் முன் வைக்கப்பட்டது.

ஆசிரியப்பா

அளவடியா னடைபெறுதலும், தனது நடையாற் றானினிது றுதலும், எல்லாப் பொருள்களையுந் தன் கண்ணே யடக்கலும் ஒருவாத பொருளிற்றாதலும், ஒரு புடையால் வெண்பாவோ டொத்தலும், அகவிய வோசைத்தாகலும், அரசர் குலத்தினதாகலும், வேற்றுத்தளையும் அடியும் விரவி வருதலும், என்னும் வேறுபாடுடைமைநோக்கி வெண்பாவின் பின் வைக்கப்பட்டது ஆசிரியப்பா.

கலிப்பா

நேரடியா னிலைபெறுதலும், அயலடியும் அயற்றளையும் விரவிவருதலும், ஆசிரியத்தோடு ஒத்தலும், அயற்பாவினு லிறுதலும், புறநிலை வாழ்த்து முதலிய பொருள்கண் மேற் புகாமையும் வணிக குலத்தினதாகலும், துள்ளலோசைத் தாகலும்நோக்கி ஆசிரியத்தின் பின் கலிப்பா வைக்கப்பட்டது.

வஞ்சிப்பா

புறநிலைவாழ்த்து முதலிய பொருள்கண்மேற் புகாமை யும், அயற்றளையும் அயலடியும் விரவி வருதலும், அயற்

பாவினு விருதலும், என்றிவற்ருற் கலிப்பாவினேடொத்த ஓம் நாற்சீரடியால் நடவாமையும் தாழ்ந்த குலத்தின தாகலும் தூங்கலோசைத் தாகலும், அகப்பொருள் கண்மேலருகி யன்றி வாராமையும் நோக்கிக் கலிப்பாவின்பின் வஞ்சிப்பா வைக்கப்பட்டது. [இது நிறுத்த முறைமை.]

"வெண்பா முதலா நால்வகை பாவும்
எஞ்சா நால்வகை வருணம் போலப்
பாவினத் தியற்கையு மதனே ரற்றே"

"வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகளும்
நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்
ஆதிசால் பாவு மரசர் வியன் பாவும்
ஓதியவா ரேத மருட்பாவா யோங்கிற்றே."

"பண்ணுந் திறமும்போற் பாவு மினமுமாய்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்—பண்ணின்
திறம்விளரிக் கில்லதுபோற் செப்பலகவல்
இசைமருட்கு மில்லை யினம்."

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

தென்றலிடையுந் திருநுதல் வேர்வரும் பன்முறையென்
ருென்றிய பாவும் பல்யானையு மென்பவொண் போதமைந்த
பொன்றிக ழோதி புறநிலை கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
தென்றிவற் றிற்குஞ் செவியறி விற்கு மிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே மருட்பா நான்கிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக் கொள்க.

செய்யுளியல் செய்யுட்களின் முதனினைப்புக் காரிகை

37. வெண்பா வளம்பட வீரடி யோன்றுட னேரிசையும்
கண்பானல் போன்மயி லந்தமின் மூன்றுங் கடைதருக்கி
நண்பார் தரவோன் றசைதர வேயடி யோடுகுறள்
பண்பார் புறநிலை செய்யு ளியலென்ப பாவலரே.

இரண்டாவது செய்யுளியல் முற்றிற்று

மூன்றாவது

ஒ ழி பி ய ல்

38. சீருந் தளையுஞ் சிதையிற் சிறிய இஉ அளபோ
டாரு மறிவ ரலகு பெறுமையை காரணைவேல்
ஓருங் குறிலிய லொற்றள பாய்விடி னேரலகாம்
வாரும் வடமுந் திகழு முகிழ்முலை வாணுதலே.

என்பது காரிகை - இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்யுளியலுள்ளுஞ் சொல்லாதொழிந்தவைகளை யுணர்த்தினமையால் ஒழிபியல் என்னும் பெயர்த்து.

இவ்வியலுள் இக்காரிகை என்னுதலிற்றோ வெனின் ஒருசார் எழுத்துகட் கெய்தியதோர் இலக்கண முணர்த்து-ற்று.

'சீருந் தளையுஞ் சிதையிற் சிறிய இஉ அளபோ, டாரு மறிவ ரலகுபெறுமை' என்பது:

சீருந்தளையுங் கெடவந்த விடத்துக் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், உயிரளபெடையும் அலகு காரியம் பெறா. என்றவாறு.

'ஒற்றளபாய் விடினேரலகாம்' என்றுரைத் தமையால் ஈண்டுயிரளபெடை கொள்ளப்பட்டது.

'ஆருமறிவர்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும் ஒற்றியல்பினவாய் நிற்கும்; உயிரளபெடைகள் நெட்டெழுத்தியல்பினவாய் நிற்கும் அலகிடு மிடத்தெனக்கொள்க.

எனவே எதிரது மறுத்தலென்னும் இலக்கணத்தாற் சீருந்தளையுந் திருந்த நிற்புழிச் 'சிறிய இஉ அளபோ டாரு மறிவ ரலகுபெறும்' என்பதாயிற்று.

இன்னும் 'ஆருமறிவ' என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், அவை அலகுகாரியம் பெறும்போது குற்றியலிகர

மும், குற்றியலுகாரமுங் குற்றெழுத்தின் பயத்தவாம். உயிரளபெடை அலகுகாரியம் பெறுமாறு தங்காரிகையுட் போக்கிச் சொல்லுதும்.

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"சிறுநன்றி யின்றிவ * ர்க்கியாஞ் செய்தக்கா லேளைப்
பெறுநன்றி பின்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதுந் தானமன் றென்பவே
வானவர் முள்ளத் தவர்."

இதனுள், 'இன்றிவர்க்கியாம்' என்புழி, குற்றியலிகரம்வந்து வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீராயிற்று. வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் விரவுமென்னும் ஒத்தில்லாமையால் வெண்பா வழிய நிற்குமாதலால், ஈண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகு பெறாதென்று களையச் சீர்சிதையாதாம்.

குறள் வெண்பா

‡ "குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்" திருக்குறள்.

குறள் வெண்பா

"அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்" திருக்குறள்.

---

* ஈண்டுக் குற்றியலிகரம் அலகு பெற்றில தெனக் கொண்டு மூன்றொற்றுட னிலையாயினவாறு கண்டுகொள்க.

‡ "குழலினிதி யாழினி தென்பதம் மக்கள்" எனப்பிரிப்பின் குற்றியலிகரம் அலகுபெற நின்றே இவ்வடி வெண்டளை பொருந்துகின்றதாயினும் ஈண்டு உரையாசிரியர் உரையிற் பிரித்துக் காட்டியபடியே பிரித்துக் காட்டப்பட்டது.

அடுத்த செய்யுளின் முதலடி குற்றியலிகரம் அலகுபெறாதென நீக்கப்பட்டாலன்றி வெண்டளை பொருந்தும்படி பிரித்தற் கியலாமையைக் கண்டுகொள்க.

இவற்றுள், 'குழலினி தியாழினிது' என்புழி ஆசிரியத் தளையும், 'அருளல்ல தியாதெனில், என்புழிக் கலித்தளையுந் தட்டு, 'வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ்சீர்கனி புகிற் புல்லாதயற்றளை' என்னும் இலக்கணத்தோடும், 'வெள்ளை யுட்பிறதளை வாராவல்லன, எல்லாத் தளையு மயங்கியும் வழங் கும்' என்னும் இலக்கணத்தோடும் மாறுகொள்ளு மாத லால், ஈண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று களையச் சீருந்தளையுஞ் சிதையாவாம்,

இனிக்குற்றியலுகரத்திற்குச் சொல்லுமாறு,

வஞ்சிப்பா

"கொன்று கோடு நீடு குருதிபாயவும்
சென்று கோடு நீடு * செழுமலை பொருவன
வென்று கோடு நீடு விறல்வேழம்
ஒன்று மூடு நீடு பிடியுளபோலும்
அதனால், இது தனிச்சொல்.
இண்டிடை யிரவிவ ணெறிவரின்
வண்டுண் கோதை யுயிர்வா ழலளே"

இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுட் குற்றுகரம் பல வந்து ஐந்தசைச்சீரும், ஆறசைச்சீருமாயின. இவ்வாறு வருக வென்னும் ஓத்தில்லாமையிற் குற்றுகரத்தை இவ்விலக்க ணத்தால் அலகு பெறுதென்று களையச் சீருந்தளையுஞ் சிதை யாவாம்.

இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு,

நேரிசை வெண்பா

"பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோன்றினவா—னெல்லுக்கு

* செழுமலை பொருளை என்றும் பாடம்.

நூறேஒநூ றென்பா னுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கு
மாறேமா லன்றளந்த மண்.''

இதனுள் 'நூறேஒநூறு' என்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அளபெடையநுகரணம் வந்து வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீராயிற்று. அவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லாமையால் இவ்வாறலகிட்டு உதாரணவாய் பாட்டால் ஓசையூட்டும் பொழுது ஓசையுண்ணாது செப்பலோசை பிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறாதென்று நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடச் சீருந்தளையுஞ் சிதையாவாம்.

நேரிசை வெண்பா

* "இடைநுடங்க வீர்ங்கோதை பின்றாழ வாட்கண்
புடைபெயரப் போழ்வாய் திறந்து—கடைகடையில்
உப்போஒ வெனவுரைத்து மீள்வா ளொளிமுறுவற்
கொப்போநீர் வேலி யுலகு.''

இதனுள், 'உப்போஒ' என்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அளபெடையநுகரணம் வந்து கலித்தளைதட்டு வெண்பா வழியநிற்குமாதலின், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறாதென்று நெட்டெழுத்தே போலக் கொண்டு அலகிடத் தளைசிதையாதாம்.

இனிக்குற்றியலிகர குற்றியலுகரங்கள் குற்றெழுத்தே போல நின்று அலகு பெறுமாறு:

---

* இச்செய்யுளோடு அம்பிகாபதியும், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பநாட்டாழ்வாருமாகப் பாடியதென வழங்குவதாகிய,

"இட்டடி நோக வெடுத்தடி கொப்புளிக்க
வட்டிற் சுமந்த மருங்கசையக்—கொட்டிக்
கிழங்கோஒ கிழங்கென்று கூறுவா ணாவின்
வழங்கோசை வையம் பெறும்.''

எனவருமிச் செய்யுள் ஒத்திருத்தலைக் காண்க.

" ஏழுபோன் "
" பூனைக்கி "
" பொன்னை "

நேரிசை வெண்பா

"வந்துநீ * சேரி னுயிர்வாழும் வாராக்கான்
முந்தியாய் பெய்த வளைகழலு—முந்தியாங்
கோளானே கண்டனங் கோல்குறியா யின்னுமோர்
நாளானே நாம்புணரு மாறு"

இதனுள் 'வந்துநீ' என்புழிக் குற்றியலுகரமும் 'முந்தியாய்' என்புழிக் குற்றியலிகரமும் வந்து சீருந்தளையுந் திருந்தி நிற்புழிக் குற்றெழுத்தின் பயத்தவாய் அலகு பெற்றவாறு கண்டுகொள்க.

என்னை:—

"தளைசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய விகரமுங் குற்றிய லுகரமு
மளபெடை யாவியு மலகியல் பிலவே" யாப்பருங்கலம்-4.

'ஐகார நைவேலோருங் குறிலியல்' என்பது: ஒன்றரை மாத்திரை என்றோதப்பட்ட ஐகாரக்குறுக்கம் குற்றெழுத்தேபோலக் கொண்டு அலகிடப்பெறும் எ-று.

'ஒரும்' என்பது: இடைச்சொல்.

என்னை:—

‡ "குறுமை யெழுத்தி னியல்பே யைகார
நெடுமையி னீங்கி யக்கால்." என்றாராகலின்.

"இ-உ-இரண்டன் குறுக்கந் தளைதப
நிற்புழி யொற்றா நிலையின வாகும்."

"உயிரள பேழு முறைத்த முறையான்
வருமெனி னவ்வயல் வைக்கப் படுமே"
என்றார் காக்கைபாடினியார்.

---

* பேரி னுயிர்வாழும் என்றும் பாடம்.

‡ இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

"ஈது மிடையுறி னைந்து யிசைமினை
யாகு மென்ப வறிந்திசி னோரே."

குறள் வெண்பா

"அன்னையையா னோவ தவமா லணியிழாய்
புன்னையையா னோவன் புலந்து."

நேரிசை வெண்பா

"நடைக்குதிரை யேறி நறுந்தார் வழுதி
அடைப்பையையாய் கோறா வெனலு—மடைப்பையான்
சுள்ளற் சிறுகோல் கொடுத்தான் தலைப்பெறினும்
கொள்ளாதி யாங்காண் டலை."

குறள் வெண்பா

"கெண்டையை வென்ற கிளரொளி யுண்கணாள்
பண்டைய ளல்லள் படி."

என்னுமிவற்றுள், ஐகாரக்குறுக்கம் குற்றெழுத்தே போலக் குறிலோடும், நெடிலோடுங் கூடிநின்று நிரையசையாயினவாறும், தனியேநின்று நேரசையாயினவாறும் கண்டுகொள்க.

'ஒற்றளபாய் விடினேரலகாம்' என்பது: ஒற்றுக்கள் அளபெழுந்தவிடத்து நேரசையாம் எ-று.

என்னை:—

"ஆய்தமு மொற்று மளபெழ நிற்புழி
வேறல கெய்தும் விதியின வாகும்" காக்கைபாடினியார்.

அளபெழாதவிடத்து ஒற்றுக்கள் அலகுபெறா வென்பதாம்.

என்னை:—

* "தனிநிலை யொற்றிவை தாமல கியலா
வளபெடை யல்லாக் காலை யான." என்றாராகலின்.

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

* "ஈரொற் ருயினு ‡ மூவோற் ருயினு
மோரொற் றியல வென்மனுர் புலவர்." என்ருராகலின்.

கார்க்கடல், கார்ச்சேதம், கதிர்ச்செந்நெல், கடாய்க் கன்று என, ஈரொற்றுடனிலையாய் நிற்பினுங் குற்றெழுத்தின் பயத்தவாய் அலகுபெரு வென்பதூஉம், ஒற்றளபெழினும்

* இச்சூத்திரம் இயற்றினுர் இன்னுர் என்பது தெரியவில்லை.

‡ மூன்ருெற்றுட னிலையாய் வருவதற்குதாரணம்.

துவர்ப்பு, பீர்க்கு.

இவற்றுட் குற்றுகரத்தை மெய்யெழுத்தாகக் கொண்டு மூன் ருெற்றுட னிலையாதலைக் காண்க.

குற்றுகரத்தை மெய்யெழுத்தாகக் கொள்ளவேண்டுவ தென்னெ னின் ஒரு மாத்திரையிற் குறைந்து மெய்யெழுத்திற்போல அரை மாத்திரைகொண்டு நிற்றலின் என்பது.

இதனைத் தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், மொழிமரபியலில் 'ஓரெழுத்தொருமொழி' என்னும் சூத்திரத்திற்கு நச்சினுர்க்கினியார் எழுதியவுரையானு முணர்க.

குற்றிய லிகரத்திற்கும் இவ்விதி யாமாறு கண்டுகொள்க.

'ஆருமறிவர்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனுன் அவை அலகு காரியம் பெறும்போது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமுங் குற்றெ ழுத்தின் பயத்தவாம்' என்று இதற்கு முன்னே கூறப்பட்ட இச்சூத் திர உரையும் ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது.

இதனுல் அலகுகாரியம் பெருதபோது குற்றியலிகரமும், குற் றியலுகரமு மெய்யெழுத்தின் பயத்தவாம் என்பது பெறப்படுமாறறிக.

நேரிசை வெண்பா

"குற்றிகரக் குற்றுகர மென்றிரண்டு மாய்தமு
மொற்று மெனவொரு நான்ககற்றிக்—கற்ருேர்
உயிரு முயிர்மெய்யு மோதினுர் கொள்ளச்
செயிர்தீர்ந்த செய்யு ளடிக்கு."

இவ்வெண்பாச் சூத்திரமும் ஈண்டுக் கவனிக்கத்தக்கது. இஃது இலக்கண விளக்கத்துட் காட்டப்பட்ட மேற்கோட் சூத்திரம்.

மற்றோரெழுத்திேனாடுங் கூடி நிரையசையாகா தென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

வருமாறு:—

"கண்ண் டனனெனக் கண்டுங் கேட்டும்."

இன்னிசை வெண்பா

"கண்ண் கருவிளை கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன் னுழைமருங்குன் மேதகு சாயலாள்
என்ன்*பிறமகளா மாறு."

குறள் வெண்பா

"எஃஃ கிலங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃ குவார்க்கில்லை வீடு." திருக்குறள்.

இவற்றுள், ஒற்றும், ஆய்தமும் அளபெழுந்து ஓரலகு பெற்றவாறு கண்டு கொள்க.

'வாரும் வடமுந் திகழு முகிழ்முலை வாணுதலே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

39. விட்டிசைத் தல்லான் முதற்கட்டனிக்குறி னேரசையென்
றோட்டப் படாததற் குண்ணு னுதாரண மோசைகுன்று
நேட்டள பாய்விடி னேர்நேர் நிரையோடு நேரசையாம்
இட்டத்தி னற்குறில் சேரி னிலக்கிய மேற்சிதைவே.

இ-கை. ஒருசார் அசைகட் கெய்தியதோர் இலக்கண முணர்த்து-ற்று.

'விட்டிசைத் தல்லான் முதற்கட்டனிக்குறி னேரசை யென் றோட்டப்படாது என்பது:

மேற்போது வகையாற் * றனிக்குறில் நேரசை என்றாராயினும், விட்டிசைத்து நின்றவழியல்லது மொழிமுதற் கணின்ற தனிக்குற்றெழுத்து நேரசையாமென்றும் படப் பெறாது எ-று.

---

* குறமகளாமாறு என்றும் பாடம்.

எனவே விட்டிசையாதவழி மொழிமுதற்கட் டனிக் குறில் குறிலொடும், நெடிலொடுங்கூடி நிரையசையாம் என்ப தாயிற்று.

'அதற்குண்ணு னுதாரணம்' என்பது:

நேரிசை வெண்பா

"உண்ணு னொளிநிரு னோங்கு புகழ்செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான்—கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அ ஆ
இழந்தானென் றெண்ணப் படும்." நாலடியார்.

இதனுள் அஆ என்புழியருளின் கட்குறிப்பாய் மொழி முதற்கணின்ற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயின வாறும், அல்லாதவழி குறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடி நிரை யசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க.

நேரிசை வெண்பா

"வெறிகமழ் * தண்புறவின் வீங்கி யுகளு
மறிமுலை யுண்ணமை வேண்டிப்—பறிமுன்கை
அ உ மறியா வறிவி லிடைமகனே
நொஅலைய னின்னட்டை நீ."

குறள் வெண்பா

"அ அவனும் இ இவனும் உ உவனுங் கூடியக்கால்
எ எவனை வெல்லா ரிகல்."

இவற்றின்கட் டனிக்குறின் முதற்கண் விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றுள் 'அ உமறியா' என்பது: தற்சுட்டுக் குறிப் புச்சொல். 'நொ' என்பது: செயவென் எச்சத்திறுதி தொக்கு முதனிலை குறுகிய ஏவற்குறிப்புச்சொல். 'அஇஉஎ' என்பன சுட்டு வினவாகிய குறிப்புச்சொல்.

* தண்சிலம்பின் என்றும் பாடம்.

'ஒட்டப்படா' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனான் மொழிக்கு மூன்றிடத்தும் விட்டிசைத்து வந்த குற்றெழுத்து நேரசையாம் என்பதூஉம், விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு, ஏவல், தற்சுட்டு, வினா, சுட்டு என்னும் ஐந்தன் கண்ணும் என்பதூஉம், குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நின்றவிடத்து மற்றோ ரெழுத்தினோடுங் கூடி நிரையசை யாகாதென்ப தூஉம் பெறப்பட்டன.

என்னை:—

"அ இ உ எ ஒ இவை குறிய மற்றைய
வேழ்நெட் டெழுத்தா நேரப்படும்."

இதனுண் மொழிக்கு மூன்றிடத்தும், விட்டிசைத்து வந்த குற்றெழுத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்க.

இவை தற்சுட்டு. ஏவல் வந்தவழிக்காண்க.

என்னை:—

"ஏவல் குறிப்பே தற்சுட் டல்வழி
யாவையந் தனிக்குறின் முதலசை யாகா
சுட்டினும் வினாவினு முயிர்வரு காலை
யொட்டி வரூஉ மொருசாரு முளவே." என்றார் **மயேச்சுரர்.**

'ஓசைகுன்றா நெட்டளபாய் விடினேர் நேர்' என்பது: நெட்டெழுத்து அளபெழுந்து வருமெனின் அஃது இரண்டு நேரசையாக வைக்கப்படும் எ-று.

'ஓசைகுன்றா' என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனான் மூன்று மாத்திரையின் மிக உச்சரிப்பினும், நேர் நேராக வைக்கப்படும் எனக்கொள்க.

'நிரையொடு நேரசையாமிட்டத்தினாற் குறில் சேரின்; என்பது: குற்றெழுத்தினோடு புணர்ந்த நெட்டெழுத்து அள பெழுந்தால் அவ்விரண்டனையுங் கூட்டி நிரை அசையும், நேர் அசையுமாக வைக்கப்படும் எ-று.

'இலக்கியமோர் சிதைவே' என்பது:

குறள் வெண்பா

"ஏஎர் சிதைய வழாஅ லெழாஅநின்
சேயரி சிந்திய கண்."

இப்பாட்டு நேர் நேராதற்கும், நிரைநேராதற்கும் இலக்கியமாம் என்க. 'ஏஎர்' என நேர் நேராயிற்று.

'அழால், எழா அ' என நிரைநேராயிற்று.

'இட்டத்தினுல்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனுல், பின்னின்ற குறிலோடும், நெடிலோடுங் கூடி அளபெடை நிரை அசையாகாது எனக்கொள்க.

என்னை:—

"தனிநிலை யளபெடை நேர்நே ரியற்றே
யிறுதிநிலை யளபெடை நிரைநே ரியற்றே." நத்தத்தனுர்.

40. மாஞ்சீர் கலியுட் புகாகலிப் பாவின் விளங்கனிவந்
தாஞ்சீ ரடையா வகவ லகத்துமல் லாதவெல்லாந்
தாஞ்சீர் மயங்குந் தளையும தேவெள்ளைத் தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர் கனிபுகிற் புல்லா தயற்றளை பூங்கொடியே.

இ-சை. 'சீருந்' தளையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பதோர் முறைமையுணர்த்து-ற்று.

'மாஞ்சீர்கலியுட்புகா' என்பது:

'தேமா, புளிமா' என்னும் நேரீற்றியற் சீரிரண்டும் கலிப் பாவினுட் புகப்பெறு எ-று.

'கலிப்பாவின் விளங்கனி வந்தாஞ் சீரடையா' என்பது:

'கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி' என்னும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச் சீரிரண்டுங் கலிப்பாவினுட் புகப்பெறு எ-று.

'அகவலகத்தும்' என்பது: ஆசிரியப்பாவினுள்ளுங் 'கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி' என்னும் இரண்டு சீரும் புகப் பெறு எ-று.

'அல்லாத வெல்லாந் தாஞ்சீர் மயங்கும்' என்பது: இவையொழிந்த சீர்கள் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத் துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று.

'தளையுமதே' என்பது: எல்லாத்தளையும் எல்லாப்பாவி னத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று.

'வெள்ளைத் தன்மை குன்றிப்போஞ் சீர்கனிபுகில்' என் பது: 'எல்லாச்சீரும் எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்துள் ளும் வந்து மயங்கப்பெறும்' என்றாராயினும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற் புகப்பெறு; புகிற் செப்பலோசை யழிந்து வேறுபட்டு ஓசை யுண்ணாது கெடும் எ-று.

'புல்லா தயற்றளை' என்பது: 'எல்லாத்தளையும் எல் லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப் பெறும்' என்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்சீர் வெண் டளையும், வெண்சீர் வெண்டளையும் அல்லது வேற்றுத்தளை விரவாது எ-று.

'பூங்கொடியே' என்பது; மகடூஉ முன்னிலை.

வருமாறு:—

* "குடநிலைத்தண்புறவில்—சென்றவாறே.

என்னுந் தரவு கொச்சகக்கலிப்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது. நிரையீற்றாசிரிய உரிச்சீரும், வெண்பா உரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச் சீரும் வந்து, வெண்டளையும், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளை யும், வஞ்சித்தளையு மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

---

* இச்செய்யுளை 117-பக்கத்திலுள்ள குறிப்பிற் காண்க.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"நெடுவரைச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலவின்
விண்டுவார் தீஞ்சுளை வீங்குகவுட் கடுவன்
உண்டு சிலம்பேறி யோங்கிய விருங்கழைப்
படிகம் பயிற்று மென்ப
மடியாக் கொலைவி லென்னையர் மலையே."

இவ்வாசிரியத்துள் தன்சீரும், வெண்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து, வெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையு மயங்கி வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

வஞ்சிப்பா

"மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரும் வளியும்
வளிதலைஇய தீயும்
தீமுரணிய நீரும்."

வஞ்சிப்பா

"புன்காற் புணர்மருதின்
போதரும்பிய புனற்றாமரை
தேன்றூட் டீங்கரும்பின்
பூந்தாட் புனற்றாமரை
வார்காற் செங்கழுநீர்."

புறநானூறு.

இக்குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், தன்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும் வந்து, வெண்டளையும், தன்தளையும், கலித்தளையும், ஆசிரியத்தளையு மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'முழங்குதிரைக் கொற்கை வேந்தன்' என்னும் வெண்டுறையுள் வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கலித்தளையு மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

கலிவிருத்தம்

"வளர்கொடியன மணம்விரிவன மல்லிகையொடு மௌவல்
நளிர்கொடியன நறுவிரையன நகுமலரன வகுளம்
குளிர்கொடியன குழைமாதவி குவிமுகையன கோங்கம்
ஒளிர்கொடியன வுயர்தளிரினெ டொழுகிணரன் வோடை."

சூளாமணி தூது-4.

இக் கலிவிருத்தத்துள், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் நேரீற்றியற்சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையு மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

நேரீற்றியற்சீர் ஒத்தாழிசைக் கலியுள் வாராதவாறும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுள்ளும், ஆசிரியத் துள்ளும் வாராதவாறும், வெண்பாவினுள்ளும் வஞ்சியுரிச் சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தளை விரவாமையும் மேற்காட் டிய செய்யுளகத்தும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

நேரீற்றியற்சீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்சகத்துள் ளும் வருதலும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கொச்ச கத்துள் அருகிவருதலுஞ் செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப் பட்டன.

நேரிசை வெண்பா

"குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு * வெண்மணன் மேனின்று—புலாலுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ நீபிறர்
உள்ளம்புக் காப்ப துரை."

இவ்வெண்பாவினுள், வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தனவாலோ வெனின், திருவள்ளுவப்பயன், நாலடி நானூறு முதலாகிய கீழ்கணக்குள்ளும், முத்தொள்ளாயிர முதலாகிய சான்றோர் செய்யுளுள்ளும் வஞ்சியுரிச்சீர் வந்திலாமையானும், வெண்

* நேர்மணன் மேலின்று என்றும் பாடம்.

பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவென்னும் ஒத்தில்லாமையானும், வேற்றுத்தளை வெண்பாவினுள் வந்திலாமையானும் இத்தொடக்கத்தன குற்றமல்லது குணமாகா என்பது காக்கைபாடினியார் முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு. அதுவே இந்நூலுடையார்க்கு முடன்பாடு.

என்னை:—

"இயற்சீர் நேரீற்றுத் தன்றளை யடைதல்
கலிக்கியல் பிலவே காணுங் காலை
வஞ்சி யுள்ளும் வரத்தகா வாயினு
மொரோவிடத் தாகு மென்ப." என்றார் பல்காயனர்.

"நிரைநடு வில்லா வஞ்சி யுரிச்சீர்
கலியினோ டகவலிற் கடிவரை யிலவே." யாப்பருங்கலம்-16.

41. இயற்றளை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாத மகவலுள்ளான்
மயக்கப்படா வல்ல வஞ்சி மருங்கினெஞ் சாவகவல் [ன்
கயற்கணல் லாய்கலிப் பாதமு நண்ணுங் கலியுனுள்ளா
முயக்கப் படுமுதற் காலிரு பாவு முறைமையினே.

இ-கை. அடிமயக்க மாமா றுணர்த்து-ற்று.

'இயற்றளை வெள்ளடி வஞ்சியின்பாத மகவலுண்மயக்கப்படாவல்ல' என்பது: இயற்சீர் வெண்டளையான் வந்த வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள் வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று.

என்னை:—

"இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கி
னிலைக்குரி மரபி னிற்கவும் பெறுமே."

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல். சூ. 43.

"வஞ்சி விரவ லாசிரிய முரித்தே
வெண்பா விரவினுங் கடிவரை யின்றே."

என்றார் பல்காயனர்.

வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"எறும்பி யளையுட் குறும்பல் சுனைய
உலைக்க லன்ன பாறை யேறிக்
கொடுவில் லெயினர் பகழி மாய்க்குங்
கவலைத் தென்ப வவர்தேர் சென்றவாறே
அதுமற் றவலங் கொள்ளாது
நொதுமற் கலுழுமிவ் வழுங்க லூரே"

இதனுள், 'எறும்பியளையுட் குறும்பல் சுனைய' என்பது: இயற்றளை வெள்ளடி இதனை.

"எறும்பி யளையுட் குறும்பல் சுனைய
குறுந்தொடி யாஞ்செல் சுரம்" குறுந்தொகை-12.

என உச்சரித்துவெள்ளடியாமாறு கண்டு கொள்க.

* "இருங்கட லுடுத்த பெருங்கண் மாநிலத்
துடைநிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடு பதியாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தோரே

அதனால்,

நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கண்
உப்பிலாஅவிப் புழுக்கல் கைக்கொண்டுபி றர்க்குநோக்கா
திழிபி றப்பினோ னீயப் பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்கு பலிமிசையும்
இன்னா வைகல் வாரா முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே."

---

* இருங்கடற் றானையொடு பெருநிலங் கவைஇ என்றும் பாடம்.

இதனுள், 'உப்பிலாவவிப் புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோக்கா' எனவும், 'இழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று' எனவும் வஞ்சியடி விரவிவந்தவாறு கண்டு கொள்க.

'மயக்கப்படும்' என்னாது 'மயக்கப்படாவல்ல' என்று இருகால் விலக்கிச் சொல்லியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இயற்றளை வெள்ளடியும், கலியடியும் ஆசிரியத்துள் அருகிவரப் பெறும் எனக்கொள்க.

வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்பு மனைக்கலங்கி
ஏதின் மாக்களு நோவார் தோழி
யென்று நோவா ரில்லை
தண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே."

இதனுள், 'அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டென' என்பது: வெண்சீர்விரவிய இயற்றளை வெள்ளடி. இதனை,

"அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பொங்கிய பூசல் பெரிது."

என உச்சரித்து வெள்ளடி யாமாறு கண்டுகொள்க.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"குருகுவெண் டாளி கொடுபுயத் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சாரல்
அருளா னாகுத லாயிழை கொடிதே."

இதனுள் இரண்டாமடி கலியடி. இதனை,

"மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
தீவழங்கு சுழல்விழிக்கட் சீயஞ்சென் றுழலுமே."

என உச்சரித்துக் கலியடி யாமாறு கண்டுகொள்க.

'வஞ்சி மருங்கினெஞ் சாவகவல், கலிப்பாதமு நண்ணும்' என்பது: வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரிய அடியும், கலியடியும் விரவிவரப்பெறும் எ-று.

'எஞ்சாவகவல்' என்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவரும். கலியடியும், வெள்ளடியும் அருகியன்றி வாரா எனக்கொள்க.

'கயற்கணல்லாய்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'பட்டினப்பாலை' என்னும் வஞ்சி நெடும்பாட்டினுள் ஆசிரிய வடிபயின்று வந்தன; கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகின எனக்கொள்க.

'நேரிழை மகளி ருண்கண் கவரும்' என்றித் தொடக்கத்தன ஆசிரியவடி.

'வயலாமை புழுக்குண்டு வறளடும்பின் மலர்மிலைந்து, என்பது: கலியடி. இதனை,

"வயலாமை புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து
கயனாட்டக் கடைசியர்தங் காதலர்தோண் மணந்தனரே."

என உச்சரித்துக் கலியடியாமாறு கண்டுகொள்க.

'கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழாய்' என்பது: வெள்ளடி. இதனை,

"கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
யாழிசூழ் வையக் கணி." பட்டினபாலை-23.

என உச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க.

'கலியினுண் முயக்கப்படு முதற்காலிருபாவும்' என்பது: கலிப்பாவினுள் வெண்பா வடியும், ஆசிரிய வடியும் புக்கு மயங்கப் பெறும் எ-று.

'முறைமையினே' என்பது: முறைமையோடுங் கூட்டி வழங்கப்படும் எ-று.

என்னை:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆசிரியப் பாவி னயற்பா வடிமயங்கும்
ஆசிரியம் வெண்பா கலிக்கண்ணு—மாசிரியம்
வெண்பாக் கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின்
ஒண்பா வடிவிரவா வுற்று."

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

'காமர் கடும்புனல்' என்னு மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவு மயங்கினவாறு கண்டுகொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை.

42. அருகிக் கலியோ டகவன் மருங்கினைஞ் சீரடியும்
வருதற் குரித்தென்பர் வான்றமிழ் நாவலர் மற்றொருசார்
கருதிற் கடையே கடையிணை பின்கடைக் கூழையுமென்
றிரணத் தொடைக்குமொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே

இ-கை. ஒருசார் அடிக்கும், தொடைக்கும் எய்திய தோர் இலக்கண முணர்த்து-ற்று.

'அருகிக் கலியோ டகவன் மருங்கினைஞ் சீரடியும், வருதற் குரித்தென்பர் வான்றமிழ் நாவலர்' என்பது: ஒருசார் கலிப்பாவி னுள்ளும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் ஐஞ்சீர் அடியும் அருகிவரப்பெறும் என்று சொல்லுவர் புலவர் எ-று.

வருமாறு:—

"அணிகிளர் சிறுபொறி யவிர்துத்தி மாநாகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமுந்நீர் தொட்டுழந்து மலைந்தனையே."

இக்கலிப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"உமணர்ச் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றலை
ஊர்பாழ்த் தன்ன வோம்மையம் பெருங்காட்

டின்னு வென்றீ ராயின்
இனியவோ பெரும தமியேக்கு மனையே."

குறுந்தொகை-124.

இவ்வாசிரியத்துண் முதலடி ஐஞ்சீர் வந்தவாறு கண்டு கொள்க, 'சிறியகட் பெறினே' என்னும் இணைக்குறளாசிரியப்பாவி னுள்ளும் ஐஞ்சீரடி வந்ததெனக்கொள்க. இவ்வாறே,

"வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியு
மைஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப."

தொல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-63.

வெண்பாவினுள் ஐஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக் கொள்க.

* "ஐஞ்சீ ரடுத்தலு மண்டில மாகலும்
வெண்பா யாப்பிற் குரிய வல்ல." என்றாராகலின்.

என்று நத்தத்தனார் அடிநூலில் எடுத்தோதினார்.

'மற்றொருசார், கருதிற் கடையே கடையிணை பின் கடைக் கூழையுமென், றிரணத் தொடைக்கு மொழிவ ரிடைப்புண ரென்பதுவே' என்பது: ஒருசார் ஆசிரியர் முரண்டொடையைக் கடை முரணும், கடையிணை முரணும் பின் முரணும், கடைக்கூழை முரணும், இடைப்புணர் முரணும் என்று வேண்டுவர் எ-று.

இரணத்தொடை எனினும், பகைத்தொடை எனினும், முரண்டொடை எனினும் ஒக்கும்.

என்னை:—

"மொழியினும் பொருளினு முரணத் தொடுப்பி
னிரணத் தொடையென் றெய்தும் பெயரே."

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"மறுதலை யுரைப்பினும் பகைத்தொடை யாகும்." அவிநயனார்.

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

அவற்றுள், கடைமுரணாவது:—அடிதோறும் இறுதிச் சீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

கடையிணை முரணாவது:—கடை இருசீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

பின்முரணாவது:—இரண்டாஞ் சீர்க்கண்ணும், நான்காஞ்சீர்க்கண்ணு மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

கடைக்கூழை முரணாவது:—முதற்சீர்க்கண் இன்றியொழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

இடைப்புணர் முரணாவது:—நடு இருசீர்க்கண்ணு மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

“கயன்மலைப் பன்ன கண்ணிணை கரிதே
தடமுலை திவளுந் தனிவடம் வெளிதே
நூலி னுண்ணிடை சிறிதே
ஆடமைத் தோளிக் கல்குலோ பெரிதே.”

இஃது அடிதோறும் இருதிச்சீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் கடையிணை முரண்.

நேரிசை யாசிரியப்பா

* “மீன்றேர்ந் தருந்திய கருங்கால் வெண்குருகு
தேனார் ஞாழல் விரிசினை குழூஉம்
தண்ணந் துறைவன் றவிர்ப்பவுந் தவிரான்
தேரோ காணலங் காண்டும்
பீரோ வண்ணமுஞ் சிறுநுதற் பெரிதே.”

இஃது அடிதோறுங் கடை இருசீர்க்கண்ணு மறுதலைப் படத் தொடுத்தமையாற் கடையிணை முரண்.

* மீன்றேர்ந்து வருந்திய என்றும் பாடம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"சார லோங்கிய தடந்தாட் டாழை
கொய்மலர் குவிந்து தண்ணிழல் விரிந்து
தமியே மிருந்தன மாக நின்றுதன்
நலனுடைப் பணிமொழி நன்குபல * பயிற்றி
வீங்குதொடிப் பணைத்தோ ணெகிழத்
துறந்தோ னல்லனம் மேனிதோ றீதோ."

இஃது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ் சீரு மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் பின்முரண்.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"காவியங் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி
பூவிரி சுரிமென் கூந்தலும்
வேய்புரை தோளு மணங்குமா லெமக்கே."

இது முதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரு மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் கடைக்கூழை முரண்.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

"போதுவிரி குறிஞ்சி நெடுந்தண் மால்வரைக்
கோதையிற் றாழ்ந்த வோங்கல்வெள் ளருவி
காந்தளஞ் செங்குலைப் பசுங்கூ தாளி
வேரல் விரிமலர் முகையொடு விரைஇப்
பெருமலைச் சீறூ ரிழிதரு நலங்கவர்ந்
தின்னு வாயி னினியோர் மாட்டே."

இஃது இடை இருசீரு மறுதலைப்படத் தொடுத்தமை யால் இடைப்புணர் முரண்.

இவ்வாறு சொன்னார் கையனார் முதலாகிய ஆசிரியர் எனக்கொள்க.

---

* பா. பே. ஈண்டு ஏட்டுப்பிரதியில் புகன்று என்றும், புகந்து என்றும் காணப்படுகிறது.

இனி 'இரணத் தொடைக்கும்' என்ற உம்மையால் ஒழிந்தமோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடை என்னுந் தொடை நான்கிற்கும் இவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க. அவை கூடிவழங்குமாறு:—

கடைமோனை
கடையிணைமோனை
பின்மோனை
கடைக்கூழைமோனை
இடைப்புணர்மோனை—எனவும்
கடையியைபு
கடையிணை இயைபு
பின்னியைபு
கடைக்கூழையியைபு
இடைப்புணரியைபு—எனவும்

கடையெதுகை
கடையிணையெதுகை
பின்னெதுகை
கடைக்கூழையெதுகை
இடைப்புணரெதுகை—எனவும்
கடையளபெடை
கடையிணையளபெடை
பின்னளபெடை
கடைக்கூழையளபெடை
இடைப்புணரளபெடை—எனவும்

கண்டு கொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

43. வருக்க நெடிலினம் வந்தா லெதுகையு மோனையுமேன்
றேருக்கப் பெயரா னுரைக்கப் படுமுயி ராசிடையிட்
டிருக்கு மொருசா ரிரண்டடி மூன்ற மெழுத்துமொன்றி
நிரக்கு மெதுகையென் றுலுஞ் சிறப்பில நேரிழையே.

இ-கை. ஒருசார் எதுகைக்கும், மோனைக்கும் எய்தியதோர் இலக்கண முணர்த்து-ற்று.

'வருக்க நெடிலினம் வந்தாலெதுகையு மோனையுமென், றேருக்கப் பெயரா னுரைக்கப்படும்' என்பது:

வருக்கவெழுத்தும், நெடிலெழுத்தும், இனவெழுத்தும் எதுகையும், மோனையுமாய் வந்தால், அவை—வருக்கவெதுகை, நெடிலெதுகை, இனவெதுகை எனவும்,

வருக்கமோனை, நெடின்மோனை, இனமோனை எனவும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும் எ-று.

வருமாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

"நீடிணர்க் கொம்பர்க் குயிலாலத் தாதூதிப்
பாடும்வண் டஞ்சி யகலும் பருவத்துத்
தோடார் தொடிநெகிழ்த்தா ருள்ளார் படலொல்லாப்
பாடமை சேக்கையுட் கண்."

இது டகரமெய் வருக்க வெதுகை.

* "அறத்தா றிதுவென—னிடை."

இது றகரமெய் வருக்கவெதுகை.

† "ஆவாவென்றே—ஒருசாரார்."

என்பது இரண்டாமெழுத்தொன்றா தாயினும் இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய நெடில் ஒப்புமை நோக்கி நெடிலெதுகை என்று வழங்கப்படும்.

இனி, இனவெதுகை மூன்று வகைப்படும்; வல்லின வெதுகையும், மெல்லின வெதுகையும், இடையின வெதுகையும் என,

வருமாறு:—

குறள் வெண்பா

"தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்" திருக்குறள்.

இது வல்லின வெதுகை.

குறள் வெண்பா

"அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு" திருக்குறள்.

இது மெல்லின வெதுகை.

---

* இச்செய்யுளை 44-வது பக்கத்திற் காண்க.
† இச்செய்யுளை 87-வது பக்கத்திற் காண்க.

குறள் வெண்பா

"எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு" திருக்குறள்.

இஃது இடையின வெதுகை.

வருக்கமோனை முதலாகிய மூன்றும் வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"பகலேபல் பூங்கானற் கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதாளம் விரைஇப்
பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூந்தல்
பீர்ங்கப் பெய்து தேம்படத் திருகிப்
புனையீ ரோதி செய்குறி நசைஇப்
பூந்தார் மார்ப புனத்துட் டோன்றிப்
பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேந்திப்
பேயு மறியா மாவழங்கு பெருங்காட்டுப்
பைங்க ணுழுவைப் படுபகை வெரீஇப்
பொங்குசினங் தணியாப் பூநுத லொருத்தல்
போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாள்
பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தி
இப்பொழுது வருகுவை யாயின்
நற்றோர் மார்ப நீண்ட லெங்க துப்பே"

இது பகரமெய் வருக்க மோனை.

* "ஆர்கலி யுலகத்து—ஒழுக்கமுடைமை"

இது முதலெழுத் தொன்றாதாயினும் முதலெழுத்தின் மேலேறிய நெடில் ஒப்புமை நோக்கி நெடின்மோனை என்று வழங்கப்படும்.

இனி இனமோனை மூன்று வகைப்படும்; வல்லின மோனையும், மெல்லினமோனையும், இடையினமோனையும் என.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"கயலே ருண்கண் கலுழ நாளுஞ்
சுடர்புரை திருநுதல் பசலை பாயத்

---

* இச்செய்யுளை 84-வது பக்கத்திற் காண்க.

திருந்திழை யமைத்தோ ளரும்பட ருழப்பப்
போகல் வாழி யைய பூத்த
கொழுங்கொடி யணிமலர் தயங்கப்
பெருந்தண் வாடை வரூஉம் பொழுதே"

இஃது எல்லாவடியும் முதற்கண்ணே வல்லெழுத்து வந்தமையான் வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இடையினமோனையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

என்னை:—

* "வருக்க நெடிலினம் வரையா ராண்டே
நெடிய பிறவு மினத்தினு மாகும்"

என்றார் பிறருமெனக்கொள்க.

'ஒருக்கப் பெயரான்' என்று சிறப்பித்தவதனால் ஒரு சார் ஆசிரியர் தலையாகு எதுகை, இடையாகு எதுகை, கடையாகு எதுகை என்றும்,

தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடையாகு மோனை என்றும் வேண்டுவர் எனக்கொள்க.

என்னை:—

† "‡சீர்முழு தொன்றிற் றலையா கெதுகை
யோரெழுத் தொன்றி னிடைகடை பிறவே"

என்றாராகலின்.

---

*† இவ்விரு சூத்திரங்களையும் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

‡ அடிதோறுஞ் சீர் முழுதும் எதுகை ஒன்றி வருவது தலையாகெதுகை எனவும், அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்தொன்றேயொன்றி வருவது இடையாகெதுகை எனவும், வருக்க வெதுகை முதலாகப் பிறவழியால் வருவன கடையாகு எதுகை எனவும், அவ்வாறே, அடிதோறுஞ் சீர்முழுதுமோனை யொன்றிவருவது தலையாகுமோனை எனவும், அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றுமே மோனை யொன்றி வருவது இடையாகு மோனை எனவும், வருக்கமோனை முதலாகப் பிறவழியால் வருவன கடையாகுமோனை எனவும் வழங்கப்படும் எனக்கொள்க.

இச் சூத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

* "சிலைவிலங்கு—போழ்து"
என்பது தலையாகெதுகை.

குறள் வெண்பா

† "அகர முதல—யுலகு"
என்பது இடையாகெதுகை.

குறள் வெண்பா

‡ "தக்கார்—காணப்படும்"
என்பது கடையாகெதுகை.

குறள் வெண்பா

"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு" திருக்குறள்.
என்பது தலையாகுமோனை.

§ "மாவும் புள்ளும்"
என்பது இடையாகுமோனை.

நேரிசை யாசிரியப்பா

¶ "பகலே பல் பூங்கானல்"
என்பது கடையாகுமோனை.

'உயிராசிடையிட், டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றா மெழுத்துமொன்றி, நிரக்கு மெதுகையென்றாலுஞ் சிறப்பில' என்பது:

உயிரெதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட் டெதுகை, இரண்டடியெதுகை, மூன்றாமெழுத் தொன்றெதுகை என்று

* இச்செய்யுளை 35-வது பக்கத்திற்காண்க.
† இச்செய்யுளை 81-வது பக்கத்திற்காண்க.
‡ இச்செய்யுளை 160-வது பக்கத்திற்காண்க.
§ இச்செய்யுளை 50-வது பக்கத்திற்காண்க.
¶ இச்செய்யுளை 161-வது பக்கத்திற்காண்க.

ஒருசார் எதுகையு முளவாயினும் பெரியதோர் சிறப்பில எனக்கொள்க.

'நேரிழையே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"துளியொடு மயங்கிய தூங்கிரு ணடுநாள்
அணிகிளர் தாரோ யருஞ்சுர நீந்தி
வடியமை யெஃகம் வலன்வயி னேந்தித்
தனியே வருதி நீயெனின்
மையிருங் கூந்தலுய்தலோ வரிதே"

இஃது * இரண்டாமெழுத் தொன்றாதாயினும், இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய உயிரொன்றி வந்தமையால் உயிரெதுகை.

இனி ஆசெதுகை 'ய, ர, ல, ழ,' என்னும் ஒற்றுநான்கும் ஆசாய் வரும் எனக்கொள்க.

என்னை:—

"யாலழ வென்னு மீரிரண்டொற்றும்
வரன்முறை பிறழாது வந்திடை யுயிர்ப்பினஃ
தாசிடை யெதுகையென் றறைதல் வேண்டும்."

காக்கைபாடினியார்.

வருமாறு:—

கலித்துறை

"காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கமுகி னெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங் கதமென் றிசையாற் றிசைபோய துண்டே."

சீவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்பகம்-31.

இது யகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை,

---

* ஈண்டு 'இரண்டாமெழுத்து' என்றது மெய்யெழுத்தை என்றுணர்க.

கலிவிருத்தம்

"மாக்கொடி யானையு மௌவற் பந்தருங்
கார்க்கொடி முல்லையுங் கலந்து மல்லிகைப்
பூக்கொடிப் பொதும்பருங் * கான ஞாழலுந்
தூக்கடி கமழ்ந்துதான் றுறக்க மொத்ததே"

இது ரகர ஒற்றிடை வந்த ஆசெதுகை.

நேரிசை வெண்பா

"ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பால்வே றுருவின வல்லவாம்—பால்போல்
ஒருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோல்
உருவு பலகொள லீங்கு" நாலடியார்.

இது லகர ஒற்றிடை வந்த ஆசெதுகை.

நேரிசை வெண்பா

"அந்தரத் துள்ளே யகங்கை புறங்கையா
மந்தரமே போலு மனைவாழ்க்கை—யந்தரத்து
வாழ்கின்றே மென்று மகிழன்மின் வாழ்நாளும்
போகின்ற பூளையே போன்று"

இது ழகர ஒற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

குறள் வெண்செந்துறை

† "ஆர்கலியுலகத்து"

இஃது ஆசிடையிட்டுவந்த வல்லினவெதுகை. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இடையிட்டெதுகை வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"தோடா ரெல்லவை ணெகிழ நாளு
நெய்த லுண்கண் பைத லுழல்க
வாடா வவ்வரி புதைஇப் பசலையும்
வைக றோறும் பைபயப் பெருகி

---

* பொன்னின் ஞாழலும் என்றும் பாடம்.

† இச்செய்யுள் 84-வது பக்கத்திற் காண்க.

நீடா ரிவரென நீண்மனங் கொண்டார்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி
வாடாப் பௌவ வறன்முகந் தெழிலி
பருவம் பொய்யாது வலனேர்பு வளைஇ
ஓடா மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே.''

இஃது அடிதோறும் இடையிட்டு வந்தமையால் இடையிட்டெதுகை, இது தோல்காப்பியனார் காட்டியபாட்டு.

என்னை:—

''தாஅ வண்ண
மிடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்''

தொல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-216.

இரண்டடி யெதுகை வருமாறு:—

''துவைக்குந் துளிமுந்நீர்க் கொற்கை மகளிர்
அவைப்பதம் பல்லிற் கழகொவ்வா முத்தம்
மணங்கமழ் தாரச்சுதன் மண்காக்கும் வேலின்
அணங்கு மமுதமு மந்நலார் பாடல்.''

இது முன் இரண்டடியு மோரெதுகையாய்ப் பின் இரண்டடியு மற்றோரெதுகையாய் வந்தமையால் இரண்டடி எதுகை.

என்னை:—

* ''இரண்டடி யெதுகை திரண்டொருங் கியன்றபின்
முரண்ட வெதுகை யிரண்டில வரையார்.'' என்றாராகலின்.

மோனைக்கும் அவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.

வருமாறு:—

கலி விருத்தம்

''ஆகங் கண்டக ராலற்ற வாடவர்
ஆகங் கண்டகத் தாலற்ற வன்பினர்
பாகங் கொண்டு பயோதரஞ் சேர்த்தினர்
பாகங் கொண்டு பயோதர நண்ணினர்.''

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

இது முன் இரண்டடியும் ஒரு மோனையாய்ப் பின் இரண்டடியும் மற்றொரு மோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடி மோனை.

குறள் வெண்பா

* "பவழமும் பொன்னுங் குவைஇய முத்தின்
திகழரும் பீன்றனபுன் னை."

குறள் வெண்பா

"பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்." திருக்குறள்.

இவை மூன்றாமெழுத் தொன்றெதுகை.

'நிரக்குமெதுகை' என்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை என்றும், விட்டிசை மோனை என்றும் வேண்டுவாரும் உளர் எனக்கொள்க.

வருமாறு:—

குறள் வெண்பா

"பற்றிப் பலகாலும் பான்மறி யுண்ணுமை
றொஅலைய னின்னுட்டை நீ."

இது வல்லொற் றடுத்தாற்போல, விட்டிசைத்துக் குற்றெழுத்தினோடு புணர்ந்தமையான் விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை.

குறள் வெண்பா

"அ அவனும் இ இவனும் உ உவனுங் கூடியக்கால்
எ எவனை வெல்லா ரிகல்"

இது முதலெழுத்து இரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்து வந்தமையால் விட்டிசைமோனை. இவையெல்லாஞ் சிறப்பில வெனக்கொள்க.

---

* இஃதோர் நேரிசை வெண்பாவின் முதற்பாதியா யிருக்குமெனத் தோன்றுகின்றது; ஆயினும் இதிலுள்ளபடியே அலகிட்டுப் பெயர் கொடுக்கப் பெற்றது.

இன்னும் 'ஒருக்கப்பெயரா னுரைக்கப்படும்' என்று சிறப்பித்தவதனாற் பாவினங்கள் எல்லாத் தொடையானும் வரும் என்றாராயினும் பெரும்பான்மையுந் தலையாகுமோனை யிற் றிரிந்தும், தலையாகு எதுகையிற் றிரிந்தும் வாராவென வும், செந்தொடை யொழித்தெல்லாத் தொடைக்கும் இன வெழுத்து வரத்தொடுப்பதூஉம், வழியெதுகை வரத்தொடுப் பதூஉம், வழிமுரண் வரத்தொடுப்பதூஉஞ் சிறப்புடைத் தெனவுங் கொள்க.

இனவெழுத்துப் பெற்று, மோனை முதலாகிய தொடை யும், தொடை விகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுப் பது 'மருட்செந்தொடை' எனக்கொள்க. இனவெழுத்தா மாறு தானமொத்த குறிலும், நெடிலுந் தம்முள் இனமாம்.

அவை:—

* அகர ஆகார ஐகார ஔகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்,
இகர ஈகார எகர ஏகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
உகர ஊகார ஒகர ஓகாரங்கள் தம்முள் இனமாம்.

இவை ஏறிய உயிர்மெய்க்கும் இவ்வாறே கொள்க.

ஒற்றினுள்:—

† சகர தகரங்கள் தம்முள் இனமாம்.
ஞகர நகரங்கள் தம்முள் இனமாம.
மகர வகரங்கள் தம்முள் இனமாம்.

இவற்றை 'அனு' என்று வழங்குவாருமுளர்.

என்னை:—

நேரிசை வெண்பா

‡ "அகரமோ டாகார மைகார மௌவாம்
இகரமோ டீகாரம் எஏ—உகரமோ
டூகாரம் ஒஓ ஞநமவ தச்சகரம்
ஆகாத வல்ல வநு" என்றாராகலின்.

---

*†‡ இச் சூத்திரங்களை இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

அவற்றுட் சில வருமாறு:—

குறள் வெண்பா

"ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றுமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்"

குறள் வெண்பா

"அமிழ்தினு மாற்ற வினிதே தம்மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்" திருக்குறள்.

இவை இனவெழுத்துப் பெற்று மோனை முதலாகிய தொடையும், தொடை விகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுத்தமையான் மருட்செந்தொடை. பிறவுமன்ன.

இனி வழியெதுகை வருமாறு:—

கட்டளைக் கலித்துறை

"மண்டலம் பண்டுண்ட திண்டோர் வரகுணன் றெண்டியின்வாய்க்
கண்டலந் தண்டுறைக் கண்டதொன் றுண்டு கன * மகர [திங்கள்
குண்டலங் கெண்டை யிரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்டோர்
மண்டலம் வண்டலம் பக்கொண்ட றுழ வருகின்றதே"

† 'கொங்குதங்கு' முதலாயினவுங்கொள்க. 'அநுப்பிராசம்' என்னும் வடமொழியை 'வழியெதுகை' என்பது தமிழ் வழக்கு.

இனவழி முரண் வருமாறு:—

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

"செய்யவாய்ப் பசும்பொ னேலைச் சீறடிப் பரவை யல்குல்
ஐயநுண் மருங்கு னேவ வடிக்கொண்ட குவவுக் கொங்கை
வெய்யவாய்த் தண்ணெ னீலம் விரிந்தென விலங்கி நீண்ட
மையவா மழைக்கட் கூந்தன் மகளிரை வருக வென்றான்"

சூளாமணி சீய-101.

---

* வயர குண்டலம் கெண்டை என்றும் பாடம்.

† இச்செய்யுளை 41-வது பக்கத்தில் காண்க.

கட்டளைக் கலித்துறை

"ஒருமால் வரைநின் றிருசுட ரோட்டிமுந் நீர்க்கிடந்த
பெருமா னிலனுஞ் சிறுவிலைத் தாவுண்டு பேதையர்கண்
பொருமா தவித்தொங்க லெங்கோன் புரவலன் பூம்பொதியிற்
கருமா விழிவெண்பற் செவ்வாய்ப் பசும்பொற் கனங்குழைக்கே"

மோனை எதுகையிற் றிரிந்து, பாவும் இனமும் வாராமை மேற்காட்டிய வற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டு கொள்க.

44. சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத் தரவிரு மூன்றடியே
தரங்கக்கும் வண்ணகக் குந்தர வாவது தாழிசைப்பா
சுருங்கிற் றிரண்டடி யோக்க மிரட்டி சுரும்பிமிருந்
தரங்கக் குழலாய் சுருங்குந் தரவினிற் றாழிசையே.

இ-கை. தரவு தாழிசைகட்கு அடிவரையறை யாமா றுணர்த்து-ற்று.

'சுருங்கிற்று மூன்றடி யேனைத்தரவு' என்பது:

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும் ஒழித்தல்லாத கலிப்பாவிற்குத் தரவு மூன்றடியே சிறுமை பெருமை பாடுவோனது பொருண் முடிவு குறிப்பே; வரையறையில்லை எ-று.

'இருமூன்றடியே தரங்கக்கும் வண்ணகக்குந் தரவா வது' என்பது:

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் பெருக்கஞ் சுருக்க மில்லை; ஆறடியே தரவாவது எ-று.

'சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத் தரவு' என்றாராயினும், 'வெள்ளைக்கிரண்டடி' என்னுங் காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு நான்கடி சிறுமை சொன்னமையால், தரவுகொச்சகக் கலிப் பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை வருவதெனக்கொள்க.

'தாழிசைப்பா சுருங்கிற் றிரண்டடி யோக்கமிரட்டி' என்பது: பொதுவகையாற் றாழிசை சொல்லிப் போந்தாரா யினும், தாழிசைகட்கு இரண்டடி சிறுமை; நான்கடி பெரு மை; இடை மூன்றடியானும் வருவது எ-று.

'சுரும்பிமிருந் தரங்கக் குழலாய்' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

'சுருங்குந் தரவினிற் றாழிசையே' என்பது: தரவடியிற் றாழிசையடி சுருங்கி வருவது எ-று.

இவற்றிற் கிலக்கியம் மேற்காட்டிய வற்றுள்ளும், பிற வற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

45. பொருளோ டடிமுத னிற்பது கூனது வேபொருந்தி
இருள்சேர் விலாவஞ்சி யீற்றினு நிற்கு மினி *யொழிந்த
மருடீர் விகாரம் வகையுளி வாழ்த்து வசை வனப்புப்
பொருள்கோள் குறிப்பிசை யோப்புங் குறிக்கோள் போல
[ங்கோடியே.

இ-கை. மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய் தியதோர் இலக்கண முணர்த்து-ற்று.

'பொருளோடடிமுத னிற்பது கூன்' என்பது: அடி முதற்கட்பாவினது பொருளைத் தழுவி தனியே நிற்பது 'கூன்' எனப்படும்.

'அதுவே பொருந்தி யிருள்சேர் விலாவஞ்சி யீற்றினு நிற்கும்' என்பது: அக் கூன் வஞ்சிப்பாவினது அடியின் இறுதிக்கண்ணும் நிற்கப்பெறும் எ-று.

'ஈற்றினும்' என்ற உம்மையால் வஞ்சிப்பாவினடி நடு வினுங்கூன் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

'இருள்சேர் விலாவஞ்சி' என்று சிறப்பித்தவதனல் வஞ்சியடியின் நடுவும், இறுதியும் அசை கூனய் வருவது

* பா. பே. ஈண்டு எட்டுப் பிரதியில் மொழிந்த என்று காணப்படுகிறது.

சிறப்புடைத்து; சீர் கூனாய் வரினும் உகர இறுதியாகிய நேரீற்று இயற்சீராயல்லது வாரா எனக்கொள்க. அசைச்சீர் எல்லாப் பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூனாய் வாராது எனக் கொள்க. * எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலி என்னும் இவற்றின் இடையும், இறுதியுங் கூன் வரப்பெறாது எனக் கொள்க.

என்னை:—

"அடிமுதற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய நிற்பது கூனென மொழிப"
"வஞ்சியி னிறுதியு மாகு மதுவே"
"அசைகூ னாகு மென்மனார் புலவர்" என்றார் **பல்காயனார்.**

கூனைத் தனிச்சொல் என்று வழங்குவாரு முளர்.

என்னை:—

"அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப", **யாப்பருங்கலம்-94.**

கொச்சகக் கலியுள் ஓரடிமுழுதுங் கூனாய் வரப்பெறும்; அவை சிறப்பில எனக்கொள்க.

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"உதுக்காண், சுரந்தானா வண்கைச் † சுவானமாப் பூதன்
பரந்தானாப் பல்புகழைப் பாடி—யிரந்தார்மாட்
டின்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளிதேர் மழை"

இவ் வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண் **'உதுக்காண்'** எனக் கூன் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"அவரே, கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே

---

* கொச்சக யுறுப்போரடி முழுதுக்கு கூனாய் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

† சுவணமாப்பூதன் என்றும் பாடம்.

"யானே, தோடா ரெல்வளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூர்ந் திசினே
அன்ன ளளிய ளென்னுது மாமழை
இன்னும் * பெய்ய முழங்கி
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே"

குறுந்தொகை-216.

இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிமுதற்கண் 'அவரே' எனவும், 'யானே' எனவுங் கூன் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தரவு கோச்சகக் கலிப்பா

"உலகினுள், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே †பிறழினும்
இருந்தகைய விறுவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை சிறப்பெனினும் பிறழ்வின்றி
உறுதகைமை யுலகினுக்கோ ரொப்பாகித் தோன்றுவே.

இக் கலிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் 'உலகினுள்' எனக் கூன் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா

"உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்
உறுதிவழி யொழுகுமென்ப
அதனுல்,
நற்றிற ‡ நாடு தன்மை
பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே.

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் 'உலகே' எனச்சீர் கூனாய் வந்தவாறும்,

"மாவழங்கலின் மயக்குற்றன—வழி"

இவ்வஞ்சியடியின் இறுதிக்கண் 'வழி' என அசை கூனாய் வந்தவாறும்,

---

* பெய்யும் முழங்கும் என்றும் பாடம்.

† பிறளினும் என்றும் பாடம்.

‡ நாடுக நன்மை என்றும் பாடம்.

"கலங்கழாலித்-துறைக்-கலக்குற்றன"

இவ் வஞ்சியடியின் நடுவில் 'துறை' என அசைகூனாய் வந்தவாறுங் கண்டு கொள்க.

"தேரோடத் துகள்கெழுமின-தெருவு"

இவ்வஞ்சி யடியினது இறுதிக்கண், 'தெருவு' என உகர விறுதியாகிய இயற்சீர் கூனாயினவாறு கண்டுகொள்க.

'காமர் கடும்புனல்' என்னுங் கொச்சகக் கலியுள், 'சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே' என ஓரடியாற் கூன் வந்தவாறு காண்க. பிறவு மன்ன.

இனி ஒழிந்த 'மருடீர் விகாரம் வகையுளி வாழ்த்து வசைவனப்புப், பொருள்கோள் குறிப்பிசை யொப்புங் குறிக் கொள்' என்பது:

மேல் '* எழுத்தசை சீர்பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன்' என்று அதிகாரம் பாரித்த காரிகையுள் ஓதப்ப டாத யாப்புறுப்பாய் மயக்கந்தீர வகுக்கப்பட்ட விகாரமும், வகையுளியும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளும், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்யுள் ஒப்புமையும், ஆமாறு உபதேச முறைமையான் உணர்க எ-று.

'பொலங்கொடியே' என்பது: மகடூஉ முன்னிலை.

அவற்றுள், விகாரம் அறுவகைப்படும் வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலும் என,

என்னை:—

"அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை
வலிக்கும்வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலுந் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும்
நீட்டும்வழி நீட்டலுங் குறுக்கும்வழி குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்" தொல்காப்பியம்.

* இச்செய்யுளை தற்சிறப்புப்பாயிரம் 1-வது செய்யுளில் காண்க.

வருமாறு:—

"குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த
அறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே"

இதனுள், 'குறுந்தாள்' எனற்பாலதனைக் 'குறுத்தாள்' என வலிக்கும்வழி வலித்தவாறும்,

"தண்டை யினக்கிளி கடிவோள்
பண்டைய ளல்லண் மாணேக் கினளே"

இதனுள், 'தட்டை' எனற்பாலதனைத் 'தண்டை' என மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறும்,

இன்னிசை வெண்பா

"வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தநீர்
கண்ணுடி மண்டிலத் தூதாவி யொத்திழியுந்
தண்ணந் துறைவர் தகவிலரோ தற்சேர்ந்தார்
வண்ணங் கடைப்பிடியா தார்"

இதனுள், 'தண்டுறைவர்' எனற்பாலதனைத் 'தண்ணந் துறைவர்' எனவிரிக்கும் வழி விரித்தவாறும்,

நேரிசை வெண்பா

"பூத்தாட் புறவிற் புனமதில் கைவிடார்
காத்தலிற் காவல ரேனையார்—பார்த்துரூர்
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதி ரூன்கோடல்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன்"

இதனுள் 'வேண்டாதாரை வணக்கி' எனற்பாலதனை 'வேண்டார்வணக்கி' எனத்தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தவாறும்,

நேரிசை வெண்பா

"பாசிழை யாகம்* பசிப்பித்தான் பைந்தொடி
மாசேன னென்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்
சேயிதழ்க் கண்ணி தருதலாற் சேர்த்தியென்
னேய்தீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து"

---

* பச்சைப்பிற்றூன் என்றும் பாடம்.

இதனுள், 'பச்சிளை' எனற்பாலதனைப் 'பாசிளை' என நீட்டும்வழி நீட்டியவாறும்.

* "யானை, யெருத்தத் திருந்த விலங்கிலைவேற் றென்னன்
திருத்தார்நன் றென்றேன் றியேன்"

இதனுள், 'தீயேன்' எனற்பாலதனைத் 'தியேன்' எனக் குறுக்கும்வழி குறுக்கினவாறுங் கண்டுகொள்க. பிறவு மன்ன.

'மருடீஉ விகாரம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் வரலாற்று முறைமையோடுங்கூடிப் பொருந்தி வாராநின்றன வல்லது 'துவைக்குப்பாலில்லை' எனற்பாலதனைத் தூவைக்குப் பாலி ல்லை என்முற்போலப் புணர்க்கப்படாது என்க.

இன்னும் 'மருடீஉ விகாரம்' என்று சிறப்பித்தவதனால், தலைக்குறையும், இடைக்குறையும், கடைக்குறையும் வருவனவுமுள. அவையும் வரலாற்று முறைமையோடுங்கூடி வழங்கப்படும் எனக்கொள்க.

வருமாறு.—

"மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி"

இதனுள், 'தாமரை' எனற்பாலதனை 'மரை' எனத் தலைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

"வேதின வெரிநி னோதி முதுபோத்து" குறுந்தொகை-140.

இதனுள், 'ஓந்தி' எனற்பாலதனை 'ஓதி' என இடை குறைத்து வழங்கினவாறும்,

"அகலிரு விசும்பி னால்போல்
வாலிதின் மலர்ந்தன புன்கொடி முசுண்டை"

பத்துப்பாட்டு-100.

இதனுள், 'ஆரல்' எனற்பாலதனை 'ஆல்' என இடை குறைத்து வழங்கினவாறும்,

---

* இவை 77-வது பக்கத்திலுள்ள 'பன்மாடக்கூடன்' என்னும் பஃறொடை வெண்பாவின் கடையடிகள்.

"நீலுண்டுகிலிகை கடுப்ப"

இதனுள், 'நீலமுண் டுகிலிகை கடுப்ப' எனற்பாலதனை 'நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப' எனக் கடைகுறைத்து வழங்கின வாறுங் கண்டுகொள்க, பிறவுமன்ன.

'அந்நாற்சொல்லுந் தொடுக்குங்காலை' என்றவழி நான்கு சொல்லாவன இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் எனவிவை,

என்னை:—

* "இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொலென்
றனைத்தே செய்யுளி னீட்டச் சொல்லே" என்றாராகலின்.

அவற்றுள், இயற்சொல்லாவன-சோறு, கூழ், பால், பாளிதம் என்பன.

என்னை:—

† "இயற்சொற் றாமே யியம்புங் காலை
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் சொல்லே"
என்றாராகலின்.

அவை நடக்கும் எல்லையாவையோ வெனின் வையை யாற்றின் வடக்கும், மருதயாற்றின் தெற்கும், கருவூரின் கிழக்கும், மருவூரின் மேற்குமாகிய நான்கு எல்லைக் குட்பட்ட சோணாடு என்க.

என்னை:—

‡ "மன்ற வாணன் மலர்திரு வருளாற்
றென்றமிழ் மகிமை சிவணிய செய்த
அடியவர் கூட்டமு மாதிச் சங்கமும்
படியின்மாப் பெருமை பரவுறு சோழனுஞ்

* † ‡ இச்சூத்திரங்களை இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

சைவமா தவருந் தழைத்தினி திருக்கு
மையறு சோழ வளநா டென்ப'' என்றாராகலின்.

திரிசொல்லாவன-அடுக்கல், பிறங்கல், ஓங்கல், விலங்கல், விண்டு, குவடு என்பவை மலை என்னும் ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல்.

உந்தி என்பது-ஆற்றிடைக் குறையும், கொப்பூழும், தேருருளும், யாழகத்தோருறுப்பும் என்னும் வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல்.

என்னை:—

* "ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியு
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி'' என்றாராகலின்.

திசைச்சொல்லாவன:—மயிலை 'மஞ்ஞை' என்றும், கிளியைக் 'கிள்ளை' என்றும், தாயைத் 'தள்ளை' என்றும், நாயை 'ஞமலி' என்றும் வழங்குவனவாம்.

என்னை:—

† "செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினுந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி''
என்றாராகலின்.

செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரு கொடுந்தமிழ் நிலமாவன:—

நேரிசை வெண்பா

"தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய
சீத மலாடு புனநாடு செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிருநாட் டெண்''

இதை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

---

* † இச்சூத்திரங்களை இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

வடசொல்லாவன:—குங்குமம், மூலம், சங்கு, சந்தனம் என்பனவாம்.

என்னை:—

"வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே"
"சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

'வகையுளி' என்பது: முன்னும், பின்னும் அசை முதலாகிய உறுப்புகள் நிற்புழி யறிந்து குற்றப்படாமல் வண்ணம் அறுத்தல் எனக்கொள்க.

என்னை:—

நேரிசை வெண்பா

* "அருணேக்கு நீரா ரசைசீ ரடிக்கட்
பொருணோக்கா தோசையே நோக்கி—மருணீக்கிக்
கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு." என்றாராகலின்.

வருமாறு:—

குறள் வெண்பா

"கடியார்பூங் கோதை கடாயினான் றிண்டேர்
சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து"

இதனைக், 'கடியார்' எனவும், 'பூங்கோதை' எனவும் 'கடாயினான்' எனவும் அலகிடின் ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும் தட்டு வெள்ளைத்தன்மை குன்றுமாதலால் 'கடியார் பூ' என்று புளிமாங்காயாகவும், 'கோதை' என்று தேமாவாகவும், 'கடாயினான்' என்று கருவிளமாகவும் அலகிட்டுக் கொள்க.

* இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

குறள் வெண்பா

"மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்" திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்து-4.

இதனை 'நிலமிசை' எனவும், 'நீடு' எனவும், 'வாழ் வார்' எனவும் அலகிடின் ஆசிரியத்தளை தட்டு, வெண்பாவின் இறுதிக்கண் அசைச்சீர் ஆகற்பாலது இயற்சீராய், 'நிகரில் வெள்ளைக் கோரசைச்சீரு மொளிசேர்பிறப்பு மொண்காசு மிற்ற சீருடைச்சிந்தடியே முடிவாம்' என்னும் இலக்கணத் தோடு மாறுபடுமாதலின் 'நிலமிசை' எனக் கருவிளமாகவும், 'நீடுவாழ்' எனக் கூவிளமாகவும், 'வார்' என நாள் என்னும் நேரசைச்சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்க.

நேரிசை வெண்பா

"பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கொண்டவர்க்கும்
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்தலா—னீடுநீர்
நல்வய லூர நறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லவி னூட லினிது"

இதனுள், டுகர நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தனவாயினும் இரண்டினையுங் கூட்டி நிரையசையாக அலகிடச் சீரும், தளை யுஞ் சிதையாவாம். அல்லாவிடின் * நாலசைச்சீராய் வண்ண மழிந்து ஓசையுண்ணாதுகெடும். பிறவுமன்ன.

'வாழ்த்து' இருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும், இருபுற வாழ்த்தும் என.

வருமாறு:—

---

* மேற்செய்யுளில், 'பாடுநர்க்கு' என்னுஞ் சீரிலுள்ள டுகர நக ரங்களை நேர்நேராக அலகிடின் அச்சீர் நாலசைச் சீராதலைக் கண்டு கொள்க. இங்ஙனமே மற்றச் சீர்களிலும் கண்டுகொள்க. 'தண்ணிழ றண்பூ' என்னும் உறுப்பியல் 8-வது காரிகையின் உரையில் 'வெண்பா வினுள் நாலசைச்சீர்வாரா' என்ற விதியும் ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது.

நேரிசை வெண்பா

"கார்நறு நீலங் கடிக்கயத்து வைகலு
நீர்நிலை நின்ற பயன்கொலோ—கூர்நுனைவேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியார்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்"

இது மெய்வாழ்த்து.

நேரிசை வெண்பா

"பண்டு மொருகாற்றன் பைந்தொடியைக் கோட்பட்டு
வெங்கடம் வில்லேற்றிக் கொண்டுழந்தான்—றென்களந்தைப்
பூமாண் டிருமகளுக் கின்னும் புலம்புமால்
வாமான்றேர் வையையார் கோ"

இஃது இருபுறவாழ்த்து.

'வசை' யும் இருவகைப்படும் மெய்வசையும், இருபுற வசையும் என,

வருமாறு.—

நேரிசை வெண்பா

"தந்தை யிலைச்சுமடன் * றாய்தொழிலி தான்பார்ப்பான்
எந்தைக் கிதெங்ஙனம் பட்டதுகொன்—முந்தை
அவியுணவி னார்தெரியி னுவதாங் கொல்லோ
கவிகண்ண னார்தம் பிறப்பு"

இது மெய்வசை.

நேரிசை வெண்பா

"படையொடு போகாது நின்றெறிந்தா னென்றுங்
கொடையொடு நல்லார்கட் டாழ்ந்தான்—படையொடு
பாடி வழங்குந் தெருவெல்லாந் தான்சென்று
கோடி வழங்கு மகன்"

இஃது இருபுறவசை.

இனி 'வனப்பு' எட்டுவகைப்படும் அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என.

* தாய் தோழி என்றும் பாடம்.

என்னை:—

* "அம்மை யழகு தொன்மை தோல்விருந்
தியைபு புலனிழை யெனவனப் பெட்டே" என்றாராகலின்.

அவற்றுள், 'அம்மை' யாவது சிலவாய், மெல்லியவாய் சொற்களால், ஒள்ளியவாய பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லியது.

என்னை:—

"சின்மென் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னம்மை தானே யடிநிமிர் வின்றே"

தொல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-236.

வருமாறு:—

குறள் வெண்பா

"அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை" திருக்குறள்.

'அழகு' என்பது செய்யுட்சொல்லாகிய் திரிசொற்களான் ஓசை இனியவாகப் புணர்க்கப்பட்டது.

என்னை:—

"செய்யுண் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னவ்வகை தானே யழகெனப் படுமே"

தொல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-237.

வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"துணியிரும் பௌவங் குறைய வாங்கி
அணிகிள ரடுக்கன் முற்றிய வெழிலி
காலொடு மயங்கிய கனையிரு ணடுநாள்
யாங்குவந் தனையோ வோங்கல் வெற்ப
நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பென விழிதருங்
கடுவரற் கலுழி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர் நெறியே"

---

* இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

'தோன்மை' என்பது பழையதாகி நிகழ்ந்த பெற்றி யுரைக்கப்படுவது.

என்னை:—

"தொன்மை தானே
யுரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே"

தொல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-238.

வருமாறு:—

'செறிதொடி யுவகைகேளாய் செஞ்சுடர்த் தெறுகதிர்ச் செல்வன்' என்பதூஉம், மாபாரதம், காந்தம் போல்வனவுங் கொள்க.

'தோல்' என்பது-இழும் என்னும் மெல்லியவாகிய சொற்களால் விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச்சொற்களானும் பலவடியாய்க் கிடப்பனவும் என இருதிறத்தனவாம்.

என்னை:—

"இழுமென மொழியால் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியா லடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்
தோலென மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்"

தொல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-239.

வருமாறு:—

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

"பாயிருள் பரப்பகங் குறையப் பாம்பின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
துணிதரு வெள்ளந் துயில்புடை பெயர்க்கும்
ஒளியோன் காஞ்சி யெளிதெனக் கூறின்
இம்மை யில்லை மறுமை யில்லை
நன்மை யில்லை தீமை யில்லை
செய்வோ ரில்லை செய்பொரு ளில்லை
அறிவோ ரியாரஃ திறுவழி யிறுகென"

இது மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி. இஃது இழுமென மொழியால் விழுமியது நுவன்றது.

* "திருமழை தலைஇய—சென்றவாறே"

இது பரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந் தொழுகியது.

'விருந்து' என்பது-புதியவற்றின் மேற்று. அஃது இப் பொழு துள்ளாரைப்பாடுவது.

என்னை:—

"விருந்து தானே,
புதியது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே"

தோல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-240.

அது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

'இயைபு' என்பது 'ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள,' என்னும் பதினொரு புள்ளியும் ஈறாக வந்தபாட்டு.

என்னை:—

"ஞகார முதலா ளகார வீற்றுப்
புள்ளி யிறுதி யியைபென மொழிப"

தோல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-241.

அவையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

'புலன்' என்பது இயற்சொல்லாற் பொருடோன்றச் சொல்லப்படுவது.

என்னை:—

"தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே"

தோல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-242.

வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"பார்க்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மூ
வார்ச்செறி முரசின் முழங்கி யொன்னார்

* இச்செய்யுளை 35-வது பக்கத்திற் காண்க.

மலைமுற் றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்
சென்றவ டிருமுகங் காணக் கடுந்தேர்
இன்று செலக்கடவு மதிபாக வுதுக்காண்
மாவொடு புணர்ந்த மாஅல் போல
இரும்பிடி யுழைய தாகப்
பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிறே''

'இழைபு' என்பது வல்லொற்றியாதுந் தீண்டாது செய்யுளியலுடையாரால் எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடி முதலாகப் பதினேழ் நிலத்து ஐந்தடியு முறையானே யுடைத்தாய் ஓங்கிய சொற்களால் வருவது.

என்னை:—

"ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடங்காது
குறளடி முதலா வைந்தடி காறு
மோங்கிய மொழியா னங்ஙன மொழியி
னிழைபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்''

தொல்காப்பியம் பொ. அ. செ. சூ-243.

செய்யுளிய லுடையார் நாற்சீரடி தன்னையே நான்கெழுத்து முதலா ஆறெழுத்தின் காறும் உயர்ந்த * மூன்றடியுங் குறளடி என்றும்,

எழெழுத்து முதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியுஞ் சிந்தடி என்றும்,

பத்தெழுத்து முதலாப் பதினன்கெழுத்தின் காறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் அளவடி என்றும்,

பதினைந்தெழுத்து முதலாப் பதினேழெழுத்தின் காறும் உயர்ந்த மூன்றடியும் நெடிலடி என்றும்,

பதினெட்டெழுத்து முதலா இருபதெழுத்தின் காறும் உயர்ந்த மூன்றடியும் கழிநெடிலடி என்றும்,

* ஈண்டு 'மூன்றடி' என்றது - நான்கெழுத்தடியையும், ஐந்தெழுத்தடியையும், ஆறெழுத்தடியையும் எனக்கொள்க. இவ்வாறே மற்றவைகளையுங்கொண்டு பதினேழ் நிலமாமாறுணர்க.

இருபதெழுத்தின் மிக்க நாற்சீரடிப்பா இல்லை என்றும் வேண்டுவர்.

அவ்வெழுத் தெண்ணுகின்றுழிக் குற்றிய லிகரமும், குற்றிய லுகரமும், ஆய்தமும், ஒற்றும் ஒழித்து நின்ற உயிரும், உயிர்மெய்யுங்கூட்டி எண்ணப்படும்.

என்னை:—

நேரிசை வெண்பா

"குற்றிகரங் குற்றுகர மென்றிரண்டு மாய்தமும்
ஒற்று மெனவொரு நான்கொழித்துக்—கற்றோர்
உயிரு முயிர்மெய்யு மோதினர் கொள்ளச்
செயிர்தீர்ந்த செய்யு ளடிக்கு"

"நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே"

"நாலெழுத்து முதலா வாறெழுத் தெல்லை
யேறிய நிலத்த குறளடி யென்ப"

"எழெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே
யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழி யான"

"பத்தெழுத் தென்ப நேரடி களவே
யுற்ற நாலெழுத் தேற்றலங் கடையே"

"மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே
யீரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென மொழிப"

"மூவா றெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழி யான" தொல்காப்பியம்.

நேரிசை வெண்பா

*"ஈரிரண்டு மோரேழு மீரைந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டு—மோரா
விளையும் பதினேழ் நிலத்துக் குறள்சிந்
தளவு கழிநெடிலோ டைந்து." என்றாராகலின்.

வருமாறு:—

* இச் சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

நேரிசை யாசிரியப்பா

"போந்து போந்து சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி நொந்து
வண்டு சூழ விண்டு வீங்கி
நீர்வாய் கொண்டு நீண்ட நீலம்
ஊர்வா யூதை வீச வூர்வாய்
மதியேர் வண்டோ டொல்கி மாலை
நன்மணங் கமழும் பன்னெல் லூர
அமையேர் மென்றோ ளாயரி நெடுங்கண்
இணையீ ரோதி யேந்திள வனமுலை
இறும்ப மாமல ரிடையெழுந்த மாவின்
நறுந்தழை துயல்வரூஉஞ் செறிந்தேந் தல்குல்
அணிநடை யசைஇய வரியமை சிலம்பின்
மணிமருள் வளர்குழல் வளரிளம் பிறைநுதல்
ஒளிநில வயங்கிழை யுருவுடை மகளொடு
நளிர்முழவு முழங்கிய வணிநிலவு மணிநகர்
இருந்தளவு மலரளவு சுரும்புலவு நறுந்தொடை
கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு
பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்ப
அஃதொருநீ மறைப்பி னொழிகுவ தன்றே"

இனிப் 'பொருள்கோள்' என்பது உம்மைத் தொகை பொருளும், பொருள் கோளும் என.

குறள் வெண்பா

"அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்" **திருக்குறள்.**

இதனுள் அருளும், அருளல்லதும் என உம்மைதொகக் காற் போலக்கொள்க.

அவற்றுள், பொருளாவன * குறிஞ்சி, கைக்கிளை முதலிய அகமும், அகப்புறமும்,

---

* குறிஞ்சி, பாலை முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்தும் அகம் எனவும்,
கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் இரண்டும் அகப்புறம் எனவும்,

* வெட்சி பாடாண்பாட்டு முதலிய புறமும் புறப்புறமுமாம். அவற்றை அவ்விலக்கணங் கூறிய நூல்களிற் கண்டு கொள்க.

இனிப்பொருள்கோள் ஒன்பது வகைப்படும்:—

நிரனிறை மொழிமாற்றும், சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும், அடிமொழிமாற்றும், பூட்டுவிற் பொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப் பொருள்கோளும், அளைமறியாப்புப்பொருள்கோளும், தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோளும் என.

இவற்றுள், நிரனிறை இரண்டு வகைப்படும்; பெயர் நிரனிறையும் வினை நிரனிறையும் என. அவற்றுள், பெயர் நிரனிறை வருமாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

“கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி
மதிபவள முத்த முகம்வாய் முறுவல்
பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்குச் சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்”

இனி ‘வினை நிரனிறை’ வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

“காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய—நீதியால்
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோண் மாற்றாரை யேற்றார்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்” எனவும்,

* வெட்சி, காந்தை வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை என்னும் ஏழும் புறம் எனவும்,

வாகை, பாடாண், பொதுவியல் என்னும் மூன்றும் புறப்புறம்’ எனவும் அறிக.

இன்னிசை வெண்பா

"அடல்வேன் * மாநோக்கி நின்முகங் கண்டே
உடலு முடைந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்குங்
கடலுங் கனையிருளு மாம்பலும் பாம்புந்
தடமதிய மாமென்று தாம்"

எனவும்,

கொண்டு கண்டு கொள்க.

இனி, 'முறை நிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்க நிரனிறை, மிகையெண் ணிரனிறை, குறையெண் ணிரனிறை' என்று வேண்டுவாருமுளர்.

* ஈண்டு வெண்டளை பொருந்தாமையின் இதனை 'வெண்டுறை' எனக் கோடலே தகுதியாம். என்னை, 'நேரிசை, இன்னிசை வெண்பாக்களை யொப்ப நின்று செப்பலோசையிற் பிழைத்து வருவனவற்றையும் வெண்டுறையின் பாற்படுத்துக்கொள்க' என்றாராகலின்.

அன்றியும் தொல்காப்பியத்துட் சொல்லதிகாரத்தில் எச்சவியலிற் சேனாவரையர் உரையினும், இலக்கண விளக்கத்துட் சொல்லதிகாரத்திற் பொதுவியலின் உரையினும் இச்செய்யுளின் பாடமும், உருவமும் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

வ-று. "உடலு முடைந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்குங்
கடலிரு ளாம்பல்பாம் பென்ற—கெடலருஞ்சீர்த்
திங்க டிருமுகமாச் செத்து"

இதனுட் பாடபேத முண்மையும், இது முன்காட்டியவாறு நான்கடியாயிராமல், மூன்றடியாய் நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவா யிருத்தலையுங் கண்டுகொள்க. இது தொல்காப்பியத்திற் கண்டபாடம். இலக்கண விளக்கத்துள், ஈற்றுச்சொல்லாகிய 'செத்து' என்பதொன்றுமே 'சேத்து' என வேறுபட்டிருக்கின்றது. மற்றையவெல்லாம் ஈண்டு காட்டியவண்ணம் பாட மொத்திருக்கின்றன. இப்பாடத்தோடு நச்சினார்க்கினியார் காட்டிய பாடமும் ஒத்திருக்கின்றது.

அவற்றுட் * 'சிலவருமாறு':—

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

"கூற்றுவனை வின்மதனை யரக்கர் கோவைக்
கூனிலவைக் குஞ்சரத்தை யிஞ்சி மூன்றை
ஏற்றுலகின் புறவுருவ மாளத் தோள்க
ளிறவெறிப்ப விமையப்பெண் வெருவ வேவக்
காற்றெழிலா னயனத்தால் விரலாற் கற்றைக்
கதிர்முடியாற் கரதலத்தாற் கணையாற் பின்னும்
ஊற்றழிய வுதைத்துரித்து நெரித்துச் சூடி
யுரித்தெரித்தா னவனெம்மை யுடைய கோவே" எனவும்,

நேரிசை வெண்பா

†"காதம சூகவிநுதி தூனிகண் புருவஞ்
சீதமுங் கொங்கை திரண்டவா—யோதக்
கரும்பார் மழபாடிக் காங்கேயன் பட்டத்
தரும்பார் குழலளகத் தார்க்கு" எனவும்,

‡ கொண்டு கண்டு கொள்க.

இனிச் 'சுண்ணமொழி மாற்று' வருமாறு:—

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

"சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை"

இதனுள், 'சுரை' என்பதனோடு 'மிதப்ப' என்பது பொருள் கொள்ளவும், 'அம்மி' என்பதனோடு 'ஆழ' என்பது பொருள் கொள்ளவும், 'யானை' என்பதனோடு 'நிலை' என்பது பொருள் கொள்ளவும், 'முயல்' என்பதனோடு

---

* † ‡ இம்மூன்றும் ஏட்டுப்பிரதியிலுள்ள பாடம். இவற்றுள் முதலது மாத்திரம் முன்வந்துள்ள அச்சுப்பிரதிகளில் பாடபேதமுற்றிருக்கின்றது. மற்றவை காணப்பட்டில. † இக்குறியிலுள்ள வெண்பாவின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை. ஆகலின் அஃது ஏட்டிலுள்ளபடியே ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்டது.

'நீத்து' என்பது பொருள் கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்ண மொழி மாற்று.

இனி 'அடிமறி மொழிமாற்று' வருமாறு:—

*"சூரல் பம்பிய—நீவாலாறே"

என்னும் ஆசிரியம், வேண்டிற்றோர் அடியான் முதலாகச் சொன்னாலும் ஓசையும், பொருளும் பிழையாது வந்தமையால் அடிமறி மொழிமாற்று.

இனி 'அடிமொழிமாற்று' வருமாறு:—

குறள் வெண்பா

"ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள
வாலி னெடிய குரங்கு"

என்பதனுள், 'ஆலத்து மேல குரங்கு, குளத்துள குவளை' என்று இரண்டடியின் மொழிமாற்றிப் பொருள் கொண்டமையால் அடிமொழி மாற்று.

இனிப் 'பூட்டுவிற் பொருள்கோள்' வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதா மேத—முறந்தையர்கோன்
தண்ணார மார்பிற் றமிழர் பெருமானைக்
கண்ணாரக் காணக் கதவு"

இதனுள், 'திறந்திடுமின்' என்பதனோடு 'கதவு' என்பது நோக்குடைத்தாய்ப் பொருள் கொண்டமையாற் பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

இனிப் 'புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள்' வருமாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

"அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டூன் மிசைதலுங் குற்றஞ்

* இச்செய்யுளை 95-வது பக்கத்திற்காண்க.

சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றங்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்'' நான்மணிக்கடிகை-28.

இஃது அடிதோறும் பொருளற்று வந்தமையாற் புனல் யாற்றுப் பொருள்கோள்.

இனி 'அளைமறியாப்புப் பொருள்கோள்' வருமாறு:—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டூன்றித்
தளர்வார் தாமுஞ்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற்
சுழல்வார் தாமும்
ஊழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே
முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி
முயலா தாரே''

இதனுள், 'வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறி முன்னி முயலாதார்' என்னும் இறுதிச்சொல் இடையும், முதலுஞ் சென்று பொருள் கொண்டமையால் அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோள்.

இனித் 'தாப்பிசைப் பொருள்கோள்' வருமாறு:—

குறள் வெண்பா

"உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு'' திருக்குறள் புலால்மறுத்தல்-5.

இதனுள், 'ஊனை யுண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை' எனவும், 'ஊனையுண்ண வண்ணாத்தல் செய்யாதளறு' எனவும் நடுநின்ற 'ஊன்' என்னுஞ்சொல் முதலும், இறுதியுஞ் சென்று பொருள் கொண்டமையால், தாப்பிசைப் பொருள் கோள்.

இனிக் 'கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்' வருமாறு:—

இன்னிசை வெண்பா

"தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி
அஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே
வங்கத்துச் சென்றார் வரின்"

இதனுள், 'அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தல்' எனவும், 'தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன பசலை' எனவுஞ் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையாற் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.

நேரிசை வெண்பா

"ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை—காரி
விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ தாஅணுந் தோளான்
நிறனுள்ள ளுருல்லீ தலர்"

இதனுள், 'தண்ணுமை நாணுந்தோள்' எனவும், 'நிறம் வேங்கைவீ' எனவும், 'அலர் ஆரியமன்னர் பறையினெழுந்தியம்பும்' எனவுஞ் சொற்களைக் கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் இதுவுங் கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள். பிறவு மன்ன.

இனிக் 'குறிப்பிசை' என்பது: எழுத்தல் ஓசையான் வந்தமுற்கும், ஈளையும், இலதையும், அநுகரணமு முதலாக உடையன செய்யுள் அகத்துவந்தால் அவை செய்யுணடை யழியாமல் அசையும், சீரும், அடியும், தொடையும் பிழையாமல் அலகிட்டு வழங்கப்படும் எ-று.

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"மன்றலங் கொன்றை மலர்மிலைந் துஃகுவஃ
கென்று திரியு மிடைமகனே—சென்று

மறியாட்டை யுண்ணுமல் வண்கையால் வல்லே
அறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு''

ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனார் பாடிய * ஊசிமுறியுட் கண்டு கொள்க.

என்னை:—

§''எழுத்தல் லிசையை யசைகொடு சீர்தளை
நிறைக்கவும் படுமென நேர்ந்திசி னோரே'' என்றாராகலின்.

இனி, 'ஒப்பு' என்பது மேற்சீரும், தளையும், அடியும், வரையறுக்கப்பட்டபாவும், பாவினமுஞ் சொன்ன பெற்றியிற்றிரிந்து, மிக்கும், குறைந்தும் வந்தால், அவை ஒரு புடையொப்புமை நோக்கி ஒழிந்த செய்யுட்களின் பாற்படுத்து வழங்கப்படும் எ-று.

வருமாறு:—

''கோழியுங் கூவின குக்கில் குரல்காட்டுந்
தாழியு ணீலத் தடங்கணீர் போதுமினோ
ஆழிசூழ் வையத்தெம் மண்ணலடி யேத்திக்
கூழை நனையக் குடைந்துங் குளிர்புனல்
ஊழியு மன்னவா மென்றேலோ ரெம்பாவாய்''

மேல், நாற்சீர் நான்கடியாய் வருவது கலிவிருத்தம் என்று வரையறுத்துச் சொன்னார். இஃது ஐந்தடியான் வந்ததாயினும் ஒரு புடை யொப்புமை நோக்கிக் கலிவிருத்தத்தின் பாற்படுத்து வழங்கப்படும் எனக்கொள்க. இதனைத் தரவு கொச்சக மெனினும் இழுக்காது.

''சுற்றுநீர் சூழ்கிடங்கிற் பொற்றாமரைப் பூம்படப்பைத் தெண்ணீர்
நல்வய லூரன் கேண்மை யல்லிருங் கூந்தற் கலராணவே''

---

* இஃது இலக்கண விளக்கத்துள் ''ஆசிரியமுறி'' என எழுதப் பட்டிருக்கின்றது.

§ இச்சூத்திரம் இயற்றினார் இன்னார் என்பது தெரியவில்லை.

மேல்வஞ்சிப் பாவிற்கு மூன்றடிச் சிறுமை என்றெடுத் தோதினர். இஃது இரண்டடிச் சிறுமையான் வந்ததாயி னும் ஒரு புடையொப்புமை நோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாற் படுத்தே வழங்கப்படும் எனக்கொள்க. பிறவும், புராணகவிஞ ராற் பாடப்பட்ட இலக்கியங்களும் இவ்விலக்கணத்தான் ஒரு புடையொப்புமை நோக்கி ஒன்றன் பாற்படுத்து வழங்கப் படும் எனக்கொள்க.

'ஒப்பும்' என்ற உம்மையால் வண்ணமும், புனைந்துரை யும், அடியின்றி நடப்பனவும் ஆமாறுணர்ந்து கொள்க.

அவற்றுள், வண்ணம் நூறு திறத்தனவாம். அவை சொல்லுமாறு:—

தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசைவண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசைவண்ணம், மயங்கிசைவண்ணம் என் னும் இவ்வைந்தினையு முதல்வைத்து,

அகவல்வண்ணம், ஒழுகிசை வண்ணம், வல்லிசைவண் ணம், மெல்லிசைவண்ணம் என்னும் இந்நான்கினையும் இடை வைத்துக்,

குறில்வண்ணம், நெடில்வண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், இடையிசைவண்ணம் என்னும் இவ் வைந்தினையுங் கடைவைத்துக் கூட்டியுறழ நூறு வண்ணமும் பிறக்கும்.

என்னை:—

கட்டளைக் கலித்துறை

"தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப்பின்னும்
பாங்கே யகவ லொழுகல் வலிமெலிப் பாற்படுத்திட்
டாங்கே குறினெடில் வல்லின மெல்லின மோடிடையைத்
தாங்கா துறழ்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே"

அவற்றின் விரியாவன:—

தூங்கிசை வண்ணம்

குறிலகவற்றூங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவற்றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற்றூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற்றூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற்றூங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில்வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலி வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறின்மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடின்மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும்-தூங்கிசை வண்ணம் 20.

இது கோம்பி நடந்தாற் போலவும், நாரை நடந்தாற் போலவும் வரும்.

ஏந்திசை வண்ணம்

குறிலகவலேந்திசை வண்ணம், நெடிலகவ லேந்திசை வண்ணம், வலியகவலேந்திசை வண்ணம், மெலியகவலேந்திசை வண்ணம், இடையகவ லேந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுகலேந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுகலேந்திசைவண்ணம், வலியொழுகலேந்திசை வண்ணம், மெலியொழுகலேந்திசை வண்ணம், இடையொழுக லேந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில்வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெலி வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடைவல்லிசையேந் திசை வண்ணம் எனவும்,

குறின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடின்மெல் லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசை வண் ணம், மெலிமெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடைமெல்லி சை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்—ஏந்திசை வண்ணம் 20.

இது மதயானை நடந்தாற் போலவும், பாம்பு பணைத்தாற் போலவும், ஓங்கி பறக்கும் பறவை போலவும் வரும்.

அடுக்கிசை வண்ணம்

குறிலகவலடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவலடுக்கிசை வண்ணம், வலியகவலடுக்கிசை வண்ணம், மெலியகவ லடுக் கிசை வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுகலடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகலடுக் கிசை வண்ணம், வலியொழுகலடுக்கிசை வண்ணம், மெலி யொழுகலடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுக லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில்வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலி வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடை வல்லிசை யடுக் கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறின்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடின்மெல்லி சை யடுக்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசை வண் ணம், மெலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்—அடுக்கிசை வண்ணம் 20.

இது கரடான நிலத்தில் வண்டியுருண்டாற் போலவும், நாரை யிரைந்தாற் போலவும், தாராவும் தர்கமணியோசை போலவும் வரும்.

பிரிந்திசை வண்ணம்

குறிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடை வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்,

குறின்மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடின்மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், எனவும்—பிரிந்திசை வண்ணம் 20.

இது பெருங்குதிரையா யாத்தலும் போலவரும்.

மயங்கிசை வண்ணம்

குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம், இடையொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்,

குறின்மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின்மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்—மயங்கிசை வண்ணம் 20.

ஆக வண்ணம் நூறு.

இது நகரம் இரைத்தாற்போலவும், தாரைபிரையுமான் பிபிசையும் இயமாவிசையும் தேரைக்குரலும் போலவரும்.

இவ்வாறு விரித்துரைத்தார் அவிநயனார்.

இனித் தொல்காப்பியர் முதலிய ஒருசார் ஆசிரியர் வண்ணம் இருபது என்பர்.

என்னை:—

*"வண்ணந் தானே நாலைந் தென்ப" தொல்காப்பியம்.

"அவைதாம்,

பாஅ வண்ணந் தாஅ வண்ணம்
வல்லிசை வண்ண மெல்லிசை வண்ண
மியைபு வண்ண மளபெடை வண்ண
நெடுஞ்சீர் வண்ணங் குறுஞ்சீர் வண்ணஞ்
சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ண
மகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ண
மொழுகு வண்ண மொரூஉ வண்ண

* இவை தொ. பொ. அ. செ. 213, 214, வது சூத்திரங்கள்.

மெண்ணு வண்ண மகைப்பு வண்ணந்
தூங்கல் வண்ண மேந்தல் வண்ண
முருட்டு வண்ண முடுகு வண்ணமென்
றுங்கவை யென்ப வறிந்திசி னோரே"

"அவற்றுள்,
பாஅ வண்ணஞ் சொற்சீர்த் தாகி
நூற்பாற் பயிலு நோக்கிற் றென்ப"

"தாஅ வண்ண
மிடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்"

"வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே"

"மெல்லிசை வண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே"

"இயைபு வண்ண மிடையெழுத்து மிகுமே"

"அளபெடை வண்ண மளபெடை பயிலும்"

"நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும்"

"குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும்"

"சித்திர வண்ணங் குறியவு நெடியவு
மொத்துநேர்ந் தடுக்கிய வியற்கைத் தென்ப"

"நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்"

"அகப்பாட்டு வண்ண
முடியா தனபோன்று முடிந்ததன் மேற்றே"

"புறப்பாட்டு வண்ண
முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்"

"ஒழுகு வண்ண மோசையி னொழுகும்"

"ஒரூஉ வண்ண மொரூஉத்தொடை தொடுக்கும்"

"எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்"

"அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்"

"தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சிபயிலும்"

"ஏந்தல் வண்ணஞ்
சொல்லியது சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்"

"உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக்கும்"

"முடுகு வண்ண மடியிறந் தொழுகும்" **தொல்காப்பியம்.**

---

* இவை முறையே தொ. பொ. அ. செ. 215, முதல் 234, வரையிலுள்ள சூத்திரங்கள்.

இவையெல்லாந் தொல்காப்பியத் துள்ளும், யாப்பருங் கல விருத்தியுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

இனிப்புனைந்துரை இரண்டு வகைப்படும், பெரியதனைச் சுருக்கிச் சொல்லுதலும், சிறியதனைப் பெருக்கிச் சொல்லு தலும் என.

என்னை:—

*"உரைக்கப் படும்பொருட் கொத்தன வெல்லாம்
புகழ்ச்சியின் மிக்க புனைந்துரை யாகும்" என்றாராகலின்.

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"அடையார் பூங்கோதைக் கல்குலுந் தோன்றும்
புடையார் வனமுலையுந் தோன்று—மிடையாதுங்
கண்டுகொள்ளா தாயினுங் காரிகை நீர்மையாட்
குண்டாக வேண்டு நுசுப்பு"

இது பெரியதனைச் சுருக்கிற்று.

"அவாப்போ லகன்றத னல்குன்மேற் சான்றோர்
உசாப்போல வுண்டே மருங்கு—லுசாவினைப்
பேதைக் குரைப்பான் பிழைப்பிற் பெருகினவே
கோதைக்கொம் பன்னாள் குயம்"

இது சிறியதனைப் பெருக்கிற்று.

"பொன்மலி கச்சி பூமலி கூடல்
மாரி யீகை மணிமாடம்"

என்னுந் தொடக்கத்தனவும் அது.

---

* இச்சூத்திரம் இலக்கண விளக்கத்துள்,
"உரைக்கப் படும்பொருட் கொத்தவை யெல்லாம்
புகழ்ச்சியின் மிக்க புனைந்துரை யவைதாம்
பெரிதினைச் சுருக்கலுஞ் சிறிதினைப் பெருக்கலு
மெனவிரண் டாகு மென்மனார் புலவர்" என்றிருக்கிறது.

இனி அடியின்றி நடப்பன:—பாட்டுரையும், நூலும், மந்திரமும் பிசியும், முதுசொல்லும், அங்கதமும், வாழ்த்தும் என்னுமிவை ஓரடியானும், பலவடியானும் வரப்பெறும்.

என்னை:—

*"செயிர் தீர்செய்யு டெரியுங் காலை
யடியி னீட்டத் தழகுபெற் றியலும்"

"ஓரடி யானு மொரோவிடத் தியலும்"

"அவைதாம்,
பாட்டுரை நூலே மந்திரம் பிசியே

---

* இச்சூத்திரத்தோடு,

"ஓரடி யானும் பலவடி யானு
மொரோவழி யியலு முரைத்தவச் செய்யுள்"

"அவைதாம்,
பாட்டுரை நூலே மந்திரம் பிசியே
முதுசொல் லங்கதம் வாழ்த்தொடு பிறவு
மாகு மென்ப வறிந்திசி னோரே"

என்னும் இலக்கண விளக்கச் சூத்திரம் ஒத்திருத்தலை யறிக. பாட்டுரை - உரைச்சூத்திரம். நூல்-சூத்திரப்பா சூத்திரம், வெண்பா முதலிய வேறு சில செய்யுட்களாலும் இயன்றுள தாயினும், அகவலடியான் வருஞ் சூத்திரமே சூத்திரப்பா எனப்படும். என்னை, அடியின்றி நடப்பது அதுவேயாகலின். நூல், நூற்பா, சூத்திரப்பா என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். மந்திரம்-வடமொழியிலுள்ள அஷ்டாக்ஷரம், பஞ்சாக்ஷர முதலியவற்றைப் போல்வன. பிசி-பொய். முதுசொல்-பழமொழி. அங்கதம்-வசை. வாழ்த்து-துதி. அஃது ஒருவர்தம் மிகுதியைக் கூறுவது. அணிகளில் ஒன்றாகிய வாழ்த்திற்கு ஆசீர்வாதம் என்பது பொருள் அஃது அப்பொருளுடையதாதலை,

"இன்னார்க் கின்ன தியைக வென்றுதா
முன்னியது விரித்தல் வாழ்த்தென மொழிப"

என்னுந் **தண்டியலங்காரச்** சூத்திரத்தாலுணர்க. அங்கதம், வாழ்த்து என்னும் இவ்விரண்டிற்கும் உதாரண முற்கூறப்பட்டன. மற்றவற்றிற்கு உதாரணம் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

முதுசொல் லங்கதம் வாழ்த்தொடு பிறவு
மாகுந வென்ப வறிந்திசி னேரே'' என்றாராகலின்.

இனி நூலாவது மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெற்று, நால்வகைப் பயத்ததாய், எழுவகை ஆசிரியர் மதவிகற்பத்த தாய்ப், பத்துவகைக் குற்றந்தீர்ந்து, பத்துவகைக் குணத்த தாய்ப், பதின்மூன்று வகையான உரைபெற்று, முப்பத்தி ரண்டு தந்திர உத்தியோடும் புணர்ந்தது எனக்கொள்க.

அவற்றுள், மூவகையாவன-தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தி எனவிவை.

முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல் எனினும் அமையும். மூவரினடைபெறுதல் என்பது—அவை மூன்றும் நடாத்தும் ஆசிரியர் மூவர் எனக்கொள்க.

நால்வகைப்பயன் ஆவன—அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனவிவை.

எழுவகை ஆசிரியர் மதவிகற்பமாவன—உடன்படல் மறுத்தல், பிறர்தம் மதமேற்கொண்டு களைதல், தா அனுட்டித் தனது நிறுத்தல், இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிதல், பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல், பிறிதொடுபடா அன்றன் மதங் கொளல் என்னுமிவை.

பத்துவகைக் குற்றமாவன—குன்றக்கூறல், மிகைபடக் கூறல், கூறியதுகூறல், மாறுகொளக் கூறல், வழூஉச்சொற் புணர்த்தல், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத் தொடுத்தல், மற் றொன்று விரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுதல், நின்றுபய னின்மை எனவிவை.

பத்துவகைக் குணமாவன:—சுருங்கச் சொல்லல், விளங் கவைத்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின் வைப்பு,

உலகமலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்குதாரணத்த தாகுதல் எனவிவை.

பதின்மூன்றுவகை உரையாவன:—சூத்திரந்தோற்றல், சொல்வகுத்தல், சொற்பொருளுரைத்தல், வினுதல், விடுத்தல், விசேடங்காட்டல், உதாரணங்காட்டல், ஆசிரிய வசனங்காட்டல், அதிகார வரவுகாட்டல், தொகுத்து முடித்தல், விரித்துக்காட்டல், துணிவுகூறல், பயனொடு புணர்த்தல் எனவிவை.

முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்தியாவன:—நுதலிப்புகுதல், ஓத்துமுறைவைப்பு, தொகுத்துச் சுட்டல், வகுத்துக்காட்டல், முடித்துக்காட்டல், முடிவிடங்கூறல், தானெடுத்து மொழிதல், பிறன்கோட்கூறல், சொற்பொருள் விரித்தல், தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல், இரட்டுறமொழிதல், ஏதுவின் முடித்தல், ஒப்பின் முடித்தல், மாட்டெறிந்தொழுகல், இறந்தது விலக்கல், எதிரது போற்றல், முன்மொழிந்து கோடல், பின்னது நிறுத்தல், விகற்பத்தின் முடித்தல், முடிந்தது முடித்தல், உரைத்து மென்றல், உரைத்தா மென்றல், ஒருதலை துணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல், இன்னதல்ல திதுவெனமொழிதல், எஞ்சிய சொல்லினெய்தக்கூறல், பிறநூன் முடிந்தது தானுடன்படுதல், தன்குறி வழக்கமிக வெடுத்துரைத்தல், சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடித்தல், ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்தல், உய்த்துணரவைப்பு எனவிவை.

இவ்வாறு சொன்னூர் பாடலானுர் என்னும் ஆசிரியர் எனக்கொள்க. ஒருசார் ஆசிரியர் தந்திரவுத்தி முப்பத்திரண்டினும் பலவென்பாரும் உளர்.

46. எழுத்துப் பதின்மூன்றிரண்டசை சீர்முப்பதேழ்தளையைந் திழுக்கி லடிதொடைநாற்பதின் மூன்றைந்து பாவினமூன்

றேழுக்கிய வுண்ணங்க ணாரென்ப தோண்பொருள் கோ
[ளிருமு
வழுக்கில் விகாரம் வனப்பெட் டியாப்புள் வகுத்தனவே.

இ-கை. இந்நூலுள் வகுத்த பொருளெல்லாம் தொகுத்து-ற்று.

எழுத்துப் பதின்மூன்றுவன—குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து, உயிரெழுத்து, குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம், ஐகாரகுறுக்கம், ஆய்தம், மெய்யெழுத்து, வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிர்மெய், அளபெடை எனவிவை.

இரண்டசையாவன:—நேரசை, நிரையசை எனவிவை.

சீர்முப்பதாவன:—ஈரசைச்சீர் நான்கும், மூவசைச்சீர் எட்டும், நாலசைச்சீர் பதினாறும் ஓரசைச்சீர் இரண்டும் எனவிவை.

ஏழ்தளையாவன:—நேரொன்றாசிரியத்தளை, நிரையொன்றாசிரியத்தளை, இயற்சீர்வெண்டளை, வெண்சீர்வெண்டளை, ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, ஒன்றாதவஞ்சித்தளை, கலித்தளை எனவிவை.

ஐந்தடியாவன:—குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி எனவிவை.

தொடை நாற்பத்து மூன்றுவன:—அடிமோனை, அடியெதுகை, அடிமுரண், அடியியைபு, அடியளபெடை, அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை செந்தொடை எனக்கிடந்ததொடையும், இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமும் எனவிவை.

ஐந்துபாவாவன:—வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா எனவிவை.

இனமூன்றுவன:—தாழிசை, துறை, விருத்தம் எனவிவை.

ஒழிக்கிய வண்ணம் நூறுவன:—குறிலகவற்றூங்கிசை வண்ணமுதலாக மேற்காட்டிப்போந்தன.

ஒன்பதோண்பொருள் கோளாவன:—நிரனிறை, சுண்ணமொழி மாற்றுமுதலியன.

இருமூவழுக்கில் விகாரமாவன:—வலிக்கும் வழி வலித்தன் முதலியன.

வனப்பேட்டாவன:—அம்மை முதலியன.

'யாப்புள்வகுத்தனவே' என்பது-யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் யாப்பிற் சொல்லப்பட்டன எ-று. ஏகாரம் ஈற்றசை.

'ஐந்திழுக்கிலடி' என்று சிறப்பித்தவதனுல்-திணை வழுவும், பால்வழுவும், மரபுவழுவும், விஞவழுவும், விடை வழுவும், காலவழுவும், இடவழுவும் என்று சொல்லப்பட்ட எழு வழுவும் படாமற் புணர்க்கப்படும் எனக்கொள்க.

'வழுக்கில் விகாரம்' என்று சிறப்பித்த வதனுல்—எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக் குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆநந்தக் குற்றம் என்னும் ஆறு குற்றமும் படாமற் புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்கள் எனக் கொள்க.

அவற்றுள், எழுத்துக்குற்ற முதலிய ஐந்தும் அவ்வவ் விலக்கண நூல்களால் அறிந்துகொள்க.

ஆநந்தக்குற்றமாவன;—எழுத்து முதலிய திரிதல்.

என்னை:—

* "எழுத்துநிலை திரிந்த எழுத்தா நந்தமும்
சொன்னிலை திரிந்த சொல்லா நந்தமும்
பொருணிலை திரிந்த பொருளா நந்தமும்
யாப்புநிலை திரிந்த யாப்பா நந்தமும்
நடைபெறு புலவர் நாட்டின ரவையே" என்றுராகலின்.

* இச்சூத்திரம் இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

அவற்றுள், எழுத்தாநந்தம் வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ மிரவெல்லாந்
தோழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி
நறுமாலை தாராய் திரையவோஒ வென்னுஞ்
செறுமாலை சென்றடைந்த போது"

இதனுள், திரையவோஒ' என்று இயற்பெயரைச் சார்ந்து அளபெழுந்தமையால் எழுத்தாநந்தம்.

என்னை:—

* "இயற்பெயர் சார்த்தி யெழுத்தள பெழினே
யியற்பா டில்லா வெழுத்தா நந்தம்" என்றூராகலின்.

சொல்லாநந்தம் வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"என்னிற் பொலிந்த திவண்முக மென்றெண்ணித்
தன்னிற் குறைபடுப்பான் றண்மதிய—மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல் விசயன்
எரிந்திலங்கு வேலி னெழும்"

இதனுள், தலைமகன்மேல் 'எரிந்தது' என்னுஞ் சொற் புணர்த்தமையாற் சொல்லாநந்தம்.

என்னை:—

† "இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத்
தொழிற்சொற் புணர்ப்பினது சொல்லா நந்தம்"
என்றூராகலின்.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

நேரிசை வெண்பா

"இந்திரனே போலு மிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே பேன்றிலங்கு மல்லாக—மந்தரத்திற்

* † இச்சூத்திரங்களை இயற்றினூர் இன்னூர் என்பது தெரியவில்லை.

றுழருவி போன்றுளது தார்மாலை யம்மாலை
ஏழுலகு நாறு மிணர்''

இதனுள், சாத்தன் என்னுங் கீழ்மகனை அரசரை உவமித்தாற்போல உவமித்தமையால் இறப்ப உயர்ந்த ஆநந்த உவமை.

நேரிசை யாசிரியப்பா

''வள்ளெயிற்றுப் பேழ்வாய் ஞமலிக்கு மான்குழாம்
எள்ளி யிரிந்தாற்போ லெவ்வழியும்—வள்ளற்கு
மாலார் கடலன்ன மண்பரந்த வாட்டானை
மேலாரு மேலார் விரைந்து''

இதனுட், புலியினோ டுவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய வீரனோடு நாயை உவமித்தமையால் இறப்ப இழிந்த வாநந்த உவமை.

என்னை:—

* ''இறப்ப விழிந்தது மிறப்ப வுயர்ந்தது
மறத்தகை வழீஇய வாநந்த வுவமை'' என்றாராகலின்.

அலங்காரக் குற்றமாவது:—

நேரிசை வெண்பா

''வெண்டிங்கள் போன்றிலங்கு வெண்சங்கு சங்கனைய
வண்டிலங்கு தாழை வளர்தோடு—விண்டெங்குங்
கள்ளாவி நாறுங் கருங்கழிசூழ் கானகத்தெம்
உள்ளாவி வாட்டு முரு''

இதனுள், வெண்டிங்கள் போலுஞ்சங்கு சங்குபோலுந் தாழைப்பூ என்று உவமைக்குவமை சொன்னமையால் 'அடுத்து வரலுவமை' என்னும் அலங்காரக்குற்றம்.

என்னை:—

† ''உவமைக் குவமை யில்லென மொழிப'' என்றாராகலின்.

*† இச்சூத்திரங்களை இயற்றினர் இன்னர் என்பது தெரியவில்லை.

இனி எல்லாக்குற்றமுந் தீர்ந்தசெய்யுள் வருமாறு:—

நேரிசை யாசிரியப்பா

"தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி
பவளத் தன்ன மேனித் திகழொளி
குன்றி யேய்க்கு முடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்சுபக வெறிந்த செஞ்சுடர் நெடுவேற்
சேவலங் கொடியோன் காப்ப
வேம வைக லெய்தின்றா லுலகே"

குறுந்தொகை கடவுள் வாழ்த்து.

ஒழிபியல் செய்யுட்களின் முதனினைப்புக் காரிகை

47. சீரோடு விட்டிசை மாஞ்சீ ரியற்றளை சேர்ந்தருகி
வாரூடர் கொங்கை வருக்கஞ்சுருங்கிற்று வான்பொருளுஞ்
சீரிய தூங்கேந் தடுக்குச் சிறந்த வெழுத்துமன்றே
யாரு மொழிபியற் பாட்டின் முதனினைப் பாகுமன்றே.

மூன்றாவது ஒழிபியல் முற்றிற்று.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

அநுபந்தம்

இந்நூலிற் சொல்லப்படாத்

சில செய்யுட்களின் இலக்கணம்

கட்டளைக்கலிப்பாவின் இலக்கணம்

மாச்சீர் முதல்வரு நாற்சீ ரடிமுத னேர்நிரையென்
றுச்சேர்ந் தெழுத்துப் பதினொன்று பன்னிரண் டாய்நிரலே
பாச்சீ ரடியரை யாயுற் றிரட்டியப் பாதமோர்நான்
காய்ச்சேர்ந் துறுங்கட் டளைக்கலி செம்மொழிக் காரிகையே.

இ-ள். முதற்சீர் மாச்சீராய் வரப்பெற்ற நாற்சீரடிதான் தன் முதற்சீரின் முதலசை நேரசையாயின் பதினொரெழுத்தையும், நிரையசையாயின் பன்னீரெழுத்தையும் பெற்று அரையடியாய் நிற்ப, அதனோடு அவ்வாறே வரப்பெற்ற மற்றோர் அரையடியுஞ் சேர்ந்து முழு அடியாகிய அடி நான்கொத்து வரப்பெறுவது கட்டளைக்கலிப்பா எ-று.

'செம்மொழிக்காரிகையே' என்பது மகடூஉமுன்னிலை. 'என்று' என்பது எண்ணிடைச்சொல். 'நேர்என்று' நிறை என்று, எனக்கொள்க. இதில் யகர ஒற்று ஆசாய் வந்தது.

இதில் எழுத்தெண்ணுங்கால் ஒற்றுக்களை நீக்கி எண்ணுக. இவ்விதி பிற்கூறப்படுங் கட்டளைக் கலித்துறைக்கும் பொருந்தும்.

கட்டளைக்கலிப்பா இங்ஙனம் வருமென்பதை,

"மாச்சீர் முன்வரு நாற்சீ ரடியே
நேர்முத னிரைமுத னிரனிறை யானே
பதினொ ரெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்து
மியைந்தரை யடியாய் நடந்தஃ திரட்டித்
தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா"

எனவருமிதனானு முணர்க.

வருமாறு:—

கட்டளைக்கலிப்பா

"அண்டர் போற்றுந்தி ருவரங் கேசனு
ரணிய ரங்கத்தி ருமுற்ற மெய்தினாற்
பண்டு போனவ ளையாழி வாங்குவேன்
பாவி யாதுப ராமுகம் பண்ணினாற்
றண்டும் வாளுஞ் சிலையு மிருக்கவே
சங்கு மாழியுந் தாருமென் பேனவை
தொண்ட ருக்கொற்றி வைத்தோமென் றேதினாற்
றுளவ மாலையைத் தொட்டுப்ப றிப்பனே"

கட்டளைக்கலிப்பா

"சொல்வி னீரிவ ராசைப்பட் டாரென்று
சொன்ன சொற்பொருள் வேறுகொண் டையையோ
புல்லு வாரெவ்வி டத்தினு மென்றுளம்
பூரித் தேயிருந் தேன்மட மங்கைமீர்
செல்லு லாம்பொழிற் கூவ நகருறை
திருவிற் கோல ரினுமரு ளாமையால்
அல்ல தேதுதி கம்பர ரென்பொரு
ளறைரின் வன்கண ராவரென் மட்டுமே"

இவை நேரசை முதலாய் வந்த கட்டளைக் கலிப்பா.

கட்டளைக்கலிப்பா

"பிரானெ னச்சொன் முராரி புராரிநீ
பிரம நீகுணப் பேதநி பூதநீ
தராத லத்திற் சராசரம் யாவுநீ
சச்சி தாநந்த வின்பமு நீயன்றே
மராம ரங்கொ லிராமவி ராகவ
வாசு தேவ வனகிரி வாசமுன்
கராச லஞ்சொல் பராபர நாதசெங்
கஞ்ச லோசன வஞ்சன மேருவே"

கட்டளைக்கலிப்பா

"மதிக்கு நேர்முக மாதுகு யிலிந்து
வந்து சிந்து பகைசெய்ய வேமனங்
கொதிக்கு நீருலை யாகும் விழுமெழுங்
கோட்டி கொள்ளு மதனப்ப யலையே
துதிக்கும் பாங்கியர்ப் பார்த்துச்செவ் வாய்துடி
துடிக்குங் கைவளை சோரும்பின் னீயிருந்
ததிக்கும் பார்க்குங்கண் டாய்திருச் செந்தில்வாழ்
சந்த ஞசலக் கந்தசு வாமியே"

இவை நிரையசை முதலாய் வந்த கட்டளைக்கலிப்பா.

கட்டளைக் கலித்துறையின் இலக்கணம்

"அடியடி தோறு மைஞ்சீ ராகி
முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாக்
கடையொரு சீரும் விளங்கா யாகி
நேர்பதி ஞறே நிறைபதி னேழென்
ரேதினர் கலித்துறை யோரடிக் கெழுத்தே"

இ-ள். நான்கடியாய், ஒவ்வோ ரடியினும் ஐந்துசீர்கள் வரப்பெற்று, அச்சீர்களுண்முதல் நான்கு சீர்களும் வெண்டளைபொருந்தி நிற்பக் கடைச்சீரொன்றுமே 'கூவிளங்காய், கருவிளங்காய்'என்பனவற்றுள் ஒன்ருய்ப் பொருந்தப்பெற்று. நேரசை முதலாகத் தொடங்கிய அடிகள் ஒவ்வொன்றினும் பதிஞறெழுத்தும், நிரையசை முதலாகத் தொடங்கிய அடிகள் ஒவ்வொன்றினும் பதினேழெழுத்தும் பொருந்தப்பெற்று முடிவது கட்டளைக் கலித்துறையாம் எ-று.

எழுத்துக்களை எண்ணி வகுத்தமையான் கட்டளைக் கலித்துறை என்பது விளங்கியது. கட்டளைக் கலிப்பாவுக்கும் இஃதொக்கும்.

'கடையொரு சீரும் விளங்காயாகி' என்று சிறப்பித்தமையான், முதற்சீர் நான்கும் பெரும்பான்மையும் இயற்சீர்

களேயாகவும், சிறுபான்மை அவற்ருேடு தேமாங்காய்ச்சீர், புளிமாங்காய்ச்சீர்கள் விரயும் வரப்பெறும் எனவும், அங்ஙன மன்றி அம்முதற்சீர்கள் நான்கனுள் 'கூவிளங்காய்' கருவி ளங்காய்ச்சீர்கள் வந்துபொருந்துமாயின்' எழுந்துகண்மேற் கூறிய அளவின் மிக்குசெய்யு ளின்பங்கெடும் எனவும், ஈற்றுச் சீராகிய விளங்காய்ச்சீர்கள் இரண்டனுள் கூவிளங்காய்ச்சீர்க் குப்பதிலாக அதனேடு ஒருபுடையொத்தனவாகிய தேமாங் கனி தேமாந்தண் பூச்சீர்களும், கருவிளங்காய்ச் சீர்க்குப் பதி லாக அதனேடு ஒருபுடையொத்தனவாகிய புளிமாங்கனி, புளிமாந்தண் பூச்சீர்களுஞ் சிறுபான்மை வரப்பெறும் என வுங் கொள்க.

'முதற்சீர் நான்கும் விளங்காயாகி' என்று சிறப்பித்த வதனற் கட்டளைக்கலித்துறையில், வெண்பாவிற்போல் ஓரடி யின் இறுதிச்சீர் அடுத்தவடியின் முதற்சீரோடு வெண்டளை பொருந்தி வரவேண்டும் என்னும் நியதியின்றெனவும், அந் நியதிகொள்ளின் நிரையசை முதலாக வருங்கட்டளைக் கலித் துறையிற் காய்முன் நிரைவந்து கலித்தளையாய்ச் செப்ப லோசை பிழைக்குமெனவுங் கொள்க.

வருமாறு;—

கட்டளைக்கலித்துறை

"உண்ணு துறங்கா துணர்வுறு மெத்தனை யோகியர்க்கு
மெண்ணய் மிளிரு மியல்வின வாமெரி நீர்வளிவான்
மண்ணு கியவெம் பெருமான் றனதுவை குந்தமன்னுள்
கண்ணு யருவினை யேனுயி ராயின காவிகளே"

இதனுள், நான்கடியினு முதல் நான்கு சீர்களும் இயற் சீராயிருத்தல் காண்க.

கட்டளைக்கலித்துறை

"மைப்படி மேனியுஞ் செந்தா மரைக்கண்ணும் வைதிகரே
மெய்ப்படி யாலுன் றிருவடி சூடுந் தகைமையினு

ரெப்படி யூரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்குமென்னு
மப்படி யானுஞ்சொன் னேனடி யேன்மற்றி யாதென்பனே"

இதனுள், முதலடியின் நான்காஞ்சீர் 'மரைக்கண்ணும்' எனப் புளிமாங்காய்ச்சீராகவும், நான்காமடியின் இரண்டாஞ் சீரும், நான்காஞ்சீரும் 'யானுஞ்சொன்' எனவும், 'யேன் மற்றி' எனவுந் தேமாங்காய்ச் சீராகவும் வந்தமை காண்க.

அன்றியும் இதனுள், நான்காமடியின் ஈற்றுச்சீர் 'யா தென்பனே' எனத்தேமாங்கனியா யிருத்தலுங்காண்க இதனை யொற்றழித்துக் கூவிளங்காயாகக் கொள்ளலாமே யெனின் அடியில்வருஞ்செய்யுளில் அங்ஙனங்கொள்ளலாகாமை கண்டு கொள்க.

கட்டளைக்கலித்துறை

"பண்டும் பலபல வீங்கிருள் காண்டுமிப் பாயிருள்போற்
கண்டு மறிவதுங் கேட்பதும் யாமிலங் காளவண்ண
வண்டுண் டுழாய்ப்பெரு மான்மது சூதனன் றாமோதரன்
உண்டு முமிழ்ந்துங் கடாயமண் ணேரன்ன வொண்ணுதலே"

இதனுள், மூன்றாமடியின் ஈற்றுச்சீர் 'தாமோதரன்' எனத் தேமாங்கனியாய்வந்தது. இனிப் புளிமாங்கனியாய் வருவதற்குதாரணம்.

வருமாறு:—

"தொண்டரை யாக்கி யவரவர்க் கேற்ற தொழில்கள்செய்வித்
தண்டர்தங் கோனக் கணத்துக்கு நாயகம் பெற்றவன்காண்
கொண்டல்வண் டேறிய மின்னுக்குக் கோல மலர்கடொறுங்
கண்டல்வெண் சோறளிக் குங்கடற் காழிக் கணநாதனே"

இதனுள், நான்காமடியின் ஈற்றுச்சீர் 'கணநாதனே' எனப் புளிமாங்கனிச்சீராய் வந்தமை காண்க.

கட்டளைக்கலித்துறை

*"குறளடி நான்கின மூன்றொரு தாழிசை கோதில்வஞ்சித்
துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடிநான்

* இச்செய்யுளை 128-வது பக்கத்திற்காண்க.

கறைதரு காலை யமுதே விருத்தந் தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில் வாரத்தி னவிறும் வஞ்சிவஞ் சிக்கொடியே''

இதனுள், முதலடியின் ஈற்றில் 'கோதில்வஞ்சி' எனத் தேமாந்தண்பூச்சீரும், மூன்றாமடியின் ஈற்றில் 'தனிச்சொல் வந்து' எனப் புளிமாந்தண்பூச்சீரும் வந்தமை கண்டுகொள்க.

கட்டளைக்கலித்துறையில் நான்கடியினுஞ் சீர்கள் அளவொத்திருக்கவேண்டுமென்னு நியதியில்லை. அது பெரும் பான்மையும் ஏகாரத்தையும், சிறுபான்மை ஓகாரத்தையும் ஈற்றிற்பெற்று முடியும் என்க. முன்காட்டியவற்றுள் ஏகாரம் ஈறாய்வந்தமை காண்க. இனி ஓகாரத்தை ஈற்றிற்பெற்று முடியுஞ்செய்யுள் வருமாறு:—

கட்டளைக்கலித்துறை

''கோலப் பகல்களி றொன்றுகற் புய்யக் குழாம்விரிந்த
நீலக்கங் குல்களி றெல்லா நிறைந்தன நேரிழையீர்
ஞாலப்பொன் மாதின் மணாளன் றமாய்நங்கள் சூழ்குழற்கே
ஏலப்புனைந்தென்னை மாரெம்மை நோக்குவ தென்றுகொலோ''

மெய்யை ஈற்றிற்பெற்று முடியுங்கட்டளைக் கலித்துறைகளுமுண்டு. அவற்றை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனங் காட்டப்பட்ட கட்டளைக் கலித்துறைகளில், 'குறளடி நான்கின்' என்பதொன்றும் நிரையசையை முதலாகக் கொண்டுவந்தது; மற்றவை நேரசையை முதலாகக் கொண்டு வந்தவை.

கட்டளைக் கலித்துறைக்குத் 'திலதக்கலித்துறை' எனவும், 'கோவைக் கலித்துறை' எனவும் வேறு பெயர்களுண்டு. இதற்கு 'விருத்தம்' எனவும் பெயர் வழங்குகின்றது. இதற்கு இப்பெயர் வழங்குதலை நாலாயிரப் பிரபந்தம், தேவாரம், முதலிய ஆன்றோர் செய்யுட்களிற் காண்க.

செய்யுளியன் மூன்றுவது சூத்திரவுரையின் ஈற்றிற் செப்பலோசையிற் சிறிது வேறுபட்டு வந்தநேரிசை, இன்னிசை வெண்பாக்களை ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி வெண்டுறைப்பாற்படுத்து வழங்கினு மிழுக்காது என்றார். அங்ஙனம் வரும் வெண்டுறைகட்கு உதாரணம் வருமாறு:—

வெண்டுறை

"இதுவோ திருவர சிதுவோ மணங்கொல்லை
இதுவோ வெழிலாலி யென்னுமூ—ரிதுவோதான்
வெட்டுங் கலியன்வேல் வெட்டி நெடுமாலே
எட்டெழுத்தும் பறித்த விடம்"

இது நேரிசைவெண்பாவை யொப்பநின்று செப்பலோசையின் வேறுபட்டு வந்த வெண்டுறை.

வெண்டுறை

"அம்ம் பவள்வரி நெடுங்க ணுய்வஞ்சிக்
கொம்ம் பவள்கொடி மருங்குல் கோங்கின்
அரும்ம் பவண்முலை யொக்குமே யொக்குங்
கரும்ம் பவள்வாயிற் சொல்"

இஃது இன்னிசைவெண்பாவை யொப்ப நின்று செப்பலோசையில் வேறுபட்டு வந்த வெண்டுறை. இச்செய்யுள் 26-வது பக்கத்திற் காட்டப்பட் டிருக்கின்றது.

வஞ்சிப்பா

வஞ்சிப்பா எப்பொழுதுந் தனிச்சொல்லும், ஆசிரியச் சுரிதகமும் பெற்றே முடியுமெனவும், இருசீரடியானும், முச்சீரடியானுமே வருமெனவுங் கொள்க.

வருமாறு:—

"மந்தாநிலம் வந்தசைப்ப
வெண்சாமரை புடைபெயர்தரச்
செந்தாமரை நாண்மலர்மிசை

எனவாங்கு,

இனிதி னேதுங்கிய விறைவனை
மனமொழி மெய்களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே"

இச்செய்யுண் முப்பத்தைந்தாவது பக்கத்திற் காட்டப் பட் டிருக்கின்றது. இது குறளடிவஞ்சிப்பா, இவ்வாறே சிந்தடி வஞ்சிப்பாவும் வருமாறு கண்டுகொள்க.

இந்நூலின் 149-வது பக்கத்தில் வஞ்சிப்பாக்கள் இரண் டின், தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் விடப்பட்டு ஆண்டுவேண் டிய வஞ்சியடிகண் மாத்திரங் காட்டப்பட் டிருக்கின்றன. ஆதலால், அவற்றைக்கண்டு வஞ்சிப்பா தனிச்சொல்லுஞ் சுரி தகமுமின்றியும் வருவதலுண்டுபோலும் என்று கொள்ளற்க; வஞ்சிப்பா அங்ஙனம் வருதலாம் என்னும் விதியின்மையின் அஃது அவ்விரண் டுறுப்புகளையும் பெற்றன்றி வருவதன் றெனவேகொள்க. இவ்வாறே மற்ற விடங்களினுங்கொள்க.

வஞ்சிப்பாவிற்கு இலக்கணம் முன்னே இந்நூலிற் கூறப் பட்டுள்ள வாயினும், அவ்விலக்கணங்கண் முற்றும் ஓரே யிடத்திற் கூறப்படாமல் வெவ்வேறிடங்களிற் கூறப்பட்டுள் ளன; ஆகவின், அதனுன் நூதனமாய்க் கற்பார்க்குச் சந்தேக முண்டாகாமைக்காக ஈண்டு அவ்விலக்கணங்கண் முற்றுஞ் சுருக்கமாக விதந்து கூறப்பட்டன.

சீர்களும் அடிகளும்

செய்யுளிற்சீர்கள் அளவொத்து வருதற்கும், அடிகள் அளவொத்து வருதற்குமுள்ள வித்தியாசத்தை யுணர்தல் வேண்டும்.

சீர்கள் அளவொத்து வருதலாவது ஒரு செய்யுளின் ஓரடியில் எவ்வெவ்விடங்களில் எவ்வெச்சீர்கள் வந்தனவோ அவ்வவ்விடங்களில் அவ்வச்சீர்களே மற்றைய அடிகளினும் வருதல். அதாவது ஓரடியில், மாச்சீர்வந்த இடத்தின் மற்

றையவடிகளினு மாச்சீரே வருதல். இங்ஙனமே மற்றைச் சீர்களுக்கும் இவ்விதிகொள்க.

இதனாற் சீர்கள் ஒவ்வாமல்வரும் வகையையும் உய்த்துணர்ந்து கொள்க.

அடிகள் அளவொத்து வருதலாவது ஒருசெய்யுளில் ஓரடியில் எத்துணைச்சீர்கள் வந்தனவோ அத்துணைச்சீர்களே மற்றைய வடிகளினும் வருதல். அளவொவ்வாமல் வருதலாவது சில அடிகளிற் சிலசீர்கண்மிக்கும் குறைந்தும் வருதல்.

விருத்தங்களிற் சீர்கள் நான்கடியினும் அளவொத்து வரும்; சிறுபான்மைச் சிலவடிகளிற் சிலசீர்கள் ஒவ்வாதும் வரும்.

வருமாறு:—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"வடசொற்குந் தென்சொற்கும் வரம்பாகு நான்மறையு
மற்றை நூலும்
இடைசொற்ற பொருட்கெல்லா மெல்லையதாய் நல்லறத்துக்
கீறாய் வேறு
புடைசுற்றுந் துணையின்றிப் புகழ்பொதிந்த மெய்யேபோற்
பூத்து நின்ற
உடைசுற்றுந் தண்சார லோங்கியவேங் கடத்திற்சென்
றுறுதிர் மாதோ"

இதனுள், நான்கடியினுங் காய்ச்சீர் வந்த இடங்களிற் காய்ச்சீர்களும், மாச்சீர்கள் வந்த இடங்களில் மாச்சீர்களுமாக அளவொத்து வந்தமைகாண்க.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

"கோடுறுமால் வரையதனைக் குறுகுதிரே லுங்கொடிய
கொடுமை நீங்கி
வீடுறுதி ராதலான் விலங்குதிரப் புறத்துணீர்
மேவு தொண்டை

நாடுறுதி ரூற்றதனை நாடியதற் பின்னையவை
நளிநீர்ப் பொன்னிச்
சேடுறுதண் புனற்றெய்வத் திருநதியி னிருகரையுஞ்
சேர்திர் மாதோ''

இதனுள், இரண்டாமடியிற் காய்ச்சீர் வருதற்குரிய இரண்டிடங்களில் 'ராதலான்' எனவும், 'புறத்துணீர்' எனவும் விளச்சீர்கள் அளவொவ்வாமல் வந்தமை காண்க.

கலிவிருத்தம்

"இம்பரி லாநறும் பூவொடு சாந்துகொண்
டெம்பெரு மானடிக் கெய்துகென் றேற்றி
வெம்பரி மானெடுந் தேர்மிகு தானைய
தம்பெரு மானடிச் சார்ந்தன ளன்றே''

இதனுள், இரண்டாமடியினும், நான்காமடியினும் விளச்சீர்கள் வரவேண்டிய இடங்களில் 'றேற்றி' எனவும், ளன்றே' எனவுமுறையே மாச்சீர்கள் அளவொவ்வாமல் வந்தமை காண்க. விருத்தங்களிற் சீர்கள் அளவொத்து வருதலே சிறப்பெனக் கொள்க.

இனி, அடிகள் அளவொத்தும் ஒவ்வாதும் வருதற்கு செய்யுள்கள் வருமாறு:—

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

"வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார னாட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்தசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே." குறுந்தொகை-18

இந் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவில் ஓரடியிற் போலவே எல்லா வடிகளினும் நான்கு சீர்கள் வந்தமையின் இச்செய்யுளின் அடிகள் அளவொத்து வந்தன எனக்கொள்க.

P31,E71 N34

இணைக்குறளாசிரியப்பா

"நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ்
சாரச் சாரந்து தீரத் தீருஞ்
சார னாடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே"

இவ் விணைக்குற ளாசிரியப்பாவினுட் சில அடிகளின் சிலசீர்கண் மிக்குங் குறைந்தும் வந்தமையின் இச்செய்யுளின் அடிகள் அளவொவ்வாமல் வந்தன எனக்கொள்க.

வெண்பாவினுட் கனிச்சீர்வரின் அச்சீரின் இரண்டாம் அசை ஒற்றடுத்த குற்றெழுத்தாலாகிய நேரசையாகவே யிருக்கும், வெண்பாவினுள் வேற்றுத்தளை வருதலாகாது என்பது விதியாகலின் அவ்விரண்டாமசையிலுள்ள ஒற்றை நீக்கி அதிலுள்ள குறிலோடு மூன்றாமசையின் முதலெழுத்தைச் சேர்த்து நிரைநேராக அலகிட்டு அச்சீரை விளங்காய்ச் சீராகவே கொள்ளுதல்வேண்டும். அச்சீரின் முதலசை எவ்வாறு இருப்பினுமாம்.

வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

"செந்தடையும் வண்டுறைதார்ச் செய்யாள் வளர்மார்பன்
கந்தடையும் வேழக் கடைத்தலைவாய்—வந்தடைந்த
பூவேந்தர் தங்கள்கிளை பொன்னகரி லீண்டிற்றே
கோவேந்தன் மாறைக் குறித்து"

இவ் வெண்பாவின் மூன்றாமடியிலுள்ள 'தங்கள்கிளை' என்னும் கனிச்சீரை மேற்கூறியவாறு ஒற்றழித்து அலகிடின் விளங்காய்ச்சீராதல் காண்க.

அநுபந்தம்

முற்றிற்று.

78153